

John Glad

Menneskelig videreutvikling

Eugenikk i det 21. århundre

Forord ved Gerhard Meisenberg

Innhold

Forord

Innledning

Hva er eugenikk?

Forskning

Tidligere utvikling

Intelligenstesting

g-loading

Synkende intelligens

Genetiske sykdommer

Vitenskapelig metode

Kartlegging av det menneskelige genom

Ideologi

Grunnleggende forutsetninger

Altruisme

Samfunn og genetikk

Politikk: manipulasjon maskert som

demokrati

Sosialunderstøttelse og fødselsrate

Kriminalitet og intelligens

Inn- og utvandring

Eugenikkens historie og politikk

Historisk oversikt

Tyskland

Høyre- og venstreorientering

Jødene

Politisk motstand

Mulig misbruk

Dødshjelp

Religion

Befolkningsplanlegging

Gjennomførbarhet

Gjennomgripende intervensjon

Konklusjon

Hva du kan gjøre for fremtidige generasjoner

Appendiks 1: sosiobiologi og livsforbedring

Appendiks 2: 100 bøker som behandler tysk historie under Weimar-republikken og Hitler-tiden

Sitert litteratur

Noter

Forord ved Gerhard Meisenberg, Ross University

Hva slags framtid kan vi vente oss? Det tjuende århundre brakte store framskritt innen vitenskapen, teknologien og økonomien. Vil dette fortsette gjennom det 21. århundre?

Lite trolig, vil en tenke. Problemene står i kø: minkende oljereserver, klimaforandring, jorderosjon, overbefolkning, nye epidemier, atomkrig. Men en faktor er viktigere enn alle andre til sammen: den menneskelige faktor. Å gjøre bruk av naturmiljøet uten å ødelegge det avhenger av framtidige generasjoners mentale ferdighetsutrustning, verdier og livssyn. Med andre ord beror saken på det økonomer kaller "menneskelig kapital." Som alt annet her i verden er menneskelig kapital avhengig av historiske forhold.

Det er ikke en ny innsikt John Glad presenterer oss. Lenge har økonomer visst at økonomisk utvikling har mer å gjøre med folks kreativitet og holdninger enn et lands naturressurser. Japan er et klassisk eksempel på et land fattig på naturressurser men velstående gjennom folkets flittighet og oppfinnsomhet. Økonomer måler menneskelig kapital i utdannelsesetid, eksamener, og, mer og mer de siste årene, "intelligence". Et lands velstand

avhenger framfor alt av befolkningens intelligens (Lynn & Vanhanen, 2006).

Og hvilke faktorer bestemmer intelligensen? Utdannelsessystemet, intellektuell stimulering gjennom det oppvoksende barnets miljø, god helse, ernæring – og gener. Alle disse faktorene kan mennesket kontrollere, i det 21. århundre også den genetiske. En utopi? Overhodet ikke. Metoder til korrigering av genetiske forstyrrelser i det befruktete eggets DNA-stoff er ennå på eksperimentstadiet, men vil trolig bli erklært sikre til menneskelig bruk før slutten av det 21. århundre. Høyteteknologisk barneproduksjon er mindre fornøyeelig enn den tradisjonelle måten, men for barnet er det bedre å bli født med en solid genetisk konstitusjon.

Men er det egentlig så lurt å velge våre barns gener eller sette dem sammen i et reagensrør? Religiøse fundamentalister insisterer på at vi ikke har rett til "å spille Gud", og biokonservative framholder at vi ikke har rett til å fikle med den menneskelige natur (som de identifiserer med det menneskelige genom). Men er disse innvendingene meningsfulle? Har vi her å gjøre med etiske standpunkter som springer ut av et ønske om virkelige personers velferd? Åpenbart ikke.

Hva er best; å ha god eller dårlig helse, være begavet eller dum, lovlydig eller kriminell?

Enhver kan selv besvare disse spørsmålene uten å nøle. Men er det vår sak å hjelpe våre etterkommere til å bli bærere av de kvalitetene vi selv setter pris på? Egeninteresse er det vanlige i samfunnet, og når vi gjør innrømmelser til andre er det som oftest for selv å unngå vanskeligheter. Det er i det minste vanlig oppfatning. Mennesker som ennå ikke er født kan ikke skape vanskeligheter for oss, og derfor trenger vi ikke å bry oss om dem. De har ingen rettigheter.

Eugenikk er alternativet til denne egoistiske holdningen, og også til konservative og fundamentalistiske standpunkter som prinsipielt avviser modifikasjon av naturprosesser. John Glad hevder at fremtidige generasjonerers velferd, i samme grad som vår egen, burde angå oss. Hvis dette innebærer å gi våre barn den best mulige genetiske konstitusjon, så er det ingen uting. Tvert imot er det en moralsk forpliktelse overfor våre etterkommere.

Eugenikkens vitenskapelige basis er ikke spesielt omstridt. Vanlig oppfatning er at genene har innflytelse på sykdomsanlegg, fysiske trekk, personlighet og evner. Hvert år erfarer vi mer om hvilke gener som påvirker hvilke aspekter, og tilretteleggingsmetoder blir utviklet med lyshastighet. Blant forskere er det også utbredt enighet om at mennesker, liksom alle andre livsformer, er underlagt biologisk utvikling og at

genetisk variasjon forekommer fra generasjon til generasjon gjennom mutasjon, utvelgelse og tilfeldig drift. Det finnes faktisk beviser på at tilpasningsorientert menneskelig utvikling har tiltatt mer enn tifold gjennom de foregående årtusener, delvis fordi økende befolkning forårsaket flere nye mutasjoner, og delvis fordi harde livsbetingelser i jordbruks- og bysamfunn utgjorde et veldig, selektivt påtrykk som styrte utviklingen i nye retninger (Hawks et al., 2007).

Det eneste kontroversielle ved dette er kravet om å benytte denne kunnskapen til beste for de som ennå ikke eksisterer. Hvorfor burde vi investere i nye generasjoner? Hva har fremtiden gjort for meg? På dette punktet står John Glad i en kompromissløs humanistisk posisjon som er sjelden vare i vår tid.

Den grunnleggende tanken bak John Glads eugenikk-perspektiv er ganske enkel. Vi vet at de fleste arvelige sykdommer og medfødte uførheter som mennesker i de utviklede land lider av har med genetiske forhold å gjøre. De blir forårsaket av mutasjoner, overføringsfeil som trenger inn i genomet igjen og igjen med hver ny generasjon. Noen kan forårsake genetiske sykdommer vi kan diagnostisere. Andre er mildere, men legger fortsatt til rette for sykdomsmottagelighet eller vanskeliggjør utviklingen av fysisk eller mental intelligens. Blokkerte arterier, lav intelligens,

kaotisk tenkning og muskelsvinn som vi ser hos vanlige mennesker er for en stor del forårsaket av genetiske uregelmessigheter.

Naturens måte å forholde seg til slike anomalier på, kalles naturlig utvalg. Logikken er enkel. Under naturlige forhold er det overveiende sannsynlig at de som har fått medbrakt mer enn vanlig av genetiske misforhold vil dø før de får sjanse til å overføre sine defekte gener til etterkommere.

Selv Charles Darwin var frastøtt av brutaliteten ved naturlig utvelgelse. Han skrev: "For en bok djevelens håndlanger kunne skrive om det klossete, feilaktige, primitive og fryktelig grusomme sløseri ved naturens virkemåter!" Darwins tremenning Francis Galton gikk et skritt lenger. Han konkluderte: "Mennesket har fått medlidenhet og andre velvillige holdninger i gave. Det har også muligheter til å forhindre mange former for lidelse. Å erstatte naturlig utvalg med andre mer barmhjertige men samtidig like effektive behandlingsmåter ligger, slik jeg ser det, godt innenfor menneskets mandat." Han foreslo ordet "eugenics" som betegnelse for det å erstatte grusomhetene ved naturlig utvalg med mer human praksis gjennom selektivt utvalg.

En beslektet tankegang er at kulturell utvikling er avhengig av genetikk. Eugenikere i begynnelsen av det 20. århundre innså at sosiale

institusjoner, økonomisk virksomhet og teknisk framskritt avhenger av menneskelig kapital, og at menneskelig kapital i siste instans avhenger av gener. For eksempel har om lag 70 % av mangfoldet innen voksen IQ genetisk basis.

Før de gjennomgripende forvandlingene innen befolknings sammensetningen ved slutten av det nittende århundre, var det vanligvis de mest velstående familiene som hadde flest barn, i det minste i Europa og Øst Asia; de to regionene vi har pålitelig statistikk fra. Den gang hadde bare de mest framgangsrike mennesker nødvendige midler til å grunne en familie. Vi vet for eksempel at i 1600-tallets England hadde velstående borgere gjennomsnittelig dobbelt så mange barn (som vokste opp) som de fattige (Clark, 2007). Men i dag er det de fattige, lavintelligente, som har flest barn – på verdensbasis og uten unntak. Med gjennomsnittlig nedarvet IQ på 70 % og med 50 % kvalifisert til utdanning betyr dette at den genetisk betingete IQ-grunnlaget jevnt og sikkert smuldrer opp.

Gjennom det 20. århundre ble denne genetiske tendensen godt kompensert av den veldige utviklingen innen de vestlige lands utdanningssystemer, en prosess som først nå begynner i de mindre utviklede landene. Derfor tiltok det faktiske IQ-nivået påtagelig. Denne hevingen, kjent som "Flynn effekten" går nå mot

slutten i de mest utviklede samfunn. I skandinaviske land, hvor vi har de mest pålitelige data, har det faktiske IQ-nivå hos mennesker født etter 1980 sunket noe.

Men vi vet også at i USA, i siste del av det 20. århundre, har gjennomsnitts IQ sunket med mellom 0,6 og 1 prosent per generasjon ganske enkelt fordi mennesker med et lavere IQ-nivå har fått flere barn, og barna gjenspeiler foreldrene. Hvis en går etter den historiske korrespondensen mellom utdanning, IQ og antall barn, ville denne tendensen vært enda sterkere i begynnelsen av det 20. århundre. Dagens europeiske og amerikanske barn ville ha om lag fem prosent høyere resultater på IQ-tester uten dette negative tilfanget.

Uten Flynn effekten ville IQ-nivået på verdensbasis synke med 1,3 % per tiår ganske enkelt fordi befolkningen i land med lavt gjennomsnitts IQ-nivå øker kraftig mens den synker i de høyutviklede land.

Gjennomsnittsnivået strekker seg fra under 70 i tropisk Afrika til 105 i Øst Asia, men vi vet ikke i hvilken grad dette er genetisk bestemt. Ekspertene anslår fra 10 til 50 %. En afrikansk kvinne får i snitt 5.1 barn, og en østasiatisk 1,2. Gjennomsnitt i Europa er 1.7 og i USA 2,1.

Selvsagt kan ikke disse tendensene fortsette i all evighet. På et visst punkt vil det hele bryte sammen. Hvordan dette sammenbruddet vil finne

sted og når det vil inntreffe, vet vi lite om. Kanskje vil det skje innen dette århundret, kanskje om 500 år. En kan si at dette ikke er et problem for oss, fordi vi ikke vil være i live på det tidspunktet.

John

Glad er uenig i et slikt syn. Han hevder at vi er moralsk forpliktet til å ta hensyn til våre etterkommere. Alle vil ikke like dette synspunktet. Men det må en gang framsettes med full klarhet. Det gjør John Glad i denne boken.

===*===

Innledning

*"I am with you men and women of a generation,
Or ever so many generations hence."*

*"Jeg er med dere, generasjonens menn og kvinner,
Eller av enda så mange generasjoner fremover."*

Walt Whitman, "Crossing Brooklyn Ferry"

Første verdenskrig og depresjonsårene undergravde forestillingene om imperier og klasseprivilegier til fordel for et intellektuelt klima med ideer om likeverd som et framtrædende trekk. Dette ble framholdt ikke bare som et moralsk prinsipp men også et biologisk faktum. De vestlige samfunn var i det 20. århundre dominert av en ny, godt sammenføydd ideologi. Freudianisme, Marxisme, B. F. Skinners Behaviorisme, Franz Boaz' kulturhistorie og Margaret Meads antropologi understreket hvor fantastisk "plastisk" og "programmerbart" mennesket var. Igjen og igjen forklarte man at menneskers sinn er lite forskjellige hva angår deres naturgitte trekk, og at det kun er oppdragelse og utdanning som skaper alvorligere forskjeller mellom oss. Software er alt, hardware er ett og det samme, derfor uten betydning. Veien til Utopia går gjennom forbedret tilførsel av kulturstoff.

Gjennom siste tredjedel av det 20. århundre unngikk forskere spørsmål om menneskehetens pågående og fremtidige utvikling, til tross for at de var positive til utviklingsteorien generelt. Det er bemerkelsesverdig at denne u-uttalte forestillingen om ikke-utvikling trivdes samtidig med at det fant sted en veritabel revolusjon i forståelsen av genetik som en pågående prosess. Sensuren er nå blitt hevet, og selv de mest hardnakkete motstandere av ideen om betydelig menneskelig genetisk mangfold medgir at den gamle Darwin-baserte dialogen på nytt er aktuell.

De temaene som tilhører denne dialogen er så konsekvensrike på alle plan at, til tross for at de som har betenkeligheter vedrørende menneskehetens framtidige genetiske sammensetning utgjør en ganske liten gruppe, en eneste ideologisk gnist på dette området kan forårsake en altødeleggende verdensbrann, slik at fiendtlige holdninger altfor ofte fortrenger rasjonell diskusjon. Men uansett hvor ubehagelige disse temaene er for samfunnet, så har vi dem her rett i synsfeltet. De krever å bli tatt alvorlig, om ikke løst her og nå. I denne boken forsøker jeg å vise det etiske og vitenskapelige grunnlaget for genetisk tilrettelegging.

Vi mennesker kan være stolte av hva vi har maktet å gjennomføre i tidenes løp. Men vi er likevel ikke kommet særlig lengre i retning av å avgjøre de store spørsmålene omkring vår eksistens enn da vi var på huleboerstadiet. At tiden strekker seg uendelig fremover og bakover er like uforståelig som at den har en begynnelse og en ende. Men psykologisk sett trenger vi et kart – en ide om vår eksistens og stilling i universet – og slik kaster vi oss ut i komplisert mytemakeri for å fylle det tomrommet vi opplever som uutholdelig. For å kunne holde over lengre tid må en verdensanskuelse først forklare universet, og derpå berolige vår frykt og tilfredsstille vår lengsel. Logikk er ingen forutsetning. Myten kan til og med motsi seg selv – for ikke å snakke om å være på kant med virkeligheten.

Uansett når og hvor vi lever, ser vi oss selv som universets navle. Enten smiler vi nedlatende av andre kulturers myter, eller vi går til krig for å tvinge vår (eneste korrekte) verdensanskuelse på dem. Og hvis vi har bedre våpen, er vi stort sett i stand til å overbevise de vi har beseiret om at våre myter er deres overlegne.

Fram til midten av det 19. århundre godtok den vestlige verden en bokstavelig oppfatning av Første Mosebok. Men så presenterte utviklingsteorien en radikalt annerledes forklaring på menneskets herkomst. I et forsøk på å forsone

religion og vitenskap har samfunnet smidd en ny mytologi som, ikke overraskende, er fylt av selvmotsigelser. Her er en liste:

- a) Andre arter inne plante- og dyrelivet kan gjennomgå store genetiske forandringer i løpet av noen få generasjoner. Men vi har over tusenvis av generasjoner og, på tross av de mest forskjellige livsforhold og selektiv befruktning, knapt forandret oss, og bare i den mest overflatiske forstand på det genetiske plan.
- b) Intellektuelle (men ikke mannen i gata) var fast overbevist om at vi var et resultat av utvikling. Men de var like fullt og fast overbevist om den forunderlige ideen at mennesket er den eneste art som ikke lenger er påvirket av slike prosesser.
- c) Mens samfunnet belønnet evner og snarrådighet i nær sagt alle sammenhenger, ble det moteriktig å hevde at slike faktorer ikke spilte noen videre rolle i dannelsen av sosiale klasser. Disse oppfattet man som helt og holdent en funksjon av tilfeldigheter og privilegier. Faktisk var det slik at eksperter som dominerte

forleggerbransjen og akademia benektet selve eksistensen av medfødt IQ-forskjell i den menneskelige befolkning.

- d) En stor akademisk testindustri vokste fram. Men resultatene ble for det meste sett som ikke bare svært upresise, men helt uten gyldighet.
- e) I og med overgangen til mindre familier observerte forskere at generasjon etter generasjon av intellektuelt begavete ikke var i stand til å produsere etterfølgere – nettopp slik eugenikere tidligere hadde antatt – men samfunnet aksepterte fenomenet som naturlig.
- f) Vi ble stadig flinkere til å anvende en prosess kalt "medisin" for å kunne eliminere naturlig utvalg, men forble salig likegyldige overfor den eksistensielle trussel denne kortsiktige framgangen utgjorde for kommende generasjoner.
- g) Mens vi arbeidet hardt for å dekode det menneskelige genom, fortsatte vi med å moralisere over menneskelig atferd, som snart ville være vitenskapelig forklarlig.

- h) Til tross for at vår sosiale atferd, som hos alle dyrearter, nødvendigvis er fokusert på reproduksjonsritualet, forble vår oppfatning av denne prosessen kontrollert av en mengde kamuflerende tabuer og fetisjer.
- i) Vi skapte et genetisk kastesamfunn som valgte ut talent født i de mindre privilegerte kaster og faktisk utbyttet dem, mens man samtidig proklamerte like muligheter.
- j) Like muligheter for alle ble satt som samfunnets store mål, mens en av hovedårsakene til ulikhet på dette feltet – forskjellene i menneskelig genetisk konstitusjon – forble tabu som et mål for sosial tilretteleggelse.
- k) Vi befridde oss (for en kort stund) fra begrensningene i det naturlige utvalg, men nektet å innse at vi var i ferd med å bli en art som nøyaktig passer definisjonen av en parasittsykdom, ved å voldta hverandre og alle øvrige arter i et storangrep på verten – vår jord. Men hvem ønsker å se seg selv i denne rollen?

- l) Vi skapte en uholdbar økonomi basert på utpining av ressurser, mens vi definerte stadig høyere konsumnivå som samfunnsmessig målsetting.

- m) Vi proklamerte fri meningsytring mens vi hele tiden hensynsløst slo ned på hvilken som helst mening på området menneskelig genetik som et flertall i samfunnet fant støtende.

På denne måten ble den tekniske revolusjon fulgt, ikke av

Demytologisering, men produksjon av nye myter som utgjorde en benektelse av biologien.

Dynamikken i de politiske prosessene ble nødvendigvis bestemt av deltakernes relative maktbasis, slik at framtidige generasjoner ikke ble tatt hensyn til i avgjøringsprosessene.

Til tross for ureflektert mening og forutinntatthet er vitenskapelige fakta uomgjengelige. I løpet av den tiden det tar å lese denne setningen, vil menneskeheten ha utviklet seg genetisk. Det finnes arter som for eksempel kvastfisken "*Latimeria chalumnae*" som – utrolig nok – har overlevd i mer enn 400 millioner år, men de er sjeldne unntak. *Homo sapiens* er et sent tilkommet ledd i utviklingsrekken, og i løpet av

det siste århundret har de betingende utvelgelsesforholdene med hensyn til denne arten undergått revolusjonerende forandringer.

Til syvende og sist må vi bestemme hvor tilfredse vi egentlig er med oss selv som art. Dette er det store vannskillet mellom tilhengere og motstandere av genetisk tilretteleggelse. Uansett hvilke personlige holdninger vi måtte ha, er det imidlertid et faktum at mens det genetiske lotteriet har frambrakt mange vinnere, finnes det også mange som har vært mindre heldige.

Eugenikken, som kan forstås som humanøkologi, har lenge oppfattet seg selv som en pådriver for framtidige generasjoners interesser. Fra dette hold blir det argumentert med at vi riktignok ikke bør være overmodige hva angår våre evner til å forutsi framtiden, men vi kan slå fast hva vi ønsker – sunne, intelligente barn som vil vokse opp til å bli følelsesmessig balanserte og generelt altruistiske voksne.

Siden de fleste mennesker i dag lever lenge etter reproduksjonstiden, er det ikke dem som har overlevd en horribel naturlig utvalg-prosess som vil befolke jorden i framtiden, men de mest barnerike. Den bestemmende prosessen er nå formeringsutvalg fremfor dødsutvalg – en revolusjonerende forandring.

På det teoretiske plan er vi nå – endelig – enige om at like muligheter er et ønsket mål. Men

samtidig finner vi oss i et jerngrep av en sosial etikk som insisterer på at vi ikke bare skal nyte like rettigheter, men også påstår at vi alle er så å si identiske og at alle videre forskjeller ligger i oppdragelse og kulturell betingning.

Lykkeligvis er hver og en av oss et unikt individ, og dette unike strekker seg til den etniske og nasjonale grupperingen vi utgjør. Vi er ikke identiske maskiner med forskjellig software. Uten unntak har alle etniske grupper frambrakt vinnere så vel som tapere i det genetiske lotteriet.

Humanøkologer sier at det er vår moralske plikt å gjøre vårt ytterste for å overføre til våre barn – ikke det samme arvestoffet – men den beste, unike sammensettingen for hver av dem. Motstanderne hevder at ved å bryte den kostelige staven som gis fra generasjon til generasjon, kan vi lett forårsake ubotelig skade. Men ingen avgjørelse er også en avgjørelse.

Mange av våre daglige avgjørelser innebærer genetiske konsekvenser. Hvem får barn, og hvor mange? Alt som har innflytelse på fruktbarhet er en faktor i den nye utvelgelsen. Dette kan inkludere en tur til nærmeste apotek for å kjøpe prevensjonsmidler, et besøk på abortklinikken eller å bestemme seg for å redusere eller helt avstå fra barnefødsel, for å være i en bedre posisjon med hensyn til utdanning og karriere. Ved å avstå fra gratis daghjelp og

finansiell barneunderstøttelse til alle andre enn sosialtilfellene, oppmuntrer faktisk myndighetene noen grupper til barneproduksjon, og avskrekker andre. Denne faktoren er allerede blitt sterkt avgjørende for den genetiske utvelgelsen.

Eugenikere framholder at vi må innse vår plass i den fysiske verden som biologiske skapninger. For å kunne overleve som art med en større filosofisk betydning enn andre dyr, mener de at vi ikke har annet valg enn å bli enige om, innen det menneskelige reproduksjonsområdet, å sette våre interesser på linje med framtidige generasjoner, og tilrettelegge våre befolkninger i følge prinsipper som er udiskutable med hensyn til alle andre arter. Kort sagt, eugenikere er positive å bytte ut naturlig utvelgelse med vitenskapelig utvelgelse. Som Sir Francis Galton uttrykker det:

”Det naturen utfører blindt, langsomt og hensynsløst kan mennesket utføre målrettet, raskt og hensynsfullt. Ettersom dette ligger i menneskelig makt, blir det menneskets plikt å arbeide i denne retningen.” 1)

Dette er en bok om meningen med livet, vår mentale ferdighetsutrustning og vår plass i universet. Den er basert på en rasjonell livsfilosofi og kjærlighet til våre barn, på en bevissthet om

foreldres byrde og ansvar. Den presenteres i en ånd av kollegialt vennskap til bekymrede kvinner og menn som vil det beste; både tilhengere og motstandere av eugenikken. Forhåpentligvis vil mange dele de verdier, håp og frykt som her uttrykkes. I det minste burde vi være enige om retten til å være uenige.

Fylt av historie, verdier og følelser ser eugenikken seg selv som vitenskapsbasert, men ikke begrenset til det strengt vitenskapelige. I det følgende vil jeg forsøke å sammenføre flere områder i en syntetiserende tilnæringsmåte. Jeg ber om leserens forståelse når han / hun støter på felter som synes å ha lite med hverandre å gjøre. Men enhver seriøs, vidtfavnende verdensanskuelse er nødvendigvis mangesidig.

Menneskeheten er nå i den første fase av en revolusjon i den vanlige forståelse av genetiske mekanismer, ny bioteknologi, og vitenskapelig forklaring innen helse og atferd som en tidligere observerte med moralske briller. Opplysningens ånd kan ikke presses tilbake i uvitenhetens flaske. Muligheten for at vi om få år har de fullstendige menneskelige konstruksjonsplaner i hende er til å ta pusten fra en, og vi må anta at framtidige oppdagelser innen genetikken vil gi oss handlingsmuligheter vi nå knapt kan forestille oss. Valg av embryoner på grunnlag av foretrukne gener og genetisk tilretteleggelse fra en generasjon

til en annen, vil bli praktisk mulig i løpet av de kommende 10-50 år. Diskusjoner om hva som er naturgitt og hva som er kulturbestemt vil virke akterutseilt, og vi vil måtte spørre oss selv, som art, hva vi skal gjøre videre; hvordan vi kan oppnå om ikke Utopia så i det minste noe nærmere det ideale enn det vi nå er. Eller i det minste hvordan vi skal overleve.

Tilhengere av eugenikken ser den som en del av kampen for menneskerettigheter – rettighetene til dem som kommer etter oss. Liksom Martin Luther King, sier de, kan man godt spørre seg om vi noen gang vil nå Det Lovete Land. Kanskje finnes det ikke noe endelig mål, bare søken. Men vi skylder våre barn å begynne ferden, å gjøre vårt beste for å sikre at de kommer til verden som bedre mennesker enn vi er, og at de vil arve flere av våre gode egenskaper og færre av våre svakheter.

====*====

Hva er eugenikk?

*This weeping willow!
Why do you not plant a few
For the millions of children not yet born
As well as for us?
Are they not non-existent, or cells asleep...*

*Denne sørgepilen!
Hvorfor planter dere ikkenoen flere
For de millioner barn som ennå ikke er født
Og ikke bare for oss?
Eksister de ikke, eller er de sovende celler...*

Edgar Lee Masters, "Columbus Cheney"
I "Spring River Anthology"

Da sammenhengen mellom menneskeheten og den øvrige dyreverden var fastslått, var det uunngåelig at en tenkte i retning av å videreutvikle det menneskelige genomet. Eugenikk er, når alt kommer til alt, intet annet enn anvendt humangenetikk. Fem av de seks første formennene i det amerikanske humangenetiske selskap var også styremedlemmer av det sosiobiologiske selskap. Historisk er moderne genetikk sprunget ut av sosiobiologien, ikke motsatt.

Positiv eugenikk har å gjøre med strategier for å heve fødselsraten blant genetisk framskredne personer. Disse strategiene omfatter finansiell og politisk understøttelse, fokuserte demografiske analyser, kunstig befruktning, eggtransplantasjoner og kloning. Pronatalistisk orienterte land (det vil si land som ønsker å høyne fødselsratene) er allerede inne på en positiv eugenisk bane.

Negativ eugenikk har til formål å senke fødselsraten blant genetisk uheldig stilte personer. Her har en stort sett å gjøre med familieplanlegging og genetisk rådgivning. Den omfatter abort, sterilisering og andre metoder for familieplanlegging. For å gjøre disse sosialtjenestene åpne for alle, kjemper en for at personer med lav inntekt skal få gratis behandling.

Genetisk modifikasjon, som tidligere tiders eugenikk ikke kjente til, dreier seg om aktiv tilrettelegging av arvestoffet uten nødvendigvis å oppmuntre til eller advare mot reproduksjon av genetisk heldig eller uheldig stilte individer. En ønsker her å gi mennesker anledning til å få sine egne barn uten at de mest komplikasjonskapende gener blir overført.

Forskning

Tidligere utvikling

*The wolf, the snake, the hog, not wanting in time
the cheating look, the frivolous word,
the adulterous wish, not wanting
Refusals, hates, postponements, meanness, laziness,
None of these wanting.*

*Ulven, slangen, svinet, har tid nok
The falske utseendet, det løsslupne order,
Ønsket om utroskap, er det nok av
Avvisninger, hat, utsettelse, stygghet, latskap,
Alt dette finnes i overflod.*

Walt Whitman, "Crossing Brooklyn Ferry"

Spørsmål om hvor en skal sette grensene mellom nært beslektete arter og underarter, løses forskjellig av forskjellige observatører. Med hensyn til menneskelige befolkninger, der forskere har en tendens til å arbeide ut fra sosialpolitiske dagsordener, er demarkasjonslinjer sterkt omstridte.

Det system av bi-nominale betegnelser som den svenske botaniker Carl von Linné etablerte i det 18. århundre, for å kunne kartlegge forbindelsene mellom alle levende vesener, setter alle menneskelige folkeslag som *Homo sapiens*. Alle nålevende mennesker, hva enten de er buskmenn,

australske urinnvånere, japanere, eskimoer eller europeere, er slik innlemmet i en enkelt art, og enhver diskusjon om underarter eller raser blir sett på med mistenksomhet. I en erklæring som svar på en uttalelse fra den franske høyreekstreme politikeren Jean-Marie LePen om rasemessig ulikhet (1997), benektet en gruppe framstående biologer selve forekomsten av raser i den menneskelig befolkning. Faktisk kom den første benektelsen av rasebegrepet fra sosialbiologen Julian Huxley i 1935. Den var i sin tur sprunget ut av politiske begivenheter – i det tilfelle Hitlers raselovgivning. 2) Dermed har vi nå et enkelt "moderne menneske" i diverse farger. Det er riktig at moderne genetiske studier har påvist bemerkelsesverdig likhet mellom alle mennesker, men det er også et faktum at mennesket og sjimpansen har omtrent 99 % DNA likhet.

Forskere er nå stort sett enige om at den moderne menneskelige befolkning har sitt utspring i Afrika. Men det er mye uenighet i spørsmålet om hvorvidt de nåværende forskjellene kan forklares gjennom en utviklingslinje på en million år tilbake til *Homo erectus* ("multiregionalisme") eller om *Homo sapiens* kom som en relativt sen hendelse, grovt regnet 100.000 til 200.000 år gammel, og gav seg til å utrydde konkurrerende hominider der det støtte på dem ("utskiftingsteorien"). I hvor stor grad

tidligere hominide arter blandet seg med hverandre er ennå spekulasjon, og multiregionalistene er blitt anklaget for å hevde forekomsten av grunnleggende biologiske forskjeller, henimot rasisme. 3) I følge forskeren Seymour Itzkoff har vi å gjøre med "en trang til religiøs tro (som) ligner forføring av intellektuelle ved hjelp av abstrakte ideologiske modeller innen politikk og sosialtenkning." 4) Et vesentlig punkt her er oppdagelsen av at betydelige forandringer kan finne sted i løpet av relativt korte perioder.

Gepardens og hestens stamtavler gir oss nyttige kontrastmodeller. Genetiske studier har vist at det er så liten variasjon innen gepardarten at den en gang i fortiden må ha vært i en flaskehals-situasjon, på det nærmeste utryddet, slik at bare en håndfull eksemplarer var i stand til å videreføre arten gjennom innavl. På den andre siden har hestarten gjennomgått store variasjoner som resultat av temming og avl i forskjellige deler av verden. I dette står vi mennesker er nærmere hesten enn geparden, med betydelige forskjeller både innen og mellom folkeslagene.

Til syvende og sist er genetikk mer å likne med et sjakkspill, hvor utviklingen fram til en posisjon verken har interesse eller betydning for spilllets avslutning. Bridge er derimot bestemt i høy grad av spillerens evne til å huske hvilke kort han / hun tidligere har spilt ut. Det mangfoldet

som er så åpenbart innen og mellom befolkningsgrupper, åpner for muligheten til å tilrettelegge, modifisere og søke etter nye horisonter uansett hvordan det nåværende mangfoldet oppstod. Spørsmålet om hvordan vi oppstod er fascinerende, men hvor vi er på vei, er et ganske annet spørsmål.

Selv tilhengere av "utskiftingsteorien" medgir at menneskearten var under utvikling i *minst* fem til åtte tusen generasjoner utenfor Afrika under radikalt forskjellige utvelgelsesforhold. Et slik tidsrom er tilstrekkelig til å frambringe betydelige forskjeller mellom undergruppene. I tillegg til dette må en anta enda større mangfold grunnet den biologiske variasjonen som allerede var i spill på det tidspunktet hvor de forskjellige folkeslagene forlot Afrika. Siden den menneskelige befolkningen har hatt meget lengre tid til å utvikle seg innenfor enn utenfor dette moderkontinentet, framviser de afrikanske befolkningsgruppene meget større genetisk variasjon enn innenfor andre folkeslag, og smågruppene som utvandret kan godt ha gjenspeilt dette mangfoldet. Dessuten kan emigrantene ha blandet seg med andre hominide arter både i Afrika og hvor en kom i kontakt med mennesker som hadde forlatt kontinentet enda tidligere. Til sammenligning kan dyreoppdrettere oppnå betydelige forandringer over bare noen få

generasjoner. Disse faktorene, i kombinasjon med profesjonell spesialisering og selektiv paring i det moderne samfunn, utgjør hovedkildene til mangfold innen arten.

Hvis *Homo sapiens* har eksistert i om lag 100.000 år, kan vår framtidige eksistens sees som enda mer kortsiktig. Menneskeheten er derfor et samfunn som har en begynnelse og en slutt. Her ser vi den ikke bare som alle nålevende mennesker, men som helheten av nålevende og framtidige mennesker, over hele vårt tidsspenn. Eugenikere hevder at våre moralske forpliktelser gjelder helheten av dette, at vi ikke bare er en del av planetens økologi, men også dens forpaktere. Som myteforskeren Joseph Campbell uttrykker det, er vi intet mindre enn Jordens samvittighet. 5)

Sosialbiologen James V. Neel studerte fellesskapet og den genetiske konstitusjonen innen Yanomana folket i den sørlige delen av Venezuela og nordre Brasil. Han argumenterer overbevisende for at deres fellesskapsstruktur var typisk for menneskelige befolkningsgrupper i perioden hvor folk for det meste levde i stammer og klaner. Det vil si gjennom hele den menneskelige historie, til for ca. 10.000 år siden. Disse fellesskapene utgjorde små, isolerte grupper som praktiserte polygami og incest. Utvikling fant sted inne disse gruppene på grunnlag av at de sunneste og sterkeste hadde størst mulighet til å

overleve og reprodusere seg. Og når tilfeldig drift innen genfrekvenser favoriserte en liten gruppe over andre, ville denne gruppen gro og utrydde nabogruppene en etter en. Nåtidens genetiske grenser har blitt mer og mer utydelige på grunn av forflytning over lange distanser og blanding av historisk isolerte befolkninger.

“Panmixia” er ennå ganske langt unna, og vil kanskje aldri helt finne sted. Men den stadig tiltagende utadrettete avl i menneskelige befolkningsgrupper minsker menneskelig mangfold samtidig som den skaper store befolkninger som kanskje er mindre disponerte for plutselige, radikale skiftninger. 6)

Historien lærer oss at sosial harmoni er spesielt vanskelig å oppnå når en står overfor radikalt mangfold; det være seg religiøst, lingvistisk eller etnisk. De store historiske forbrytelser har alle vært tilfeller av gruppe-mot-gruppe vold. Og når to eller flere etniske faksjoner er klart forskjellige, er situasjonen enda mer anspent. USA, som avviste den monstrøse forbrytelsen slaveriet utgjorde, bare for å opprettholde hårreisende diskriminering enda hundre år, forsøker nå å oppnå rasemessig likhet for loven. Men faren for rasekonflikter er og vil utvilsomt forbli både stor og, dessverre, godt fundert. Samtidig er rasetemaet blitt med uklart. Rasisme blir definert som a) hatbasert

gruppediskriminering og b) diskusjon av forskjeller mellom befolkningsgrupper. De to temaene er faktisk forskjellige, om enn beslektete. Samfunnseliten har bestemt at studier i forskjeller mellom befolkningsgrupper er for sensitive til å tåle bred diskusjon, og har på urimelig vis karakterisert slike studier som påstander om fullstendige forskjeller heller enn statistisk påviselige, relative manifestasjoner av spesielle karaktertrekk.

Vi burde alle kunne bli enige om at forskjeller mellom befolkningsgrupperinger er et vitenskapelig og ikke et moralsk spørsmål. I den grad dette angår eugenikken, er disse forskjellene grunnleggende uvesentlige. Selv om det genetiske aspekt en ønsker å fremheve viser seg å være ulikt distribuert, kan hver befolkningsgruppe trekke veksler på et stort antall talentfulle mennesker, med henblikk på å sette kommende generasjoner til verden. Uansett størrelsen av slike forskjeller mellom grupperinger, er det et faktum at selv innen hver gruppe har en ingen grunn til å skamme seg.

Intelligenstesting

*A sure test, an easy test;
Those that drink beer are the best,
Brown beer, strongly...*

*En sikker prøve, en enkel prøve;
De beste drikker øl,
Brunt øl, sterkt...*

Robert Graves, "Strong Beer"

Siden IQ testing først kom på banen tidlig i det 20. århundre, har militæret gjort utstrakt bruk av dette både til rekruttering og til å bestemme på hvilke områder rekruttene kan tjene best. Likhetsorienterte personer har hatt en forkjærlighet for å angripe denne århundregamle vitenskapen, for derpå å benytte konklusjonene i en alminnelig kritikk av vitenskapelighet. Det er sikkert at IQ tester tidligere inneholdt spørsmål som nå kaller på forlegne smil. For eksempel ble det spurt om hvilket motorfabrikat man brukte i forskjellige biltyper, og hvilken tegnefilmfigur som var knyttet til reklame for spesielle produkter. Slike spørsmål kan ha hatt en viss relevans for ungdommer som var født og oppvokst i landet på det aktuelle tidspunkt. Men de var åpenbart

irrelevante anvendt på immigranter som nettopp hadde ankommet og knapt nok kunne språket. Men det betyr ikke at moderne tester, som tusenvis av psykologer har gjennomarbeidet, har de samme svakhetene og derfor er verdiløse.

Forhåpentligvis har den store utbredelsen av utdannelsessystemer i verden i det 20. århundre hjulpet mennesker, ikke bare til å tilegne seg kunnskap, men også til å gjøre mer effektiv bruk av sin intelligens.

For å kunne nærme oss dette spørsmålet må vi først få klarhet i forskjellen mellom genotype og fenotype. Genotype betyr genetiske muligheter, fenotype er faktisk benyttete muligheter. For eksempel viser statistikken en jevnt økende gjennomsnittshøyde på verdensbasis. Grunnen er åpenbart ikke modifiserte gener men bedre ernæring (og kanskje hormontillegg i kjøtt). Men genotypen setter grenser. Hvis et antall pygmeer ble servert fremragende føde og et antall masaiere ernæring av lav kvalitet, ville pygmeene selvfølgelig bli høyere og masaiene lavere. Men pygmeene ville ikke bli høyere enn masaiene, eller omvendt. Og forskjellene ville ikke bli overført på barna.

Psykologen Edwin Boring bemerket engang tørrvittig i en diskusjon med skribenten Walter Lippman at "IQ er det som IQ-tester måler". Dette er ikke nødvendigvis det samme som ren

hjerneskarphet eller den mentale ferdighetsutrustning som helhet. En må skjelne mellom en konseptuel variabel og dens operasjonelle innretning. IQ er ganske enkelt en mulig måte å måle fenotype på. Og vi holder oss til denne definisjonen i det følgende.

Noen målinger antyder en fenotypisk IQ nedgang på mellom en og fire prosent per generasjon. 8) men den New Zealandske politologen James R. Flynn har presentert en omfattende undersøkelse som indikerer at IQ testresultater er jevnt stigende. Tester som Stanford-Binet og Wechsler prøver personer med jevne mellomrom og fastsetter gjennomsnittsresultater og standardavvik. Fra 1932 til 1978 reviderte en stadig normene, og satte listen høyere for hver gang. Ved uforandret norm steg gjennomsnitts IQ med 13,8 prosent – nesten ett standard avvik i løpet av 46 år. 9)

Dette er et ganske oppløftende resultat. Det antyder at IQ-forskjeller kan vise seg å være mer formbare enn tidligere antatt, og det egalitære idealet, som står eugenikken nær, kan være lettere å virkeliggjøre enn hva man trodde. På den annen side kan vi bare spekulere over hvilke begrensninger genotypen legger på fenotypen. Det som ser ut til å ha skjedd, dersom Flynn har rett, er en fenotypisk bedring som har tatt overhånd over genotypisk forverring.

SAT (Scholastic Aptitude Test) 1 er ment å være en ferdighetstest, i motsetning til SAT 2 som måler innsikt på forskjellige felter. SAT 1 består av to deler, SAT V (verbal) og SAT M (matematikk/regning). Flynn påpeker at samtidig med at de ovennevnte IQ-stigninger fant sted, noterte en seg en motsatt tendens i SAT verbal.

SAT resultater kan påvirkes av støtte, men bedringer er underlagt en lov om minkende gevinst. Matte/ regning resultater stiger med omtrent 30 prosent etter 40 timers støtte, og verbal med omtrent 20. Men videre forbedring selv bare opp til 50 prosent er ikke blitt oppnådd til tross for seks ganger så mange timers støtte. 10)

Testing har i det store og hele fått bred allmenn støtte. I 1979 utførte Gallup-organisasjonen en rundspørring innen et representativt utvalg av amerikanere angående deres syn på standardiserte tester. 81 prosent svarte at de var svært nyttige eller ganske nyttige. 11) Samtidig fantes det sterk opposisjon mot dem gjennom en allianse av the National Education Association, National Association for Colored People, og folk som støttet Ralph Nader. Alliansen hadde også betydelig støtte i regjering og presse. TV-journalisten Dan Rather (CBS) erklærte i CBS News Special "The IQ Myth" (1975) at ikke bare var IQ tester stort sett ubrukelige som målinger av hjerneskarphet, men også skjeve, ettersom "det er

økonomisk inntekt som utgjør skillelinjen hva angår IQ testresultater." 12) Men denne alliansen ble ikke støttet av en gruppe som står last og brast med den på mange andre spørsmål. Jøder får uten unntak gode resultater ved IQ testing, og det er derfor ikke overraskende at The American Jewish Committee, The Anti-Defamation League og The American Jewish Congress har sendt støttebrev til Høyesterett, som avviser "Affirmative Action" (omvendt diskriminering) programmer. 13)

g-loading

*Lord, make me to know mine end,
And the measure of my days, what it is;
That I may know how frail I am.*

*Herre, la meg kjenne min ende,
Og mine dagers tall, hvilket det er;
Så jeg kan kjenne min skrøpelighet.*

Salme XXXIV, 4

Finnes det overhodet noe en kan kalle "vanlig intelligens" ("g" = general intelligence), eller har hver og en av oss en særegen sammensetning av ubeslektete evner – multippel intelligens? Enhver vitenskapelig debatt omkring "felles-intelligens" er belemret med politiske perspektiver, fordi begrepet kan bli forstått som en måte å måle et menneskes totale verdi og rangering.

Charles Spearman lanserte den tradisjonelle intelligens-forestillingen i begynnelsen av det 20. århundre. Han påpekte sammenfallet mellom romlige, numeriske og verbale evner. I følge Spearman er et IQ testresultat i bunn og grunn et numerisk uttrykk for "g". På den annen side kan en ikke benekte eksistensen av *Savant-syndromet* – mennesker som har vanskeligheter med de

enkleste, hverdagslige gjøremål, men som samtidig kan være avanserte musikere eller skulptører, som kan behandle tallrekker på computernivå eller uten vanskelighet huske værforhold på en tilfeldig valgt dag in det 18. århundre. Og vi behøver ikke å begrense oss til unntakene. Da spesialiserte ferdighetstester ble gitt til en gruppe studenter i stedet for globale intelligensmålinger, kom ikke engang halvparten over 10 prosent. 14)

Hvordan skal en da sammenligne eller bedømme forskjellige evner? Betydningen av g-loading kan godt være overdreven – eller til og med en falsk konklusjon. Gitt hjernens fysiske begrensninger kan hyperutvikling av spesielle evner godt finne sted på bekostning av andre. På sett og vis er spørsmålet likt den berømte problemstillingen om hvorvidt glasset er halvfullt eller halvtomt. Det hele avhenger av den som ser.

Synkende intelligens

*Tis folly to decline
And steal inglorious to the silent grave...*

*Det er uklokt å avstå
Og liste seg uprøvd til den stille grav...*

Sir William Jones,
"An Ode: In Imitation of Alcaeus"

Hvordan kan vi på beste måte verne de ennå ufødte generasjoners interesser? Dette er svært vanskelig i en verden hvor mange ser barn som en vare. Den såkalte "demografiske overgang," hvor mennesker i utviklete samfunn velger å få færre barn, har økonomer og demografer beskrevet med all slags kurver, grafiske linjer og lister. De har satt verdien av et barn lik X antall biler, TV-apparater og hva det nå skal være.

Hvilke konsekvenser for genbanken får det at en velger unge, begavete kvinner vekk fra familiedannelse til fordel for utdannelse og karriere og på den måten reduserer deres barnefødselspotensial (i USA betyr utsatte barnefødsler kansellert fruktbarhet i 20 % av parforhold), mens en belønner unge kvinner av mindre begavelse på grunnlag av hvor mange

barn de føder, og til og med nekter dem abort når de selv ber om det?

Mens kvinner i land med utviklet velferdssystem kan velge bort skolegang ved å bli gravide, dersom de ser seg selv ute av stand til å gjennomføre en akademisk utdanning, viste en undersøkelse i 2001 at en hel tredjedel av amerikanske kvinner med årsinntekt over \$55.000 er barnløse ved 40 års alder og trolig vil være barnløse resten av livet.

Mens "Total Fertility Rates" (TFR – antallet barn en kvinne kan få i sitt livsløp) er en viktig målestokk ved utregning av fødselsmønstre, spiller også generasjonslengden en rolle i økende befolkninger. Jo tidligere en kvinne begynner å sette barn til verden, jo flere kan hun få. La oss forestille oss to grupper. I en av dem kan kvinner få barn rundt 20 års alder, i den andre ved 30. Den første gruppen vil faktisk få 50 prosent flere barn enn den andre selv om TFR forblir de samme. I, som et eksempel, "The New York Longitudinal Study of Youth" fikk kvinner i de laveste 5 % av IQ-skalaen sitt første barn mer enn syv år tidligere enn kvinner i de øverste 5%.

For eugenikere er abort viktig i den grad inngrepet har å gjøre med utvelgelse, spesielt når tjenesten er fullt tilgjengelig for høyintelligente grupper som ikke har vanskeligheter med å betale for den, men nektet lavintelligente grupper som er

avhengige av å gjøre bruk av tjenesten subsidiert eller gratis.

En annen viktig faktor er krig. Skapningen som ser seg selv dannet i Guds bilde har benyttet sin stadig mer utviklete teknologi til skade ikke bare for omgivelsene men også seg selv. Og det har vært de likhetsorienterte, ikke de arveorienterte, som har minst motforestillinger vedrørende mord og eksil, det være seg i Russland, Kina eller Kambodia. Det er en trist konsistens i deres logikk: hvis alle er like, kan enhver som blir en hindring på vår vei mot Utopia i vår tid ganske enkelt elimineres og erstattes med neste generasjon.

Krig som en av det naturlige utvalgs destruktive mekanismer ble et stort diskusjonstema da "blomsten" av europeisk ungdom marsjerte av sted for å dø i Første verdenskrigs skyttergraver. Det var egentlig denne konflikten som frambrakte IQ testing for å forbedre utvalget av kanonføde.

Også i tilfeller av voldelig borgerkonflikt blir makten tyngst rettet mot motstandens sentrale instanser. Siden motstand per definisjon inkluderer tenkning og ideologisk hengivelse, blir målene ofte mennesker av høy begavelse. Historikeren Nathaniel Weyl kalte fenomenet "begavelsesmord" (aristocide). 17) Statistiske analyser viser at en slik prosess bare fører til en

mindre senkning av gjennomsnitts IQ, men viser katastrofale resultater i rekkene av høyintelligente mennesker. 18)

Eksepsjonelle talenters bidrag til kultur, vitenskap og vanlig livskvalitet er ute av proporsjon med deres antall. Tenk bare hva musikkhistorien ville være uten en håndfull av de store komponister – Bach, Beethoven, Mozart, Brahms, Stravinsky, Mendelssohn. Samme slags "short list" kunne lages over fysikere, matematikere, filosofer. Eliminer disse geniene og det gjennomsnittlige ferdighetsnivå i de kommende generasjoner ville ikke bli synlig redusert, men hvor fattigslig ville ikke vår verden være!

Konsekvensene av en slik prosess er alarmerende. Selv med et relativt stabilt IQ-nivå er et samfunn med et betydelig redusert intellektuelt lederskap et fattigslig samfunn – i hvert fall i forhold til dets opprinnelige nivå. Det en kan lære av dette er at kaoset og omfanget av sosial oppstand ikke står i forhold til deres genetiske konsekvenser.

Genetiske sykdommer

Intet er uforanderlig innen biologien, for med hver ny generasjon arver en type ny genetisk informasjon i form av mutasjoner. I sjeldne tilfeller kan en mutasjon styrke et individs overlevelsessjanser, og den nye genen blir da mer utbredt i befolkningen som helhet. Men de fleste mutasjoner bidrar til å redusere antallet avkom. Dette er den klassiske balansen mellom mutasjon og død som kalles "naturlig utvalg," og biologer ser den som bestemmende for alle arter.

Denne boken tar sikte på å stille visse allmenne filosofiske spørsmål vedrørende verdier og målsettinger innen den menneskelige sivilisasjon, og veien menneskeheten vil følge ved å bevisst velge mellom enten å føye seg etter eller avvise *bevisst utvalg*. Boken er ikke ment å være en detaljert undersøkelse av det kompliserte emnet menneskelig genetisk sykdom. Som en analogi kunne vi sammenligne den med et veikart heller enn en reparasjonshåndbok. Men vi må se næyere på noen av motordelene.

Vi har gjort slike framskritt innen medisinen at naturlig utvalg har blitt redusert til nesten ingenting. Allerede nå lever 98 prosent amerikanere i det minste til deres 25. fødselsdag. 19) Medisinen er i det store og hele innrettet på

dens skapere – de som for tiden er i live. Så hvis vi snakker om sykdommer legges hovedvekten på "horisontalt overførte" infeksjonssykdommer heller enn "vertikalt overførte" genetiske sykdommer. Når alt kommer til alt er det meget vanskelig for en lege, en farmasøytisk bedrift eller et sykehus å kreve honorar fra mennesker som ennå ikke er født. Medisinen, som forretning, er avhengig av betalende klienter, og de høyest motiverte klientene – de som ikke bare kan, men gjerne vil betale – er de som lider av plager nettopp nå.

Encyclopedia Britannica presenterer kort og konsist noen av de slående fakta ved de 3,500 dominant autosome, recessivt autosome og kjønnsrelaterte forstyrrelser som allerede er katalogisert (listen blir stadig lengre):

Epidemiologiske undersøkelser antyder at omtrent 1 prosent av alle nyfødte har en enkelt gendefekt og at 0,5 prosent har store uregelmessigheter ved kromosomene, alvorlige nok til å produsere alvorlige fysiske effekter og mental tilbakeståenhet. Av de 3 til 4 prosent nyfødte med fødselsdefekter antyder undersøkelser at minst halvparten har en genetisk hovedårsak. I minimum 5 prosent av alle unnfangelser som kommer til syne er det betydelige anomalier ved kromosomene, og 40 til 50 prosent spontane

aborter har å gjøre med unormale kromosomer i fosteret. Omtrent 40 prosent av all barnedødelighet skyldes genetisk sykdom; 30 prosent pediatrike og 10 prosent voksne pasienter trenger hospitalinnleggelse på grunn av genetisk sykdom. Medisinske forskere antar at genetiske defekter – riktignok ofte mindre sådanne – opptrer i 10 prosent av alle voksne.... Omtrent 20 prosent dødfødte og spebarnsdøde er forbundet med alvorlige anomalier, og omtrent 7 prosent av alle fødsler oppviser en eller annen mental eller fysisk defekt. 20)

Det blir mer skremmende. Spontane mutasjonsfrekvenser, genetiske "skrivefeil", har blitt anslått til 200 per person. 21) De fleste ser ut til å være nøytrale, men en ukjent mengde er uheldige når de kommer til uttrykk, i og med at effektene av dem er kumulative. Bortsett fra genetiske anomalier som er nødvendige og tilstrekkelige til å forårsake en spesifikk sykdom, finnes meget større mengder av fler-faktor sykdommer hvor visse gener skaper en disposisjon for spesifikke sykdommer, for eksempel de fleste typer kreft, diabetes og høyt blodtrykk.

Tidligere eugenikere trodde at hvis en kunne avholde personer med arvelige genetiske sykdommer fra å sette barn til verden, ville dette

resultere i en sunnere befolkning generasjon for generasjon. Men de fleste genetiske varianter som produserer sykdommer er både recessive (passive) og meget sjeldne. Derfor er det langt flere bærere enn mennesker som faktisk lider av sykdommen, og ikke-reprodusjon av faktisk lidende ville bare bevirke en meget langsom reduksjon av den. Dette betyr at dersom en uheldig disposisjon opptrådte i 1 prosent av befolkningen, ville det ta 90 generasjoner å redusere hendelsen til 0,01 og 900 generasjoner i en samfunnssituasjon med tilfeldig paring for å få den ned til en i en million. 22) Selv da ville vi imidlertid ha en frekvens av spontan mutasjon, som også ville måtte bekjempes i all framtid.

Utviklingen av teknikker for genetisk tilrettelegging går raskt framover. Det er allerede mulig for bærere av genetiske sykdommer å befrukte egg kunstig for derpå å gjennomføre en undersøkelse kjent som preimplantasjon-genetisk diagnose, og deretter velge et friskt embryo som settes inn i livmoren. Dette er en eugenisk teknikk som allerede blir utført på frivillig basis. I nær framtid vil det bli mulig å gjøre forandringer i stamcellene (som medvirker til reproduksjon), og ikke bare i de somatiske cellene. Da denne utvilsomt eugeniske muligheten først ble kjent, resulterte det i en kategorisk fordømmelse. Nå går det hele i retning av et moratorium (foreløpig

stans) av denne terapien. Bioetikeren Fritz Mann ved Brussel frie universitet skriver:

Bortsett fra religiøse argumenter finnes det ingen etisk rettferdiggjøring for ikke å modifisere stamceller. Hvis man en dag finner en kur for å hele en arvelig sykdom på denne måten, ikke bare for bæreren, men for alle etterkommere, hvorfor skulle den forbys? 23)

Dette ville være et gjennombrudd innen genetikken, men vi står ennå bare i begynnelsesfasen hva gjelder puslespillet omkring gener og deres innbyrdes forhold. Men genetikere modifiserer allerede stamceller i planter og dyr, og transgenetiske mus med motstandsdyktighet overfor kreft er allerede et faktum. Det vil si at menneskelig stamcelleterapi bare er et spørsmål om tid. I mellomtiden nytter en genetisk rådgivning og behandling av de nålevende. En potensiell far eller mor som får vite at han eller hun bærer et recessivt gen som kan forårsake sykdom i følgende generasjoner, kan velge å abortere fostre hvor genet vil bli aktivt utvirkende. Dermed er de direkte etterkommerne av forbindelsen fri for sykdommen, men to tredjedeler av de ikke-aborterte vil være bærere.

Spørsmålet er hvor vidt foreldre har en moralsk rett til å sette genetisk uføre barn til

verden. For å sitere filosofen Emmanuel Lévinas, "min sønn er ikke ganske enkelt mitt skaperverk, som et dikt eller et objekt. Han er ikke min eiendom." 24) Kan foreldreansvar neglisjeres eller benektes? Marcus Pembrey, professor ved the Institute of Child Health ved London universitet, i en diskusjon omkring genetisk rådgivning, hevder at

Målet burde ikke være å redusere forekomsten av genetisk sykdom ved fødselen, fordi å gjøre det til tjenestenes målsetting ville være å forbigå morens rett hva gjelder valgfri abort... det syn at reduksjon av forekomsten av genetisk sykdom ved fødselen ikke er et forsvarlig mål for genetiske tjenester, får stadig mer støtte. 25)

Dette er den såkalte "personlig tjeneste-modellen" i genetisk rådgivning, som setter barnets velferd under foreldrenes. Et slikt syn kunne godt bli imøtegått rettslig, kanskje av typen "wrongful life" (som først dukket opp i USA 1964), 26) ved at man siterer "wrongful death"-prossesser som juridisk presedens) til og med på kollektiv basis (class action). Mens vi tidligere ikke hadde den nødvendige viten til å redusere genetisk sykdom, vil uvitenhets-argumentet telle mindre og mindre i framtiden. Situasjonen vil ikke være den samme som ved Thalidomidbarn-skandalen i 1957-61,

for i vårt tilfelle vil det dreie seg om en handling utført med vitende og vilje.

Stamcelle-tilretteleggelser vil møte motstand fra folk som føler, noen på religiøst grunnlag, at slik terapi er "unaturlig" og at vi ikke har rett til å "spille Gud." Enkelte religiøse grupper avviser til og med vanlig omsorg, og fra tid til annen ser vi artikler om familier som har valgt å la et barn dø ved å nekte det medisinske behandling. En vil også høre innsigelser fra mennesker som frykter behandlingsfeil. Slike feil er faktisk en reell mulighet. Når vi har fått en enda bedre forståelse av menneskelig genetikk, vil imidlertid de ikke-religiøse motstanderne få en god del mindre vind i seilene.

Israel har i lang tid vært et foregangsland innen genetisk rådgivning. Som en forsker ved Ben-Gurion universitetet uttrykker det: "eugenisk tenkning trives i dagens "Israel." 27) Gideon Bach, direktør for genetikk ved The Hadassah-Hebrew University Medical Center i Jerusalem kommenterte:

Vi vet at de fleste, om ikke alle menneskelige sykdommer har genetisk bakgrunn, og vi er i ferd med å få verktøy til å studere, behandle, forhindre eller kurere dem.... Israel, som har mange innavlede etniske grupperinger, har vist seg å være et rikt menneskelig laboratorium for gen-

detektiver. Det er meget lettere å spore genetiske anomalier i innavl-grupper med homogene stamtavler. 28)

Ashkenazi-jøder, som inntil for 40 år siden stort sett giftet seg innen stammen, bærer på et dusin recessive genetiske sykdommer med relativt høy frekvens. Den mest kjente er en autosomal forstyrrelse kalt Tay-Sachs etter beskrivelsen gitt av den britiske oftalmologen Warren Tay. Den forårsakes av en nedarvet mangel på et viktig enzym som vanligvis bryter ned fettaktige avfallsprodukter i hjernen. Hvis begge foreldrene er bærere av dette genet, er det 25 prosent sjanse for at barnet vil få denne lidelsen, og 50 prosent sjanse for at det vil bli bærer av den. En av 27 jøder i USA er bærer av dette genet. Et spedbarn som lider av sykdommen virker fra begynnelsen av normalt, men blir etter noen måneder hypersensitiv overfor lyd. Etter hvert blir barnet døvt, blindt, psykisk tilbakestående og uten reaksjon på eksterne stimuli. Døden inntreffer ved fem års alder.

I 1985 grunnla rabbi Joseph Eckstein, med bakgrunn i Bibelen og Talmud, det internasjonale genetiske testprogrammet *Dor yeshorim* ("generasjonen av rettferdige") med det formål å forhindre at flere barn blir født med denne sykdommen. I dette programmet blir ortodokse

jødiske studenter undersøkt for å finne ut om de bærer dette genet. Hvis bare en fremtidig partner er bærer, rådes de ikke fra ekteskap, men hvis begge er bærere blir de rådet til å søke en annen ektemake.

Israel har en av de høyeste utsilingsratene i verden, man tester over ti tusen mennesker i året. 29) Skribenten Naomi Stone uttrykker det som sannsynligvis er den vanlige jødiske holdningen til forhindring av Tay-Sachs:

Kanskje kan sykdommen bli fullstendig utryddet i de befolkningsgruppene hvor den trives, og hvis det er tilfelle, hvem kunne da ha motforestillinger? ... Jeg er Ashkenazi jøde, og jeg vet at jeg er forpliktet til å være ekstremt på vakt overfor min høynete risikofaktor med hensyn til denne sykdommen. 30)

Ikke overraskende møter eugenisk praksis i USA motstand fra representanter for de funksjonshemmetes interesser. Bioetikerer Adrienne Asch skriver:

Min moralske motstand mot prenatal testing og valgfri abort er grunnet i min overbevisning om at livet, med funksjonshemninger, er verd lidelsen, og troen på at et rettferdig samfunn må sette pris på og understøtte alle menneskers liv,

uansett hvilke kort de får seg tildelt i naturens lotteri. 31)

Mye av den samme posisjonen finner vi hos den kanadiske etikeren Tom Koch, som mener at alle sykdommer inngår i menneskehetens mangfold. 32)

Helen Henderson, en annen kanadier aktiv i bevegelsen uføre mot eugenikk, går enda lenger:

Jeg kan si, uten å nøle, at mitt liv er blitt rikere fordi jeg har multippel sklerose. Hvordan kan den som ikke har erfaring med uførhet forstå det? 33)

I et annet internett dokument heter det:

Det bakenforliggende spørsmålet innen eugenikken er at en eller annen bestemmer, basert på eksplisitte eller implisitte verdier, hvilke trekk som er verdige nok til å være del av samfunnet, og hvilke som ikke er det... Spørsmålet er hvordan et samfunn (eugenikk) eller en person (personbiologi) bestemmer hvilke karakteristika som er tillatelige i avkom eller fremtidig avkom. Kan et samfunn påvirke eller regulere eugeniske /personbiologiske beslutninger? Finnes det en rasjonell måte å skjelne mellom Tay-Sachs, beta-

Thalassemia, sickle cell anemia, thalidomide, Alzheimer, PKU, kjønn, seksuell orientering (hvis man kunne finne en måte å forutsi den på), mental sykdom, cystisk fibrose, cerebral paralyse, spina bifida, dvergvekst, bløder-sykdom, Downs syndrom, kransarterial hjertelidelse, osteoporosis og anlegg for fedme? ... Vi er involvert i en krig over karakteristika, som vil utelukke mange trekk fra menneskerettighetsbevegelsen og fra kampen for likestilling. Dette må det bli slutt på. 34)

Mens denne anonyme skribenten nevner kinkige spørsmål med hensyn til visse trekk – for eksempel seksuell orientering, dvergvekst og anlegg for fedme – er forsvaret av de fryktelige sykdommene på listen forvirrende, til tross for at det har å gjøre med en legitim og velbegrunnet frykt for diskriminering mot den som lider av dem. Vi plikter å gjøre klart at vi diskriminerer mot sykdommen og ikke dens ofre. Genetikeren Gerhard Meisenberg svarer:

Eugenikk dreier seg ikke om å redusere antallet sykdomsproduserende gener, heller ikke om å bli av med syke mennesker! Og hvorfor skulle forhindring av sykdom og funksjonshemming oppvise manglende respekt for de syke og uføre? Er

poliovaksine noe fælt fordi den forutsetter at vi ikke respekterer de paralyserte?

Fremfor alt ser uføres rett-argumentet bort fra et enkelt faktum: undersøkelser har entydig vist, i motsetning til hva noen aktivister hevder, at uføre opplever seg selv som forhindret fra tilfredshet med livet og subjektivt velbehag. Å med vitende og vilje sette et uført barn til verden framfor et sunt, vil si å påføre barnet unødig lidelse. Den eneste grunnen til at en slik handling kan virke akseptabel er at barnet ikke kan motvirke foreldrenes opplegg og er ute av stand til å kreve juridisk redress. 35)

Vitenskapelig metode

Ethvert forsøk på å styre seksualakten forutsetter at samfunnet først demonterer det djevelske skafottet av tabuer, fobier, nevroser og fetisjer som har blitt plassert omkring menneskelig reproduksjon. 36) Gitt kontinuiteten mellom menneskearten hele den organiske omverden, og spesielt med pattedyrene – inkludert nærstående arter som de høyere dyrerekkene – redefinerer revolusjonen innen utviklings- og molekylær biologi hele det intellektuelle klimaet ved å forstå menneskelig reproduksjon i overensstemmelse med prinsippene for dyreparing.

Genetisk utvelgelse forutsetter genetisk variasjon; ellers ville det ikke være noe å velge imellom. Arvelighet er målestokken en benytter både til naturlig og bevisst utvelgelse. Arvelighetsresultater er matematiske overensstemmelser mellom 1 og 0. Arvelighet på 1 betyr at egenskapene er fullstendig genetisk bestemt, mens arvelighet 0 indikerer at enhver variasjon er miljøbestemt.

Arvelighet med henblikk på økonomi har blitt grundig undersøkt på gårdsdyr. Melkeproduksjon ligger på 0,25, kroppsvekt sau i området 0,2 til 0,59, og fødebasert vekst i slaktekyr 0,5 – 0,55. 37) Arvelighet med hensyn til høyde

blant europeisk og nordamerikansk befolkning er 0,9. 38) Ved å benytte data fra tvillingundersøkelser har Thomas Bouchard og kolleger ved the University of Minnesota satt den generelle personlighetsarv til 0,5 Arvelige sosialegenskaper er enda høyere: 0,65 for radikalisme, 0,54 for pågåenhet, og 0,59 for religiøse fritidsinteresser. Yrkesinteresser samstemmer på omkring 0,36. 39) En undersøkelse av eneggete og flereggete tvillinger viste at de eneggete oppviste en betydelig høyere overensstemmelse en flereggete når det gjaldt å være frimodig, aktiv, snakkesalig, omgjengelig, utadvendt, fastslående, rolig, selvsikker, balansert, følelsesstabil, snill, høflig, behagelig, vennlig, grundig, søt, systematisk, samvittighetsfull, oppfinnsom, originalt kreativ, åpen for erfaring, raffinert, utviklet og fleksibel. Modellrelaterte undersøkelser antydte om lag 40 % genetisk, 25 % fellesmiljø, og 35 % ikke-felles miljøinnflytelse. 40)

Til tross for at alle arvelighetstrekk kan måles etter denne skalaen er det konflikten over IQ-spørsmålet som har lagt beslag på oppmerksomheten. Beregninger av IQ-arvelighet i menneskelig befolkning ligger på mellom 0,4 og 0,8.

Hvordan skal man skille mellom natur og kultur? Sammenfallet mellom IQ-resultatene for en og samme person som gjennomgår samme test

to ganger kan gi en pekepinn; de ligger på 0,86. 41) Den engelske psykologen Cyril Burt samlet et antall eneggete tvillinger som hadde vokst opp hver for seg. I 1966 rapporterte han en IQ samstemmighet på 0,77 blant 53 tvillingpar han hadde studert. Da Burt, som døde i 1971, senere ble anklaget for å ha forfalsket resultatene, ble det førstesideoppslag i pressen. Nå har vi imidlertid hatt ganske mye forskning på dette feltet, og Burts resultater er stort sett blitt bekreftet, inkludert Bouchard's studie av 8000 tvillingpar, hvor resultatet var 0,76 for eneggete hver for seg og 0,87 for de som hadde vokst opp sammen. 42) I en annen undersøkelse av adopterte barn, gjennomført av Sandra Scarr og Richard A. Weinberg, også ved University of Minnesota, samsvarte de adopterte barnas IQ i langt høyere grad med de biologiske foreldrene enn med adopsjonsforeldrene. 43)

Naturlig utvalg avhenger ikke bare av genetisk variasjon, men også variasjon i miljøet. Jo større omfanget av de to variasjonsformene er, desto høyere er utvalgsintensiteten – det vil si hastigheten i utviklingen. I årtusener allerede, uten kjennskap til Darwins utviklingsteori, har mennesker effektivt kunnet bedrive bevisst utvalg med planter og dyr ved ganske enkelt å pare de mest tilfredsstillende individene med hverandre etter prinsippet "likt avler likt". Dette er ennå

hovedmetoden i dyreavl. Men når liten genetisk variasjon eller liten arvelighet vanskeliggjør utvelgelse, benytter man moderne teknikker: nedkjølt sperma, separasjon av hankjønns- og hunkjønns-sperma, superovulasjon, lagring og forflytning av befruktete egg, og transport av genetisk materiale.

Bruken av kunstig befruktning gjør eugeniske tiltak rettet mot hanner meget mer effektive enn mot hunner. En okse kan for eksempel, ved at man benytter moderne teknikker, produsere 200.000 avlsenheter i året. 44) En okse har allerede 2.3 millioner barnebarn av hunkjønn. 45) Sperma kan fryses ned til langtidslagring og senere bruk.

Det er heller ingen mangel på egg. Bare en liten prosent av eggene blir befruktet. Kunstig befruktning, med embryoer plassert i en annen livmor enn morens, ville gjøre det mulig å oppnå en revolusjon i befolkningskvalitet uten å skape en kvantitativ flaskehals.

Kloning er en enda nyere teknikk. I løpet av prosessen produseres en genetisk identisk kopi av en biologisk organisme på aseksuelt vis. Kloning er vanlig i naturen. Enhver plante kan gro fra en avlegger, eller dyrevev kan reproducere dyret i et petriglass, og produsere nye kloner underveis. Enkelte fiske- og firfislearter reproduseres kun aseksuelt.

Ved laboratoriekлонing ("kjerneoverføring") blir en organismes genetiske kode satt inn i et egg som har fått sin egen kjerne fjernet, og det egget blir etter en tid plassert i livmoren til en "fødselsmor" slik man allerede gjør ved kunstig befruktning. Barnet som fødes er giverens eneggete tvilling. De første dyreklonene ble til på slutten av 1950-tallet. I 1993 klonet amerikanske forskere et menneske som en mulig behandling av sterilitet, men eksperimentet førte til stormende kritikk. Kloningen av sauene "Dolly" fant ikke sted før i 1996. Andre pattedyr allerede klonet av forskere er hester, hunder, kaniner, kyr, geiter, hjort, svin, katter, rotter og mus.

Den pågående debatten om kloning er fokusert på terapeutisk kloning. I fremtiden kan det for eksempel bli mulig å klonere celler fra en person med hjertefeil, utvikle disse cellene til hjertemuskulatur, for så å transplantere muskelen tilbake i pasienten uten fare for avvisning.

Det virkelig brennbare temaet er imidlertid reproduktiv kloning – å sette klonbarn til verden og la dem gå inn i befolkningen som selvstendige personer. Reproduktiv kloning er en vei man kan slå inn på av to grunner: som et middel til å bekjempe ufuktbarhet, og for å berike den menneskelige gen-stand. Jeg omtaler dette siste som "eugenisk kloning". Klonete embryoer så vel som kunstig befruktete, vil kunne settes inn i en

menneskelig eller animalsk eller kunstig livmor. "Vi ser klart hvilken retning toget går, og vi liker ikke endestasjonen," skrev Lean Kass, formann i George W. Bushs bioetiske råd. 46) Avslørende nok har Kass, som er en konservativ, personlig troende jøde, også gått ut mot disseksjon av døde kroppar, organtransplantasjon, kunstig befruktning, kosmetisk kirurgi og seksuell frigjøring. Virginia Postrel, redaktør av magasinet *Reason*, reagerte på Kass' synspunkter med kommentaren "Dette har ikke noe å gjøre med det tyvende århundre, det er rettet mot det sekstende." 47)

Meget av motstanden mot kloning beror på en misforståelse – at det dreier seg om å frambringe en rase av identiske skapninger helt uten individualitet. Dette er definitivt ikke tilfelle, og noe slikt har aldri blitt foreslått. Det dreier seg snarere om at klonete mennesker ville inngå i befolkningen og formere seg slik at prosentandelen av folk med fordelaktig genetisk konstitusjon ville bli større.

Til tross for noen meget omtalte suksesser gjenstår flere uløste problemer, og feilraten er ennå stor. For eksempel har klonete dyr ofte unormale morkaker – en faktor som bestemmer størrelse og motstandsdyktighet. Sannsynligvis skyldes problemet delvis genetiske uregelmessigheter.

En stor del av motstanden mot kloning kommer fra religiøst hold, men er ikke begrenset til slike grupper. Bortsett fra en helt legitim frykt for at vi ennå ikke vet nok til å begynne med menneskelig kloning, er argumentene ganske like det man anklaget utviklingsteorien for – at en slik praksis utgjør "et angrep på menneskelig verdighet." Det var den nøyaktige ordlyden på et åpent brev til George W. Bush i *Washington Times* januar 2002, underskrevet av 29 konservative politiske og religiøse ledere. 48)

Media har gått sterkt ut mot kloning. Vi har eksempler som Ira Levins roman *Boys from Brazil* (1976), og *Star Wars II: Attack of the Clones* (2002). Det kom også en avis-and med spørsmål om hvorvidt kloning kunne patenteres.

New York Times skriver, helt riktig: "i kongressen er motstanden mot reproduktiv kloning enstemmig," 49) og dersom en senator i det stille har et velvillig syn på teknikken, er det null sjanse for at dette vil bli uttrykt offentlig. I 2001 foreslo representantenes et forbud mot alle typer kloning, men senatet nedstemte dette. Kongressen har derfor besluttet å kriminalisere reproduktiv kloning, til tross for at kongressens enstemmighet på dette feltet ikke gjenspeiles innen det vitenskapelige og akademiske miljø. I følge *Wall Street Journal* "sa noen diplomater at de trodde USA-standpunktet i FN primært hadde til

hensikt å oppnå godvilje innenlands hos religiøse og anti-abort aktivister.” 50) Men slike synspunkter er neppe begrenset til USA. 6. november 2003 stemte FN (80-79, 15 avholdende) med hårfint flertall for en toårig avstemmingsutsettelse av et forslag støttet av USA og Vatikanet vedrørende forbud mot både terapeutisk og reproduktiv kloning. Flere andre land støttet et belgisk forslag om å tillate terapeutisk, og forby reproduktiv kloning.

Metoder innen dyreavl dreier seg vanligvis om frambringelse av en bestemt type med meget klare kjennetegn. Det samme gjelder planteutvelgelse, hvor et mangfold reduseres til noen få monokulturer. Noe liknende ville ikke være ønskelig med hensyn til menneskelige befolkninger. Menneskelig utvalg, slik eugenikken foreslår, ville være rettet mot en meget mer begrenset reduksjon av genetisk variasjon. Mangfold er ikke bare en styrke, men også en organisk del av hva vi er og ønsker å være. En viss begrensning av dette mangfoldet er på den annen side et statistisk mål. Eugenikere hevder at selv en stringent utvelgelse blant menn fortsatt ville la milliarder av mennesker pare seg uhindret. Som et eksempel stammer alle fullblods veddeløpshester fra tre Midtøsten hingster, og naturlig utvalg kan være enda mer brutalt.

Kartlegging av det menneskelige genomet

*We have the intestine of chickens
To tell the fortunes of war.
We have slaves
that they might be silent.
We have stones
That we might build.
Why then should we trouble the gods?*

*Vi har hønseinnvoller
Slik at vi kan spå om krigslykke.
Vi holder slaver
for at de skal holde seg i ro.
Vi har stener
For å kunne bygge.
Hvorfor skulle vi da plage gudene?*

Osip Mandelstam, "Nature is the same Rome..."

Genetikken er en meget ung vitenskap. Utviklingsteorien ble ikke formelt fremmet før i 1859. På samme tid snublet den østerrikske munken Gregor Mendel over en av skapelsens hemmeligheter da han offentliggjorde resultatene av metodisk ertedyrking. Men hans oppdagelser, publisert i 1866, ble ignorert gjennom resten av det 19. århundre, og Darwin fikk aldri vite om dem.

Selv ikke oppdagelsen av befruktning som resultat av forbindelse mellom kjerner i maskuline og feminine kjønceller fant sted før i 1875. I 1888 oppdaget man noen flekkete legemer i cellekjerner, og kalte disse "kromosomer". Først i 1909 ble ordet "gen" benyttet i forbindelse med Mendels arvelighetsfaktorer. Den første kunstige befruktning (kanin og ape) fant sted i 1934, og DNA strukturen ble først beskrevet i 1953. Alt dette er så nytt at selv om eugenikerne hadde klare målsettinger, visste de lite eller intet om disse mekanismene.

Kartleggingen av det menneskelige genomet er ennå i sin begynnelse. Mengden av det vi ikke vet er meget større en det vi vet. Trolig er det omtrent tre millioner baser, eller kjemiske bokstaver som danner de nukleotide sekvensene som former mellom 20.000 og 30.000 proteingener. Det menneskelige genomet er nå fullt kartlagt, men vi vet ikke særlig meget om hvordan gener og de proteinene de produserer forholder seg til hverandre. 51)

Men proteinkodifiserende gener utgjør bare 2 prosent av det menneskelige genomet. Andre DNA sekvensers funksjoner er vi ennå ganske uvitende om. Vi vet at noen av dem inneholder brytere som slår gener av og på, og vi har funnet ut at det i kromosomenes ender finnes telomerer som avkortes i forbindelse med aldring. Dessuten

finnes non-funksjonelle genomiske parasitter som ikke synes å gjøre noe annet enn å formere seg. Mellom 40 og 48 prosent består av sekvensgjentakelser. Selv etter å ha sekvensert genomet må vi fortsatt finne ut hvordan disse dataene forholder seg til aktivt uttrykk. Sekvensene er bare en deleliste til et stort maskineri som vi bare begynner å spore omrisset av.

Forskere blir stadig mer oppmerksomme på rollen gener spiller i menneskesamfunnet. Politologen Diane Paul ved University of Massachusetts skrev i 1998 at bare 14 år tidligere, i 1984, hadde hun brukt ordene

"hereditært" eller "biologisk-deterministisk" om det syn at forskjeller i mentalitet og temperament på avgjørende vis er genpåvirket; jeg benyttet disse begrepene som om de var uproblematiske. Den slags bruk ville sikkert føre til innsigelser i dag, for de syn ordene henviser til er på nytt vidt akseptert både av forskere og menigmann. 52)

Faktum er at vi daglig vinner mer kunnskap og at i den ikke altfor fjerne framtid vil vi være i stand til å forutsi, med høy grad av sikkerhet, hvilken genetisk bagasje vi sender videre med nye generasjoner.

Ideologi

Grunnleggende forhold

For we know in part, and we prophesy in part.

For vi vet en del, og vi forutsier en del.

Første korinterbrev, kapittel 13, vers 9.

Eugenikkens tilhengere ser den som en organisk del av miljøpolitikken. Selv om vi ikke kan forutsi den fjernere framtiden, kan vi nokså nøyaktig se visse forhold som alltid vil være viktige eller i det minste ønskelige:

- tilgang på naturressurser,
- rene, biologisk mangfoldige miljøer,
- en menneskelig befolkning som ikke er større enn det Jorden uten vanskelighet kan bære på ubestemt tid,
- en sunn, altruistisk og godt mentalt ferdighetsutrustet befolkning.

De velsignelser den industrielle revolusjon har gitt oss er, til en viss grad, ikke holdbare. Vi utvinner systematisk ikke-fornybare ressurser. Diskusjoner omkring hvor lenge den eller den ressursen vil

være tilgjengelig er trivielle i et større perspektiv fordi vi før eller senere vil ha utpint hele jordoverflaten. De eneste ressurser vi kan regne med i det lange løp er de fornybare eller konstante. Hva gjelder science-fiction fantasier om å flytte til andre kloder, er denne "kast verden i søplebøtta" – vandalismen ugjørkelig for milliarder av mennesker.

Selvfølgelig kan en innvende at ressurs-spørsmålet er uinteressant for så vidt som det er uunngåelig. Hvilken forskjell gjør det hvis slutten inntreffer tidligere eller senere? Eugenikere svarer på moralsk grunnlag. Den industrielle revolusjon begynte for bare to århundrer siden, og vi må omstille oss radikalt hvis vi ikke ønsker at våre etterkommere skal måtte vende tilbake til en jeger- og samlerøkonomi hvor det vil være svært lite å samle eller jakte på. Vi må økonomisere med våre dyrebare, ikke-fornybare ressurser for å kunne gjennomføre denne forandringen så smertefritt som mulig.

Tradisjonelle samfunn evner ikke å utrette alvorlig skade på omgivelsene – hvilket vi ikke kan si om de moderne industrisamfunn – og vi har allerede minsket naturens muligheter til å hele seg selv. En stor mengde arter har blitt utryddet, mens andre har blitt menneske-transportert til nye omgivelser hvor de, i mangel av naturlige fiender, har fulgt menneskets eksempel og ødelagt i stor

stil. Globalisering langer allerede ut ødeleggende slag mot naturens biologiske mangfold. Hva gjelder forurensing så kan mye av den ennå reverseres.

Og vi har befolkningsproblemer som kan skade Jorden alvorlig i løpet av kort tid. I tradisjonelle samfunn utgjør barn, i mangel av annen livssikring, et økonomisk gode for foreldrene. Jo flere jo bedre. Men i økonomisk framskredne samfunn er barn en økonomisk risikofaktor, og den sikreste måten å øke konsumet på (for mange livets egentlige mål) er å i det minste redusere antall barn.

I 2003 var den totale fødselsrate (TFR) i Østasia under pari på 1.7. Nasjonal TFR hadde sunket til 1.3 i Japan og Taiwan, hvor en senere har rapportert enda lavere verdier. Europas TFR har sunket til 1.4. Canadas og USAs TFR var respektive 1.5 og 2.1. I skarp kontrast til dette lå Sydamerikas TFR på 2.7, og Afrikas på 5.2. Global TFR var 2.8; planetens totalbefolkning var steget til det seksdobbelte i løpet av de siste 250 årene. Den stiger fortsatt i rykk og napp, om enn langsommere enn før. De fattigste landene har den største tilveksten. Til tross for håpet om at hele verden på et visst punkt vil undergå en fredelig demografisk omfordeling, er det ikke umulig at enkelte land før dette inntreffer vil oppleve gruoppvekkende malthusianske kollapser. For

eksempel beregnes Bangladesh, med en befolkning på 134 millioner og landområde på størrelse med Wisconsin hvor det meste er elveslam; et land plaget av virvelstormer og stigende vannstand, å ha 255 millioner innbyggere i 2050. Andre land har enda brattere befolkningsvekst: Palestinerne er beregnet å ha en befolkning 3.3 ganger så stor, i samme tidsrom, og dette i et land hvor knapphet på vann allerede er kritisk. India vil ha en tilvekst lik totalbefolkningen i Europa på det tidspunktet. 53)

Demografiske forutsigelser er ikke særlig nøyaktige, en opererer med lave, middels og høye beregninger. Og det finnes spørsmål ingen har svar på. Hvor stor er egentlig planetens bæreevne over lang tid? Hvor mange liv vil gå tapt ved fenomener som reduserer befolkningen ikke ved synkende fødselsrate men ved økende dødelighet? En opererer allerede med 50 millioner AIDS ofre. Hvor langt vil det gå? Hvilke nye pandemier venter oss? Militære konflikter kan lett resultere i milliarder døde. Demografiske forutsigelser er egentlig ikke stort bedre enn børsforutsigelser. Uansett hevder eugenikere at det er bedre å være for forsiktig enn uforsiktig. En mindre verdensbefolkning godt rustet til å overleve på basis av fornybare ressurser vil senke spenningen og gjøre overgangen til en ny økonomi lettere å kontrollere.

Altruisme

*You among the dry, dead beech-leaves, in the fire of
night,
Burnt like a sacrifice, you invisible...*

*Dere bland de tørre, døde bøk-bladene, i nattens ild,
Brent som et offer, dere usynlige...*

D. H. Lawrence, "Scent of Irises," 1916.

Darwin påpekte at naturlig utvalg favoriserer atferdsmønstre som fremmer overlevelsessevne. Suicidal atferd, ser det ut til, skulle medføre ødeleggelsen av det omtalte levevesenet og dermed forhindre dets gener fra å bli overført til følgende generasjon. Hvordan kunne man da forklare atferden til en bie som, når den stikker noe den oppfatter som en trussel mot bolet, river ut sine egne innvoller med taggen og dør? Svaret er at det er genenes overlevelse som er det viktige, ikke individets. Selv om bien dør, blir dens gener overført av dronningen, som deler tre fjerdedeler av dens gener. Denne reproduksjonsmåten kalles haploidisk.

Inntil nylig var individuell overlevelse problematisk. Mennesker er fysisk sett ikke særlig imponerende dyr; huden rives lett opp, ingen klør,

svak muskulatur og tilbakedannede huggtenner. I eldre tider ble overlevelsessjansene bedret ved leilighetsvis utenfor-klanen-kannibalisme. Slik ville fremmede grupper ikke bare bli sett som fiender men potensiell næring. Vi kommer av en slik utviklingsprosess.

Innen alle dyrearter er utenfor-familien altruisme det sjeldne unntaket. Å overleve krever maksimal anstrengelse, og anstrengelse brukt på fremmede gener (vilkårlig og ufokusert altruisme) er sløseri som per definisjon reduserer overlevelsessjansene.

De fleste karaktertrekk viser seg i sammenhenger, og altruisme er ingen unntagelse. Hvis vi tegnet en statistisk kurve med udifferensiert altruisme i den ene enden og fokusert altruisme i den andre, ville den helle skarpt til fokusert altruisme – det vil si i retning av nært avkom og, noe avtagende, mot andre nære forbindelser.

Ettersom mennesket dannet større grupper (stammer), gikk spesialisering og samarbeid hånd i hånd. Favoriseringskurven bestod, men ble mindre framtrødende, og folk lærte å leve "som seg hør og bør" og til og med oppvise ikke-fokusert altruisme. Men genene forandret seg ikke noe særlig. *Homo sapiens'* politiske historie viser en ubrutt voldslinje, og enhver objektiv fastleggelse

av dets koordinater innen dyreriket plasserer oss blant rovdyrene.

Hva slags samfunn ønsker vi? I den grad altruisme er genetisk bestemt, kunne målrettet utvalg teoretisk skape en sosial profil som heller mot udifferensiert altruisme. Vanskeligheten ved å arbeide for et bedre samfunn er at en slik prosess nødvendigvis medfører anstrengelse og til og med selvoppofrelse hos de nålevende, som har all makt i slike avgjørelser.

Alt dette fører henimot deprimerende konklusjoner. Garrett Hardin, professor i menneskelig økologi, skrev at det er håpløst å anta at folk vil handle mot sin egen interesse, 54) og bioetikeren Peter Singer definerer "gjensidig altruisme" kun som "et teknisk uttrykk for samarbeid." 55)

Det store spørsmålet er selvfølgelig hvordan man skulle utvelge med henblikk på altruisme. Man må besvare de samme spørsmålene her som på andre felter. Hvordan skulle det måles? Hvordan spiller henholdsvis natur og kultur inn? Hvilke gener kommer inn i bildet, og i hvilke forbindelser? Hvordan står arvelighetsfaktoren? Hvilke kombinasjoner av positiv og negativ eugenikk kan tenkes å være de mest effektive?

Sosialbiologen, en sann økolog, ønsker å skape en global sivilisasjon som ikke setter forbruk som det primære mål men ønsker et ikke-

rovdyrpreget samfunn rettet mot intellektuell berikelse, et samfunn som sikter mot en materiell livsstandard som er et biprodukt av denne holdningen. Kultur og vitenskap sees som mål i seg selv, ikke bare midler til å oppnå et materielt mål. Vi ser en høy materiell livsstandard komme ut av viten og kjærlighet, ikke det motsatte.

Ingen livsfilosofi kan logisk rettferdiggjøre sine grunnleggende premisser. Disse er gitt, de er individets og gruppens verdier. Det samfunn som setter maksimalt materielt forbruk som endelig mål, som bare i forbifarten tenker over framtidige generasjoners skjebne, som ikke ser noen verdi i kultur og vitenskap utover det som har å gjøre med dets forbruk, det samfunnet er produktet av en utvalgsprosess som belønnet klansrettet altruisme.

Som motsetning til dette fremmer eugenikere en universalisme som omfatter hele menneskeheten, samtidig som den anerkjenner forbindelsen mellom vår art og alle andre arter her i verden, som avviser enhver utelukkende menneskesentrert orientering hvor andre levevesener ikke er mer enn hjelp og føde til vårt bruk. Eugenikere ser det også som viktig å være åpne overfor genetisk innretning, maskinelle forlengelser og kontakt med flere bevissthetsplan.

Grunnbegrepet i dette etiske systemet er "fellesnytte"; en standard som strekker seg gjennom det organiske og til tanken selv.

Eugenikere hevder at vi har meget i våre gener som var nødvendig i tidligere generasjoner og arter, men forholdene har nå endret seg betraktelig. De framholder at vi enten kan arbeide med naturen henimot Utopia, eller vi kan i vår grådighet avvise reform og gå til grunne. Er vi i farlig farvann? Utvilsomt. Det er absolutt mulig å for eksempel skape mennesker med begrenset intelligens som kan gjøre manuelt arbeid for oss, liksom vi nå for tiden importerer slike mennesker på bakgrunn av vår innvandringspolitikk. Gitt vår nåværende, ennå begrensede forståelse, kan vi lett overvurdere vår evne til å forutsi ting. Og vi risikerer å være for sneversynte når vi forsøker å skille det ønskelige fra det uønskete.

Samfunn og gener

Politikk: manipulasjon maskert som demokrati

I believe in the division of labor. You send us to Congress; we pass laws under which you make money... and out of your profits, you further contribute to our campaign funds to send us back again to pass more laws to enable you to make more money.

Jeg tror på arbeidsdeling, Dere sender oss til kongressen; vi setter igjennom lover som tillater dere å tjene penger... og fra den profitten dere høster, bidrar dere videre til våre valgkampfonds for å sende oss tilbake igjen og sette igjennom flere lover for å gjøre dere i stand til å tjene mer penger.

Senator Boies Penrose (R-Pa), 1896

There are two things that are more important in politics. The first is money and I can't remember what the second one is.

De to viktigste elementene i politikken er penger ... og jeg kan ikke huske hva det andre er.

Senator Mark Hanna (R-Oh)

Formann i den republikanske nasjonalkomiteen,
1896.

I 1999, da vi var på vei inn i det nye årtusenet, viste en Gallup undersøkelse at 28 prosent amerikanere ennå støttet skoleundervisning i bibeltro utviklingshistorie ("creationism") ved siden av utviklingslæren, mens 40 prosent var for den bibeltro varianten alene. 47 prosent var tilhengere av det syn at "Gud skapte menneskene stort sett slik de er i dag på ett eller annet tidspunkt i løpet av de siste 10.000 årene, eller noe slikt." I 1982 var prosentsatsen her 44. 56) Som teologen John C. Fletcher sa det, "kontrovers tåkelegger rasjonell diskusjon med frykt og misforståelse." 57)

Det genetiske grunnlaget for sosiale og politiske forhold utgjør et felt som selv uredde sosiologer og politologer har vært forsiktige med å gå inn på i de siste 60-70 årene. Det er et tabu som grovt fortegner vår forståelse av oss selv.

Sannsynligvis har en aldri hatt et samfunn med fullstendig ubevegelige forhold hvor evner ikke spilte noen rolle. Under de romerske keisere, faraoene, ottomanene, de russiske tsarene og trolig også Maya-herskerne kunne den evnerike slaven vise sitt arbeid og komme i en høy stilling. Men i det moderne samfunnet, hvor vi har fått en enorm økning av slik bevegelse, skaper vanlig utdannelse

kombinert med gruppeorientert paring stadig økende lagdeling henimot klasser som i sin tur blir ordnet i forhold til velstand og makt.

I et diktatur har makthaverne større tendens til å direkte bestemme forskjellige funksjoner innen folkemassen, mens borgerne i et demokrati vanligvis nyter større frihet. Men selv i det mest liberale demokrati må den enkelte, forutsatt at han / hun ikke er økonomisk selvhjulpen eller ønsker å sulte i hjel, utføre en eller annen funksjon som samfunnet setter pris på. *Tvang* er i begge tilfeller et nøkkelord. Dette er ikke en verdi i seg selv, bare et faktum her i livet. Forskjellen mellom demokrati og diktatur har primært å gjøre med måten myndighetene får saker og ting gjort på – alt fra renhold til undervisning – og slik gjør det mulig å opprettholde en funksjonerende sosial mekanisme som tillater makthaverne å forbli i sine stillinger.

Frihetlig kapitalisme har vist seg å være mer effektiv enn sovjetisk gulag-mentalitet med hensyn til å øke produksjon og forbruk. Øyensynlig har vi mer til felles med krøtter enn katter, for det er bemerkelsesverdig problemfritt å flokkstyre oss. Sant demokrati er umulig hvis folk ikke er i stand til å forstå samfunnsmålene. Lav IQ er grobunn for despotisme, og vår politiske historie er egentlig ikke noe annet enn en rekke datoer som vil leve videre i grusomhetens annaler.

Diktaturer er vanskelige å opprettholde, siden en fører som nekter å ta hensyn til måtene makten er innrettet på i det samfunnet, vil bringes til fall. Demokratier har på sin side større elastisitet gjennom manipulasjon av folkeviljen.

Hva gjelder politisk dialog finner denne sted på tre plan: a) skinntemaer som er ment å manipulere massene; b) den styrende elites egenlige (vanligvis skjulte) synspunkter; og c) langsiktige overlevelsesspørsmål som, siden dem de angår ikke utgjør en velgergruppe, vanligvis blir oversett heller enn undertrykket.

I 1933, mens han med skuffelse noterte seg at den allmenne økonomiske tilbakegang var et faktum, og erindret " den hellige krigen vi kjempet for å gjøre verden til et trygt sted for demokratiet," definerte den tidligere offentlige tjenestemann John McConaughy i boken *Who rules America? Landets "usynlige regjering" som "politisk kontroll med egoistisk, for ikke å si uhyggelig økonomisk hensikt – utøvet av enkeltmennesker eller grupper og organisasjoner som gjør hva de kan for å slippe unna ansvaret som alltid burde følge med maktutøvelse. De virker bak en maskeringsdimensjon av nikkedukker innen politikk og forretningsliv."* 58) Nøyaktig et halvt århundre senere kom sosiologen G. William Domhoff, hvis politiske syn lå langt til venstre for McConaughys, til liknende resultater i

boken *Who rules America Now?* Han beskrev en homogen styrende klasse som utformer det sosiale og politiske miljøet, og spiller en dominerende rolle innen økonomi og stat med det formål å fremme sin egeninteresse.

Ingen menneskelig samkvemsform er mer aggressivt konkurrerende enn politikken. Hva består disse prosessene egentlig i? For å ta bare ett eksempel er Washington, D. C. hjemsted for et samfunn av "nettverkete," bemidlete, politisk sofistikerte individer, mens 37 prosent av innbyggerne i den samme byen leser som tredjeklassinger eller lavere. 59) Situasjonen kan sammenlignes med en olympisk sprinter mot en 90-åring i rullestol. Ikke overraskende støtter "vinnerne" av dette løpet den prosessen som tillater dem å oppnå og beholde deres skjeve system, og dette uten den ringeste skyldfølelse.

En prosent av USAs befolkning eier nå 40 prosent av landets rikdommer. 60) I valgkampene bidrar særinteresser med store summer som til dels benyttes til meningsmålinger som får velgerne til å tenke i ønsket retning, mens brorparten går til annonsering som ikke er mer basert på logikk enn reklame for en flaske brus. Resultatet blir en blanding av det meningsmålerne klarlegger og det propagandaspesialistene går ut fra at folk vil godta. Men det er verre enn som så; de fleste massemedier kontrolleres nå bokstavelig

talt av en håndfull mennesker, og ingen snakker om å anvende anti-trust lovgivning for å stanse enda mer vidtgående sammenslåing. Og systemet går utrolig velsmurt – helt etter plan. Når en kandidat omsider vinner, etter å ha overbydd opponenten, går han / hun så i ferd med å oppfylle ønskene hos de som betalte kalaset. Skulle valgresultatene vise seg å være tvilsomme, kan kandidaten ganske enkelt vifte med nasjonalflagget og mistenkeliggjøre opponentene. Resultatet er en uoverstigelig forståelseskløft mellom elitene og de brede masser. En seriøs bok utgitt på et universitetsforlag kan ha et opplag på noen få hundre kopier, mens et TV-show med bare middels popularitet måler titalls millioner seere, og Hollywood regner med et milliardpublikum på global basis. Intellektuelle er ment å ha frihet til å uttrykke sine meninger (i det minste så lenge de ikke truer de aktuelle makthaverne), mens meninger på ekspertnivå er uten interesse i den politiske prosess.

Denne tilstanden er blitt gjort mulig ved at man har sørget for at den vanlige befolkningen ikke lykkes i å forstå hva det egentlig dreier seg om. Men hvordan kan egentlig en fornuftig betrakter se et hvilket som helst menneskesamfunn som et kollektiv av godt opplyste individer som tar fornuftige avgjørelser? I en Gallupundersøkelse fra 2000 var 34 prosent av

de spurte ute av stand til å navngi presidentkandidatene. For personer med utdanning på ungdomskolenivå og mindre enn \$20.000 i årsinntekt steg denne spesifikke uvitenheten til 55 prosent. 61) I følge en undersøkelse fra "The National Assessment of Education Progress," var 56 prosent av de spurte ute av stand til å trekke 55 og 37 fra 100. 18 prosent kunne ikke gange 43 med 67. 24 prosent kunne ikke konvertere 0,35 til 35 %, og 28 prosent klarte ikke å skrive "tre hundre og femtiseks tusen og nittisju" som "356097." 62) Dessuten visste ikke 24 prosent av voksne amerikanere at de Forente Stater hadde utkjempet en revolusjonskrig mot Storbritannia, og 21 prosent ante ikke at Jordan dreier seg om solen. 63) I følge "the Northeast Midwest Institute," en non-profit og utdanningsforskende organisasjon, er 60 millioner voksne amerikanere ute av stand til å lese forsiden på en avis. 64) Tre av 10 amerikanere mellom 18 og 24 kunne ikke finne Stillehavet på et verdenskart, mens 67 prosent briter ikke visste hvilket år den andre verdenskrig endte og 64 prosent ikke visste i hvilket land de franske alper ligger. 65)

Med hensyn til kunst, filosofi, klassisk musikk, litteratur og så videre – de intellektuelle ressurser som skulle bringe oss større mening i våre liv enn hos andre dyr som elsker, hater og

drømmer omtrent som oss – er dette områder uten interesse for den overveldende majoritet av befolkningen.

Men selv dette utgjør ikke ekstremene i egalitær politikk. Millioner av mennesker med hukommelsessvekkelse til det punkt hvor de ikke er i stand til å kle seg eller gjenkjenne familiemedlemmer deltar også i valg av nasjonal ledelse. Undersøkelser av pasienter ved demensklinikker i Rhode Island og Pennsylvania fant at 60 respektivt 64prosent hadde stemt. Brian R. Ott ved Brown University fant at 37 prosent av pasienter med moderat demens og omtrent 18 prosent med stor demens hadde valgt. 66)

Ved å velge bort åndelig ressurssterke mennesker har det moderne samfunnet fratatt de brede masser de eksepsjonelle kunstnere og diktere som i tidligere tider skapte og vedlikeholdt nasjonalkulturene. 67) Å besøke bladkiosken ved supermarkedet eller flippe gjennom 150 TV kanaler er en nedslående opplevelse.

Sosialunderstøttelse og fødselsrate

See yon blithe child that dances in our sight.

Se det strålende barn som danser for våre øyne.

Sara Coleridge, "The Child"

Er det såkalte velferdssamfunnet grunnleggende innrettet på svekkelse av genetisk konstitusjon? Mens en vanlig mor som mottar sosialunderstøttelse i Amerika bare har tilgang til denne tjenesten i to år, får mødre som aldri har vært gift og som får barn i tenårene støtte i åtte år eller mer. 69) Disse er en del av de såkalt kroniske sosialtilfellene. Gjennomsnittlig oppnår ugifte mødre 10 punkter lavere resultater på IQ-tester enn gifte / skilte / enker. 70) Disse barna utgjør en uforholdsmessig stor andel av barn som er avvist, overlatt til seg selv, eller mishandlet. 71)

Det ser ut til å være en økonomisk faktor med i bildet. En ung kvinne med gjennomsnittlige eller høyere evner kan se fram til livets mange muligheter og er ikke spesielt fristet av en beskjeden sosialstøtte, mens en kvinne med et lavere pund å forvalte med rette kan oppfatte offentlig understøttelse som en billett til uavhengighet og frihet fra den hånd-til-munn

virkelighet en minimumslønn utgjør. Det kunne se ut til at fristelsen ville stige med summen. Ikke desto mindre er forbindelsen mellom økonomi og fødselsrate ennå ikke bevist. Demografen Daniel Vining har påpekt at lavere sosialunderstøttelse i sydstatene ikke har ført til større nedgang i fødselsraten. 72)

Vi står overfor et fryktelig dilemma. Samfunnet har plikt til å ta vare på de svakeste, men baksiden er at ved å gjøre det styrker vi fødselsraten blant lavintelligente kvinner (som dessverre tenderer mot å pare seg med lavintelligente menn). Og vi betaler dem mer for hvert barn. Mødre med understøttelse til barn under oppvekst har gjennomsnittlig 2.6 barn. Kvinner uten slik støtte har 2.1. 73) Dette er en hovedfaktor i amerikanske fødselsmønstre. Faktisk står alle moderne samfunn overfor dette dilemmaet.

I følge "the National Longitudinal Survey of Youth" er i Amerika korrelasjonen mellom IQ målt i slutten av tenårene og ved 40-45 års alder - 0,139. Genetikeren Gerhard Meisenberg har regnet ut at dette innebærer en nedgang av IQ i den amerikanske befolkning på 0,8 IQ punkter per generasjon.

Hva skal vi gjøre? Nekte fattige kvinner og barn økonomisk hjelp? Bestikke overklassen til økt barneproduksjon? Eller vende oss fra denne

jammerdalen og tillate alminnelig genbasert fordumming? Hva kan vi i det hele tatt gjøre, gitt den politiske virkeligheten? I det minste kunne vi øke familieplanlegging for de fattige.

Det er et faktum at dagens politiske beslutninger på statsnivå – både innenlands og utenlands – allerede har innflytelse på formeringsmønstre. Siden kommende generasjoner per definisjon ikke forefinnes som velgere, er det offentlige rom i det store og hele definert horisontalt – blant de som for tiden er i live – mens vertikale eller langtidseffekter for det meste blir forvist til det private området og dermed oversett.

Eugenikere er motstandere av denne horisontale / vertikale opposisjonen idet de hevder at siden de ufødte utgjør en meget større potensiell befolkning enn de som for tiden er i live, får deres rettigheter forrang. Politikk er per definisjon en strid mellom de nålevende, og det som godt kan være en seier for en bestemt gruppering kan like gjerne bli en katastrofe for deres barn, liksom foreldres ulykke kan bli barnas lykke.

Vi er nå i stand til å skille kjønnslig omgang fra formering; det ene eller det andre kan skje samtidig eller for seg. Nå er det til og med mulig for kvinner å velge uavhengig av de mannlige befruktningsceller. 74) Mens vi derfor lar retten til

kjønnslig omgang innen privatsfæren bestå, hevder eugenikere at rett til formering – i den grad dette bestemmer fremtidige menneskers konstitusjon – bare kan føre til samfunnsmessig nedgang dersom vi ignorerer dette komplekset.

Kriminalitet og intelligens

*Oh blood, which art my father's blood,
Circulating thro' these contaminated veins,
If thou, poured forth on the polluted earth,
Could wash away the crime...*

*Å, blod, som er min fars blod,
Som flyter gjennom disse urene årer,
Om du bare, spilt over den skitne jord,
Kunne skylle forbryetlsen bort...*

Percy Bysshe Shelley, "The Cenci"

Gener spiller en betydelig rolle i omtrent all atferd inkludert alkoholisme, røyking, autisme, fobier, neuroser, søvnløshet, kaffedrikking (men ikke te), 75) schizofreni, ekteskap og skilsmisse, velvære på jobben, hobbyer og frykt. Merkelig nok, mens en undersøkelse ikke viser noen genetisk innflytelse hva gjelder sangstemme, 76) viser en annen at gehør i høy grad er arvelig og setter arvelighetsraten med hensyn til tonedøvhet på 0,8 – omtrent så høy som den skal være i genetisk kompliserte trekk på samme nivå som kroppshøyde. 77) Folk som driver med dyreavl og selv de som har kjæledyr tviler ikke på at det finnes forskjeller innen og mellom artene, og vi vet

alle fra daglig erfaring hvor forskjellige mennesker kan være. Gener spiller åpenbart også en rolle hva gjelder kriminalitet.

Omkring midten av det nittende århundre var strafferettslige systemer ennå basert på menneskets frie vilje. Forbrytelse ble sett som synd, og måtte utdrives. På slutten av 1850-tallet etablerte den franske legen B. A. Morell feltet "kriminell fysisk antropologi". Galton selv var tilhenger av tvangsmidler til begrensning av formering ikke bare blant sinnslidende, evnesvake eller herdede kriminelle, men også blant tiggere.

78) I 1876, bare fem år etter utgivelsen av Darwins *Descent of Man*, publiserte den italiensk-jødiske kriminolog og medisiner Cesare Lombroso *The Criminal Man*, et forsøk på å vise kriminalitetens biologiske grunnlag. Lombroso hevdet å ha funnet, ved autopsier, visse fysiske trekk karakteristiske for den fødte kriminelle, som i følge ham var i besittelse av en mer primitiv hjernestruktur. Hvis en aksepterer slik biologisk determinisme, blir straff meningsløs.

Lombrosos teorier er nå upopulære, men undersøkelser av det genetiske aspektet ved kriminalitet har ikke vært begrenset til det 19. århundre. I 1982 påviste en svensk undersøkelse at kriminalitetsraten hos adopterte barn lå på 2.9 prosent hvis verken de biologiske foreldre eller adoptivforeldrene hadde blitt dømt for kriminell

virksomhet. Når en av de biologiske foreldrene var kriminell, steg prosentsetningen til 6.7, men når begge de biologiske foreldre var kriminelle, ble den nesten dobbelt så høy – 12.1 prosent. 79)

Til å begynne med stilte den politiske venstresiden seg positivt til biologisk positivisme. Men snart kom marxister med sitt syn på kriminalitet som bestemt av omgivelsene. Anarkistene sympatiserte faktisk med de kriminelle; for dem var de opprørere som utfordret sosial urettferdighet. Forbrytelse innen et kapitalistisk system kom til å bli sett som berettiget revolusjon i miniatyr (som i slagordet om "tilbakeraning av merverdien", overs. anm.).

Hvis den egalitært orienterte Franz Boaz var antropologens "far", kan farsretten til kriminologien (sosiologiens "stebarn") bli gitt til Edwin E. Sutherland som mente at læring var en fullstendig sosial foreteelse uten forbindelse til biologiske faktorer. I 1914 offentliggjorde han *Criminology*, den mest innflytelsesrike boken om emnet gjennom det 20. århundre. Takket være gjenklangen den gav, spesielt i senere, redigerte versjoner, kom en mengde fagbøker som ikke engang nevnte IQ, og bare avfeide når de gjorde det.

Samtidig har IQ-undersøkelser konsistent påvist lavere IQ blant kriminelle enn i befolkningsgjennomsnittet. IQ-raten hos 200

ungdomsforbrytere ved treningsskoler i Iowa viser et snitt på 90.4 for gutter og 94.1 for piker. Gjennomsnittlig IQ for ikke-delinquenter var 103 og 105.5. 80) Arkivmateriale fra politiet (1969) vedrørende mer enn 3600 gutter i Contra Costa County, California, viser et forholdstall mellom IQ og ungdomskriminalitet på 0,31. 81) I London ble 411 gutter observert over en tiårsperiode til sammenlikning av lovbrytende og ikke-lovbrytende grupper. Mens bare en av 50 gutter med IQ fra 110 og opp var lovbryter, fant man en av fem blant IQ 90 og nedover. 82) Siden de reviderte utgavene av Stanford Binet og Wechsler-Bellevue skalaene fra slutten av 1930-tallet har en uten unntagelse funnet at forbryterutvalg skiller seg fra befolkningsgjennomsnittet med omtrent 8 IQ punkter 83) – en betydelig men ikke overveldende forskjell. Den samme hovedtendensen viser seg innen den voksne befolkningen. Kriminelle har en gjennomsnittelig IQ på rundt 92 – det vil si 8 punkter eller ett standard-avvik under gjennomsnittet. 84)

Hva er det som faktisk skjer? Livet er selv en ubarmhjertig konkurranse hvor de overvunne mer enn en gang har endt på skråplanet og blir langsomt grillet over seierherrenes matbål. Så legger sivilisasjonen inn regler (såkalte middelklasseverdier) som gir noen mennesker enda mer medvind når de vinner. Vi kan forestille

oss en situasjon hvor bare den raskeste løperen får spise middag. Etter en stund ville de langsommere konkurrentene bli svært fristet til ganske enkelt å slå skallen inn på ham i stedet for å fortsette med forgjeves forsøk på å vinne over ham. Det samme er tilfellet med IQ. Den fremgangsrike megleren, kirurgen og advokaten behøver ikke å begå forbrytelser for å bli velstående. Men lenger nede på yrkesstigen finner vi de individene hvis lavere IQ bokstavelig talt dømmer dem til et liv i materielt slaveri. Kan ikke i det minste en del av forklaringen på kriminell atferd være så enkel?

I hvilken utstrekning er nedarvet lav altruisme en faktor ved kriminalitet? Før han økser ned den gamle pantelånersken i Dostojevskis *Forbrytelse og straff*, rasjonaliserer Raskolnikov vekk sin skyldfølelse. Det er ganske klart at den vanlige befolkning inneholder et ikke lite antall eksemplarer hvor skyldbepvissthet i beste fall er en underutviklet følelse.

Kan vi egentlig overlate den enorme oppgaven å bevisst føre den menneskelige utvikling, til byråkratene? Er vi ikke ennå langt fra å forstå kriminalitetens grunnlag? Ønsker vi at passivitet skal avles inn i befolkningen?

Migrasjon

Ettersom vår art har tatt hele planeten i besittelse, har vi brukt en enorm mengde energi på å bevege oss omkring. I løpet av dette har hele sivilisasjoner blitt forflyttet, overvunnet, infiltrert og endatil druknet under importerte fremmede befolkninger. Økonomisk sett har tiltagende spesialisering erstattet selvtilstrekkelighet og skapt herskerklasser hvis medlemmer ofte har forskjellig etnisk bakgrunn. 85)

Siden den globale talentbestanden verken øker eller minker når en person flytter fra land A til land B, er migrasjon et spill uten forandring av innsatsmengden. Ikke desto mindre står noen land som vinnere mens andre er tapere. USA tiltrekker store mengder høyt begavete mennesker, men også en god del som nok aldri vil komme ut av den lavere økonomiske tredemølle. Immigranternes gjennomsnittlige IQ på 1980-tallet ble beregnet til rundt 95, eller bare et tredjedels standardavvik fra snittet i totalbefolkningen. 86) Denne forskjellen er liten nok til å bli forklart ved det ufordelaktige ved mange immigranternes hjemlige miljø.

I tidlige tider migrerte mennesket langsomt og skapte mangfold takket være lange perioder med genetisk isolasjon. Nå underminerer

imidlertid revolusjonen på transportsektoren denne isolasjonen. UNESCO beregner at 53 prosent av de 6809 språkene som snakkes i verden risikerer å bli redusert til 2100. Ødeleggelsen av dette "reservoar av menneskelig tanke og viten" 87) går hånd i hånd med et tap av genetisk mangfold som ville sette skrekk i økologer dersom noe likende skulle tilstøte en hvilken som helst annen art.

Eugenikkens historie og politikk

Historisk oversikt

De tidligste stadier av plante- og dyreavl utgjør slutten på jeger-og-sanker-tiden i den menneskelige utviklingshistorie. Med hensyn til skrevne kilder finner vi den tidligste behandling av eugeniske temaer i Platons "Staten".

Da Darwins "Artenes opprinnelse" utkom i 1859 og fastslo både mekanismen i utviklingen og menneskets plass i den større natursammenhengen, var det ikke til å unngå at mennesker ønsket mer kjennskap til det som på den tiden ble kalt eugenikk. Samtidig spurte man seg om hvilke konsekvenser det kunne få å eliminere naturlig utvalg i den moderne verden. Darwin ble selv en sann sosialdarwinist, og klaget over at:

Vi gjør vårt beste for å parere utvalgsprosessen; vi bygger asyler for idioter, krøplinger, og syke. Vi lager lovgivning for de fattige, og våre medisinerere gjør sitt ytterste for å redde enhver persons liv til siste øyeblikk.... På denne måten får de svakeste medlemmer i de siviliserte samfunn anledning til å formere seg. Ingen som

har drevet med dyreaøl vil tvile på at dette må bli til skade for menneskearten. 88)

Det var Darwins fetter, Sir Francis Galton, som i sin bok *Inquiries into Human Faculty* (1883) introduserte ordet "Eugenics" (eugenikk). Tidligere hadde han gjort pionerarbeid i bøkene *Hereditary Genius* (1869) og *English Men of Science: Their Nature and Nurture* (1874). Galton var også blant de første som så viktigheten av å studere tvillingpar. Han fikk også rett (i motsetning til hans mer berømte fetter) da han avviste Lamarcks lære om at ervervete ferdigheter kan arves.

Eugenikk-bevegelsen fikk bred støtte innen den britiske elite, inkludert størrelser som Havelock Ellis, C. P. Snow, H. G. Wells og George Bernard Shaw. Sistnevnte skrev: "Det finnes nå intet fornuftig argument mot å innse det faktum at bare en religion basert på eugenikk kan redde vår sivilisasjon fra den skjebne som har blitt alle tidligere sivilisasjoner til del." 89)

Bevegelsen sto også sterkt i USA. På 1870-tallet offentliggjorde Richard Dugdale sin berømte undersøkelse av Juke-familien, hvor han hadde funnet 709 medlemmer av en enkelt familie med kriminelle forhistorier. I 1880-årene ble vergeomsorg satt inn for å forhindre at mennesker med arvelige hjerneskader formerte seg, og ved slutten av det 19. århundre ble sterilisering tatt i

bruk. I 1910 opprettet man *The Eugenics Record Office* i Cold Spring Harbor, Long Island. Alexander Graham Bell, som var gift med en døv kvinne, uttrykte bekymring overfor det faktum at døve tenderte mot å gifte seg med hverandre. Dette kunne lede til en døv befolkning, mente han. Bell ble et fremstående medlem av den amerikanske eugenikkbevegelsen.

Bevegelsens innflytelse hadde ikke meget å gjøre med antallet medlemmer. Både i Storbritannia og USA var det bare noen få tusen av dem. Innflytelsen hadde mer å gjøre med den betydelige innflytelse de fleste av medlemmene hadde på sine respektive fag- og arbeidsområder.

Etter 1910 ble eugenikkselskaper grunnet i forskjellige amerikanske byer, og en rekke amerikanere var til stede ved den første internasjonale AF kongress i London 1912. Den andre og tredje kongressen ble holdt i New York 1921 og 1932.

Da første verdenskrig brøt ut hjalp eugenikkmedlemmer det amerikanske militære med å utvikle IQ-testing, og de fortsatte sine kampanjer etter krigens slutt. I 1920-årene spilte de en stor rolle i å tredoble antallet institusjoner for sinnslidende og i stort omfang utvide utenom-institusjonell omsorg. 90) På spørsmålet om sterilisering var medlemmene splittet. Verken Nasjonalkomiteen for mentalhygiene eller

Støttekomiteen for sinnslidende var positive til sterilisering. 91)

I 1931 hadde 30 amerikanske stater steriliseringslover. Men selv da ble sterilisering benyttet i beskjedent omfang nasjonalt sett. I 1958 hadde man totalt utført 60926 steriliseringer. 92) Til sammenlikning var det i India 20 millioner inngrep mellom 1958 og 1980, og i Kina ble omtrent 30 millioner kvinner og 10 millioner menn sterilisert mellom 1979 og 1984. Et ukjent antall av disse ble utført under tvang. 93)

Tysk ubåtkrig hadde satt en midlertidig stopper for fri innvandring til USA under første verdenskrig. I 1924 var kongressen sterkt influert av eugenikkargumenter under utformingen av innvandringslovgivning, slik at immigrasjonstilfang ble synkronisert med landets helhetlige etniske sammensetting. 1. juli 1929 var nasjonalopprinnelses-baserte kvoter etablert som grunnlaget for amerikansk innvandringspolitikk.

Eugenikkbevegelsens videre historie blir gjennomgått i de følgende underkapitlene. Her skal vi bare notere oss den veldige interessen emnet har fått. Når en tar i betraktning den revolusjonerende utvikling som gen-vitenskapen nå gjennomgår, virker det ikke urimelig å hevde at denne trenden er stigende.

Tyskland

Det har vært en tendens til å se eugenikk som teorien bak jødeutryddelsene, og dette har ført til skittekasting. Filosofen Leo Strauss, medlem av det jødiske akademi, kaller det "reductio ad Hitlerum": Hitler var for eugenikk. X er for eugenikk. Derfor er X nazist." 94)

Det er ikke mulig å diskutere bevegelsens plattform uten å ta stilling til dens historie i Tyskland. Men for å gjøre det må vi begynne tidligere enn 1933 eller 1945.

Gjennom siste del av 1800-tallet hadde overklassen i Tyskland og andre land en tendens til å bruke sosialdarwinisme for å rettferdiggjøre sin nyvunne rikdom. Det kom derfor ikke overraskende da Alexander Tille i 1893 hevdet at et folk oppdratt i en ånd av konkurranse som en framskrittsmekanisme "vil være vanskelig å omvende til sosialistiske dagdrømmer." 95)

Ved siden av klasseargumentet var "rase" en sterkt retorisk forestilling. Den franske naturforskeren Georges Buffon (1707-1778) hadde påpekt fenomenet degenerering hos dyr in 1766 og allerede på 1820-tallet var dette allment kjent. Den franske Grev Joseph de Gobineau (1816-1882) utviklet denne videre og anvendte det på mennesker. Han postulerte eksistensen av en arisk

rase som skulle være grunnlaget for de nordiske befolkningene. De siste levningene av denne rasen, mente han, var den nålevende befolkning i Nordtyskland og England. I følge Gobineau ville blanding mellom denne mennesketypen med andre grupper føre til degenerering. Gobineaus teori ble best mottatt i Tyskland.

I 1895 hevdet den tyske amatørantropologen Otto Ammon at man burde blande "den rene originaltypen med noe mørkere langskaller og rundskaller med noe lysere hudfarge. De mellomliggende blandingsformer teller ikke hva angår de større framgangene, men blir overlatt til kampen for tilværelsen da de kun ble skapt som uungåelige biprodukter av den større forbedring." 96)

En relativt liten gruppe tyske medisinerere, noen av dem ektepar, adopterte Galtons syn på eugenikk og degenerering – men fra venstreradikalt standpunkt. Alfred Ploetz (1860-1940) som grunnla den tyske eugenikkbevegelsen, var sosialist. I 1891 publiserte Wilhelm Schallmayer (1857-1919) en pamflett om artsdegenerering, men i motsetning til Galtons perspektiv som i hovedsak gjaldt intellektuelle ferdigheter var Schallmayer grepet av ideen om fysisk degenerering. Han hevdet at Darwin, som hadde avdekket den kausale årsak til utviklingen, dermed hadde gjort det mulig å styre prosessen.

Schallmayer var imidlertid motstander av Gobineaus raseteori. Alfred Grotjahn (1869-1931) var enig i at det besto en fare for genetisk nedgang, og oppfattet teorien om degenerasjon som et viktig skritt i retning av å "medisinere" problemet.

Tankegrunnlaget bak det tyske selskap for rasehygiene, dannet i 1914, stod klart i strid med Gobineaus syn og var verken basert på rase- eller klassebegreper. (uttrykket "rasehygiene" kom fra Ploetz i 1895). "rasemessig" ble brukt synonymt med "genetisk" på den tiden. Dette var uheldig fordi man ofte oppfattet begrepet i retning av eksisterende menneskeraser heller en menneskeheten, "the human race" som helhet. Selskapets teser dreide seg om familievennlig boligbygging, eliminering av forhold som kunne hindre menn i enkelte yrker fra å bli fedre, hevet skatt på alkohol og tobakk, lovstyring av medisinsk påkrevd abort, innsats mot det en oppfattet som arvelig overføring av gonoré, syfilis, tuberkulose og yrkessykdommer, lovfestet utveksling av helseattester før ekteskap og premiering av litteratur og kunst som hyllet familielivet. Ungdom ble oppfordret til oppofre seg for fellesnytt. 97)

Ved slutten av 1920-tallet hadde AF utviklet seg fra å være et tema blant en liten gruppe spesialister til å bli et nasjonalt anliggende. I 1931-

32 dreide selskapets krav seg om viktigheten av arveperspektivet, advarte mot degenerering og understreket familiens betydning, propagerte for høyere fødselsrate og skattelette for familier. Langtidsutdannelse ble sett som en fare for befolkningsveksten, genetisk rådgiving ble anbefalt, personer som led av genetiske sykdommer skulle frarådes å få barn, og ungdom skulle bli opplyst om deres artsforbedrende forpliktelser med hensyn til barneproduksjon. 98) Nok en gang finner vi ingen diskusjon omkring rase.

1800-tallets sosialdarwinister hadde sett krig som en opplivende prosess i og med at den luket bort de svake, liksom økonomisk konkurranse lagdelte en befolkning på grunnlag av styrke og utholdenhet. Men i løpet av første verdenskrig gikk eugenikere over til å oppfatte fenomenet som "kontra-utvelgende".

Før slutten av første verdenskrig hadde en i Tyskland fryktet overbefolkning. Befolkningen i det tyske keiserriket hadde vokst fra 45 millioner i 1880 til 67 millioner ved krigens slutt. Bare i årene 1918-19 var dødstallet høyere enn fødselstallet. 99) Den nye frykten for underbefolkning gjorde det vanskelig å fremme negativ AF, men rasehygienikere angrep Malthus-tilhengerne da de mente at det først og fremst ville være de mest verdifulle elementene i samfunnet som ville

etterkomme oppfordringen om å avstå fra formering, og at denne misforståtte altruismen ville føre til kvalitetssenkning. Dette, hevdet de videre, ville også utgjøre en trussel mot "den nordiske rase". Ut fra teorien om rasemessig over- og underlegenhet ble raseblanding oppfattet som et slags selvmord medlemmene av den høyere rasen kunne komme til å begå.

Dette var imidlertid ikke det opprinnelig viktigste for Adolf Hitler. I 1920 satte han opp en liste på 25 punkter, og ingen av dem ble omtalt som eugenikk. Begrepet finnes overhodet ikke i *Mein Kampf*.

For å få den beste forståelsen av rollen AF spilte under nazitiden, og ikke begrense undersøkelsen til en snever kontekst, nærmet jeg meg emnet ved først å velge ut 100 bøker om Weimar- og naziperiodene med både navne- og saksregistre. Jeg foretok ingen annen innsnevring enn å velge bøker som hadde med periodene å gjøre. En liste over disse bøkene finnes i appendiks 2. Hvem som helst kan gjenta dette eksperimentet i et godt utstyrt bibliotek.

Forfatterne strekker seg fra nazi-ideologer til anerkjente vestlige forskere. 96 av disse bøkene inneholder ikke ord om eugenikkbevegelsen. De fire bøkene som behandlet den, gjorde dette bare summarisk. Selv ikke i Hitlers taler og *Mein Kampf* finner vi emnet behandlet, til tross for en mengde

bemerkninger om rase. Åpenbart figurerte ikke denne bevegelsen som noe i nærheten av den ideologiske pådriverrollen man senere har påstått at den hadde.

Til tross for at Hitler var en vaskeekte tilhenger av arvelighets-orientering var han nemlig ingen universalist. Tvert imot så han frambringelsen av en ren nordisk folkestamme som det endelige mål for genetisk utvelgelse. Heller enn å se menneskehetens utvikling som et samarbeidsprosjekt, så han den som en global konkurranse. Evner som trivdes i konkurrerende folkeslag oppfattet han som en trussel mot laget han sponset. Dette anti-universalistiske verdisystemet var fundamentalt motsatt det eugenikkbevegelsen sto for.

Flere tyske eugenikktilhengere hadde syn som skilte seg fra myndighetenes visjon om rasehygiene. Hans Nachtshiem, en tilhenger av frivillig sterilisering og Tysklands ledende genetiker etter annen verdenskrig, avviste konsekvent de nazistiske raseforestillingerne. Selv Fritz Lenz, trolig den mest innflytelsesrike eugenikktilhenger under naziperioden, kritiserte antisemittismen. Sosialbiologen Walter Scheidt fordømte "rasebiologi" som uvitenskapelig slik den ble dosert på tyske universiteter. En annen eugenikktilhenger, Wiener-medisineren Julius Bauer, avviste nazi-ideer om rase som "fantasier

tatt ut av luften” og kritiserte sterkt den skaden de påførte eugenikkbevegelsen. Hans østerrikske kollega Felix Tietze fordømte naziloven om ”beskyttelse av blodet.” Biologen Julius Schaxel protesterte mot nazistenes misbruk av AF, og emigrerte faktisk til Sovjetunionen. Rainer Fetscher og den tidligere katolske prest Hermann Muckermann mistet sine stillinger fordi deres verdensanskuelse motsa nazistenes, og Fetscher ble skutt og drept av SS da han forsøkte å ta kontakt med den røde arme. 100)

Eugenikktilhengere i andre land avviste eksplisitt Hitlers antisemittisme og rasisme. Ved den internasjonale eugenikkkonferansen i Edinburgh 1939 kritiserte britiske og amerikanske medlemmer den tyske raseorienteringen. 101) Samme år utstedte framstående eugenikkmedlemmer i USA og England en erklæring hvor de klart avviste ”rasefordommer og den uvitenskapelige påstanden at gode eller slette gener hører hjemme hos forskjellige folkeslag” (se Appendiks 1).

Men nazimyndighetene overtok styringen av vitenskapelige institusjoner og opprettet en mengde undervisningsposter i rasehygiene på tyske universiteter. Dette fikk noen eugenikere til å tro at de nå kunne legge til side sine dagdrømmer og begynne å iverksette konkrete tiltak.

En genetiker som ble overbevist nazist var Otto von Verschuer. Hans artikkel "Jødisk rasebiologi" var ett av rundt femti skriftstykker i seks bind som ble publisert i 1938 med tittelen *Forschungen zum Judenfrage*. Naziregjeringen støttet utgivelsen økonomisk.

Artikkelen tar sikte på å beskrive fysiske forskjeller mellom sentraleuropeiske jøder og tyskere. Verschuer påpeker det overraskende faktum at en etnisk gruppe maktet å holde seg intakt i to tusen år selv uten hjemland. Han fortsetter med å bemerke, helt riktig, at de forskjellene han beskriver ikke stemmer hundre prosent med de to gruppene, men snarere er tilfeller av hyppig forekomst. Han gjør seg flid med å gi framstillingen et vitenskapelig preg ved å benytte fingeravtrykk, blodtyper og sårbarhet overfor spesielle sykdommer – alt dette helt legitime faktorer for fysisk antropologi – men klarer likevel bare å produsere et dokument fylt av etnisk hat kamouflert som vitenskap. Jødene, belærer han oss, har krokeneser, kjøttfulle lepper, rødlig, gulaktig, matt hud og tettkrøllet hår. De har smygende gange og en særegen "raseduft." Verschuer går så over til å behandle "patologiske rasetrekk". Han medgir at rasen er i besittelse av høyt intellekt og relativt lav fødselsrate. Men i slutten av artikkelen blir hans hat åpenbart:

Jeg tror at bare en bestemt mennesketype følte seg tiltrukket av jødedommen og konverterte til den; spesielt folk som følte seg beslektet med jødedommen på grunnlag av intellektuell og fysiologisk likhet. (Det kan bare sjelden ha vært av fysiske årsaker.) I den forstand var de elementene som ble absorbert i det jødiske ikke særlig "fremmede."

Verschuer konkluderer med at jøder og tyskerne absolutt må forbli atskilt. Dette var et synspunkt i overensstemmelse med det som forefinnes i *Mein Kampf*, hvis forfatter hevder at "den edleste menneskelige rett og plikt er å bevare blodets renhet." Etter å ha blitt ferdig med dette punktet insisterer Verschuer på å kjempe mot formering forbundet med "syfilis, tuberkulose, genetisk forstyrrelse, forkrøpling og idioti." 102) Dette antyder at han først og fremst er bekymret for raseblanding, og først i annen rekke arvelig eller ikke-arvelig uførhet.

Til tross for at Verschuer ikke benytter ord for eugenikk, så han sitt synspunkt som grunnleggende overensstemmende med eugenikkbevegelsens. Når alt kommer til alt er det bekvemmelig for den som fortæres av hat å hevde at hans argumenter er basert på vitenskapelig forskning og ikke på følelser. Verschuer var en

mentor for Joseph Mengele, som interesserte seg sterkt for forskning på tvillinger.

Det finnes sannsynligvis intet i verden som ikke kan vrenses og vris på, slik at det kan nyttes til onde formål. Faren for misbruk av vitenskap vil alltid være hos oss. Det er enda mer skuffende å oppdage at dette produktet av et sykt sinn eller skamløs opportunist er blitt oversatt og utbredt av en person med akademisk dokortittel.

Verschuers *Manuell d'eugénique et hérédité humaine* ble utgitt i det tyskokkuperte Paris i 1943. Hans underskrift på forordet er datert sommeren 1941. En stor del av boken inneholder faktiske opplysninger om arvelighet slik fenomenet var kjent på den tiden, en statistikk over variasjonsspredning, og lignende ting. I den forstand er den en popularisert lærebok om menneskelig genetik. Han skriver at framstående eugenikkmedlemmer som Erwin Baur, Eugen Fischer og Fritz Lenz hadde lest manuskriptet og kommet med forslag. 103) Selvsagt hadde han, for å gjøre teksten akseptabel for dem, unngått den snikende antisemittismen i den tidligere artikkelen, og i stedet framholdt at "Galtons eugenikk og Ploetz' rasehygiene var i full overensstemmelse med hensyn til [den foreliggende bokens] innhold og målsetting." 104) Han berømmet også Gobineaus *Essai sur l'inegalité des races humaines*. Darwin, Mendel og Karl

Pearson ble også omtalt som foregangsmenn innen eugenikken.

*

Det finnes tre grunnleggende anklagepunkter vedrørende eugenikkbevegelsen under nazismen: a) steriliseringsloven av juli 1933, b) det nationale dødshjelpsprogrammet av 1933 og c) forfølgelsene og massebordet på jøder og sigøynere mot slutten av krigen. La oss ta dem i rekkefølge.

Det prøyssiske provinsrådet skisserte et lovforslag i 1932 – *før Hitler kom til makten* – som skulle legge grunnen til rette for selektiv sterilisering ved tilfeller av arvelige sykdommer. Til tross for at sterilisering hadde blitt diskutert i 20 år ble tyske eugenikktilhengere overrasket. De var kritiske til forslaget, som de mente ville virke mot sin hensikt hva gjaldt genetisk forbedring. 105) 14. juli 1933 gikk forslaget igjennom i den tyske riksdagen, og trådte i kraft 1934. Men nå tillot det tvangssterilisering, spesielt i tilfeller hvor det var stor grunn til å anta at avkommet ville være utsatt for fysiske eller psykiske lidelser som demens, schizofreni, manisk-depressivt syndrom, epilepsi, Huntingtons sykdom, arvelig blindhet eller døvhet så vel som alvorlig alkoholisme. 106) Rase var ikke nevnt. Fra 1934 til 1939 ble mellom 300.000 og 350.000 personer sterilisert, 107) de

fleste grunnet dementia, deretter schizofreni. 108) På den tiden praktiserte man sterilisering også i flere andre europeiske land, om enn i mindre omfang. Eugeniske synspunkter spilte ingen videre rolle i diskusjonen. Tyske myndigheter oppfattet sterilisering først og fremst som et billig alternativ til sosialunderstøttelse. 109) Den katolske kirke var imot praksisen mens den protestantisk-evangeliske støttet den. 110) Diskusjonen om dødshjelp ble åpnet i 1920 ved utgivelsen av Karl Bindings og Alfred Hockes bok *Legalizing the Destruction of Life Not Worth Living*. Forfatterne, en advokat og en medisiner, argumenterte rent økonomisk. Dødshjelpsspørsmålet hadde ikke noe å gjøre med eugenikkbevegelsens program, siden personer som allerede var i institusjoner og i mange tilfeller allerede sterilisert ikke kunne produsere avkom. Tyske eugenikktilhengere skal ha honnør for at de angrep forslagene om dødshjelp. I 1926 erklærte sosialbiologen Karl H. Bauer at dersom man begynte å ta livet av folk etter utvelgelsesprinsippet "må vi alle late livet." Hans Luxenburger krevde i 1931 "uforbeholden respekt for menneskelivet." I 1933 argumenterte Lothar Loeffler ikke bare mot dødshjelp men også fosterfordrivelse: "vi avviser dødshjelp og ødeleggelsen av liv ikke verd å leve." 111) Hitler oppfattet imidlertid institusjonspasienter som

”nytteløse etere” som opptok tid for sykehuspersonell og sengeplass til ingen nytte. 112) Da han i 1939 utstedte en hemmelig ordre om et landsomfattende dødshjelpsprogram, gjorde han det for å frigjøre opptil 80.000 liggeplasser for sårete fra slagmarkene. 113)

Massemordet på jøder er et uomgjengelig faktum, men det er ikke riktig å se eugenikkbevegelsen som den ideologiske drivkraften bak dette. Det er riktig at Hitler var sympatisk til eugenikkbevegelsen, på bakgrunn av en fagbok om arvelighet og AF skrevet av Erwin Baur, Eugen Fischer og Fritz Lenz. 114) Men han hatet ikke jødene fordi eugenikktilhengere hadde lært ham at de burde klassifiseres som intellektuelt underlegne. Tvert imot så han dem som kraftige konkurrenter til den blåøyde, blonde rasen han understøttet. Jødene fikk skylden for det tyske nederlaget i første verdenskrig og for ydmykelsene ved Versaillestraktaten. Da det ble klart at ett nytt nederlag var i vente som følge av annen verdenskrig, kom hevn på dagsordenen. Hva gjaldt sigøynere og slaviske folk skulle de førstnevnte utryddes og de sistnevnte utnyttes som slavearbeidere tatt fra en mindreverdige stamme. Massebordene på jøder, sigøynere og mange slaviske folk i løpet av krigens siste fase fant sted i hemmelighet. Tyske eugenikktilhengere krevde ikke noe slikt.

Men det kan heller ikke benektes at noen tyske eugenikktilhengere samarbeidet med regimet og bidro til å skape et klima for rettferdiggjøring av hatpolitikk overfor andre etniske grupper. Ved å gå fra universalisme til etnisk gruppeorientering voldte de skade ikke bare på de direkte ofrene for nazistenes grusomheter, men også deres egne verdi- og trosorienteringer.

Åndshistorien er fylt med tilfeller av skakkjørt idealisme. Kristendom og sosialisme må for alltid leve med minnene om inkvisisjon og gulag. eugenikkbevegelsen leverte ikke ideologien bak masseutryddelsene, men i ett spesielt land ble en liten gruppe medskyldige i dette. Men bevegelsen var aldri noe i likhet med den drivkraften bak nasjonalsosialismen man senere har påstått at den var. Dens synspunkter var imidlertid egnet til forvrengning fra nazi-lederskapets hold, over hodet på dens medlemmer.

Høyre og venstre

*Remember,
Every step to the right
Begins with the left foot.*

*Husk,
Hvert steg mot høyre
Begynner med venstre fot.*

Aleksander Galich (Ginzburg)

I 1915 gikk eugenikktilhengeren David Starr Jordan i boken *War and the Breed* sterkt ut mot synet på krig som en form for "naturlig" utvalg, og Havelock Ellis gjentok i *Essays in War-Time* (1917) antikrigsprotestene fra eugenikkbevegelsen:

"Krig oppliver menneskeheten" sa Hegel, "liksom stormer hindrer at havet råtner opp." "Krig er en organisk del av Guds univers," sa Moltke, "ved at den utvikler menneskets edleste trekk," "Å fordømme krig," sa Treitschke, "er ikke bare absurd, det er umoralsk." Disse brave uttalelser kan neppe stå seg for en rolig og grundig undersøkelse men, hvis vi setter til side alle høytflygende oppfordringer til menneskehet og sivilisasjon, kan ikke en "nasjonal regenerator"

som vi har god grunn til å tro fordummer og oppløser menneskeheten, bli stilt opp for oss som en måte å foredle den på eller som del av Guds univers.

eugenikkbevegelsen skar igjennom klasse- og politiske barrikader i Europa og Amerika, og det er ikke historisk riktig å plassere den utelukkende på den politiske høyresiden. Den ble ikke minst kjent som del av søket etter en utvei for å stanse den utemmete 1800-talls kapitalismens utskeielser. Selv da Herbert Spencer i England og William Graham Sumner i USA begynte å forsvare tidens store sosiale ulikheter, hadde ikke venstresiden i sinne å fordømme naturlig utvalg, og sosialismens profeter så ingen grunnleggende motsetning mellom de to tankeretningene. Marx og Engels var entusiastiske darwinister og mente at utviklingsteorien og kommunismen utfylte hverandre på sine respektive områder; biologi og sosial interaksjon. Selv Lenin latterliggjorde påstanden om at alle hadde like evner. 115) Galtons viktigste elev og leder for den britiske eugnikkbevegelsen, Karl Pearson, var Fabian-sosialist liksom Sidney Webb som bidro med en artikkel om AF i den innflytelsesrike boken *Fabian Essays* (1890). Genetikere i den tidlige sovjetstaten forsøkte uten hell å forstå det sosialistiske eksperimentet fra artforbedrings-synspunkt.

Før Hitlers maktovertakelse hadde man i Weimar en innflytelsesrik eugenikkgruppe hvor AF og sosialisme ble sett som komplementære retninger – en symbiose det ennå er vanskelig å akseptere for dagens politiske venstreside. 116)

Bevegelsens "far" i Tyskland, Karl Ploetz, var sosialist, og tilbrakte fire år i USA for å undersøke muligheten av å opprette en sosialistisk pan-germansk koloni der. Den østerrikske feministiske og sosialistiske journalisten Oda Olberg, som gikk i eksil under naziperioden, var sterkt interessert i Wilhelm Schallmayers ideer. Sistnevnte søkte å danne en enhet av sosialisme og AF, og var sterk motstander av alle former for rasisme. Eduard David var en annen Schallmayer-sympatisør, som ble en av lederne i organisasjonen *Social Democrat Revisionism*. Max Levien, leder for München-avdelingen av det tyske kommunistpartiet, skrev at AF ville få betydning for menneskelig utvikling som en del av det tekniske framskrittet. 117)

Alfred Grotjahn var tilhenger av forsøk, innenfor en sosialistisk ramme, på å redusere fødselsraten for de genetisk uheldig stilte, og den betydningsfulle sosialistiske teoretikeren Karl Kautsky så degenerasjon som gitt. Man hadde til og med en større AF fraksjon i det sosialdemokratiske parti.

Genetikeren H. J. Muller hevdet at kapitalismen altfor ofte brakte ubegavete personer

til makten og at samfunnet "hadde behov for å frembringe flere som Newton og Lenin." 118) I 1949 skrev en annen erklært marxist, genetikeren J. B. S. Haldane, i *The Daily Worker* at "den kommunistiske formelen "fra enhver etter evne, til enhver etter behov "ville være nonsens hvis alle hadde de samme evner." 119) Paul Eden oppsummerte et vidt utbredt synspunkt på venstresiden: "hvis ikke en sosialist samtidig er for eugenikk, vil den sosialistiske staten raskt gå under på grunn av genetisk utflytning." 120)

Arvelighets-orienterte bevegelser skulle visstnok stå bak masseutryddelsene, ikke egalitarister. Men i tidens løp har venstresiden blamert seg vel så meget på dette feltet som høyresiden. I tillegg kom de sosialistiske statenes totale økonomiske kollaps, utbytter-tyranniet i deres byråkratier og det armod de hadde prestert å drive den alminnelige befolkning ut i. Nåtiden er ingen god tid for venstreradikalisme, derimot står selvrefleksjon på dagsordenen – og i den mest fundamentale forstand.

Da det annet årtusen nærmet seg slutten publiserte Yale University Press en tynn bok av bioetikeren Peter Singer, som forsøkte å slå bro mellom venstreorientert tenkning og darwinisme. Singer fremmer en sosialisme basert på kamp for de undertrykte rettigheter. Han påpeker at de 400 rikeste menneskene i verden er verd mer enn 45

prosent av de underste sjiktene på verdensbasis. Han gjør de fattiges sak til sin og hevder at det var den politiske høyresiden som forsøkte å støtte seg på darwinismen, mens venstresiden gjorde den feil å akseptere høyresidens antagelser. "Det virker urimelig," sier Singer, "at darwinismen viser oss naturhistoriens utviklingslover men stanser på terskelen til menneskehistorien." 121)

Prinsipielt har Singer rett i at et "darwinistisk venstre" kan komme tilbake, til tross at tradisjonelle marxister, som ser sin grunnlegger som en profet som en gang for alle har fastlagt hva som er venstre og hva som er høyre, utvilsomt vil komme med den berømte observasjon at " de sosiale forhold bestemmer bevisstheten." Og Marx var, det må sies, fiendtlig innstilt til Malthus' teorier som ofte har gått hånd i hånd med AF og dødshjelp-bevegelsen.

Den ustoppelige natur / kulturdebatten har blitt sterkt overdrevet av flisespikkere som i virkeligheten er mindre "egalitære" og "miljøorienterte" enn de vil ha sine naive sympatisører til å tro. Den virkelige konflikten raser mellom den som ønsker å tilrettelegge forhold og de som er for å la alt skure. Hvis en tenker seg en linje med arvelige faktorer i den ene enden og sosial betinging i den andre, ser det ut til at det finnes tre standpunkter en kan innta:

-genetiske forhold forklarer mangfoldet og forskjellene mellom individer og grupper, mens miljøfaktorer spiller en underordnet rolle.

-miljøfaktorer er overordnet enhver genetisk disposisjon.

-arvelige forhold og miljøforhold betinger hverandre.

I virkeligheten er ren genetisk determinisme delvis en overlevning fra 1800-tallets sosialdarwinisme, delvis funnet opp av egalitært orienterte motstandere som tilskriver sine opponenter et slikt syn for å sverte dem. Hva gjelder alt-er-sosialt-bestemt-skolen er den, som den alltid har vært, en behagelig drøm; for god til å være sann, som alle unntatt de mest ekstreme har gått fra. Det eneste holdbare standpunktet i natur / kulturspørsmålet er gjensidig betinging, ikke utelukkelse. Reelle meningsforskjeller dreier seg om en faktors relative vekt i forhold til en annen.

Egalitaristene har fremmet en rekke synspunkter:

- a. Det moderne mennesket er en *tabula rasa*, et ubeskrevet blad som miljøet kan skrive hvilken som helst tekst på.
- b. Det finnes ingen radikale forskjeller innen en gruppe.
- c. Til tross for at det kan finnes forskjellige ferdighetsnivåer innen en gruppe, finnes det ikke noe en kunne kalle alminnelig intelligens.
- d. IQ tester måler ikke intelligens, bare evnen til å la seg teste.
- e. Hva angår intelligens er arvelighetsfaktoren null.
- f. Selv om en innrømmer at fødselsraten i moderne samfunn er dysgenisk, følger ikke utviklingen alltid Darwins gradvise skjema hvor små forandringer over tid fører til større forandringer. Lange perioder med genetisk stillstand utgjør en "periodisk balanse" (dette tilsynelatende vitenskapelige argumentet, anvendt for eksempel på skalldyr, er en sann trojansk hest ment å bli dratt inn gjennom portene i menneskebyen).

De ovenstående punktene er i bunn og grunn beregnet på uthalingstaktikk. Men de har i den offentlige bevissthet skapt en forestilling om genetisk eksklusjonisme – den antagelse at

menneskeheten har befridd seg fra videre utvikling.

Vitenskap kan ikke stanses av historiske hendelser, hvor tragiske de enn måtte fortone seg. Politologen Diane Paul ved Massaschsetts universitet har oppsummert det nåværende intellektuelle klimaet ganske godt:

Så å si alle venstreorienterte genetikere som formet sine synspunkter i de første tre tiårene av det 20. århundre trodde ved sin død fortsatt på en forbindelse mellom biologiske og sosiale prosesser. Deres studenter, som modnet intellektuelt i et radikalt forskjellig sosialt klima, var enten av en annen oppfatning eller uvillige til å forsvare sine læreres posisjon i et determinisme-fiendtlig klima. Eugeniikkens framvekst medfører trolig at de bitre minnene omkring det som skjedde i 1940 vil blekne. Gjennom den prosessen ville det ikke være overraskende å oppdage at en læresetning som aldri er blitt gjendrevet på den vitenskapelige arena, men snarere begravd under politiske og sosiale begivenheter, igjen kommer til heder og verdighet. Fra de sene 40-årene til de tidlige 70-årene har den ligget mer eller mindre latent, klar til å komme til overflaten igjen når en forandring i det sosiale klima legger til rette for det. 122)

Biologen Lawrence Wright ved Minnesota universitet, som baserer sin antagelse på undersøkelser av tvillingpar, konkluderer med at

Det herskende syn på den menneskelige natur ved slutten av det 20. århundre begynner på flere måter å likne synet vi hadde i begynnelsen av det. 123)

Fordi debatten er så opphetet kan deltakernes ideologiske grunnlag nå og da være vanskelig å oppdage, selv blant andre deltakere. Mange hårfine forskjeller finnes også innen de forskjellige leire. Det følgende er en, her og der noe hardhendt, systematisering:

Sosialdarwinister. Selv om gruppen var tallrik i annen halvpart av det 19. og første halvpart av det 20, århundre, er den ikke lenger klart definert. Utvelgelse ved dødelighet har blitt overtruffet av utvelgelse ved fruktbarhet, til tross for at epidemier som AIDS og moderne krigføring en gang i framtiden kan gjøre om på dette, kanskje raskere enn vi tror. Ikke desto mindre ligger sosialdarwinismen som en latent filosofisk kjerneorientering hos visse grupper.

Den "nordiske" eller "ariske" forestillingen. Dette er grunneksamplet på

stammefilosofi. Drevet under jorden av "The Holocaust Memorial Movement" (som forfatteren på beskjedent nivå deltok i) som ble opprettet etter den israelsk-arabiske krigen i 1967, har denne gruppen blitt redusert til å kjempe for hvit overlevelse heller enn overlegenhet. I Europa har kvinnen nå gjennomsnittlig 1.4 barn, mens en trenger 2.1 for å holde en befolkning ved like. I følge en bulleteng fra "The Population Reference Bureau" i 2005, *Population Data Sheet*, vil den europeiske andelen av verdensbefolkningen ha sunket fra 9.8 til 6 prosent i 2050, til tross for stor innvandring. Like truende fra hvit-survivalistenes synspunkt er de genetiske følgene av raseblanding som uomgjengelig finner sted i "den globale landsby." Gruppens lojaliteter går langs etniske linjer, ikke klasseskiller. En kunne kalle dem "tribalister".

Avanserte anti-intervensjonister. Denne gruppen står på at genetiske forskjeller finnes, men at vi må undertrykke bevisstheten om dem fordi en ellers ville få tiltagende rase- og klassekonflikter, og på sikt nye etniske masse mord. De er motstandere av at en tilrettelegger de menneskelige arvelinjer, og noen er også motstandere av genetisk modifisering i dyr og planter. Anti-intervensjonistene ble traumatisert av det tyske masse mord på jøder og

andre etniske grupper, og har fått sine synspunkter formet ut fra dette. Pussig nok er det en viss symmetri mellom dette standpunktet og tilhengerne av eugenikk. Vi finner et stort sprang fra gruppens kjernetro og synspunktene den fremmer. Noen avanserte anti-intervensjonister er faktisk tribalister.

Naive miljø-egalitarister er folk som ikke har tenkt særlig meget over befolkningsspørsmål og som har akseptert massekonsumets egalitære evangelium, som anti-intervensjonistene har spredd. Målet for deres propagandaoffensiver er å kutte forbindelsen mellom bevissthet og praktisk erfaring innen målgruppen, og hva gjelder de naive miljø-egalitaristene har de klart dette ganske bra. De tror på at hjerneskarphet i streng forstand er resultat av læring og at altruistisk atferd eller mangelen på slikt også helt og holdent er resultat av oppdragelse. De forkaster til og med utviklingsteorien.

Universalistisk eugenikk er posisjonen denne boken i hovedsak beskriver. Derfor vil en ytterligere forklaring være unødvendig gjentakelse. La oss nøye oss med å si at gruppen ser seg selv som en lobby for kommende generasjoner.

Ny-malthusianere. Da mange folkegrupper gjennomgår demografisk forflytting, er denne gruppen i ferd med å miste en god del av troverdigheten den tidligere nôt. De fleste demografiske forutsigelser peker nå i retning av at befolkningsveksten er i ferd med å ebbe ut. Men malthusianerne hevder at totalbefolkningen allerede er for stor til å holdes ved like, og at steil folkevekst fortsatt finnes mange steder på Jorden. Mange eugenikere går i retning av denne posisjonen, men det motsatte er ikke nødvendigvis tilfelle.

Anti-malthusianere. Denne gruppen framholder at "menneskelig kapital" er den største av alle ressurser og at frykten for å overstige planetens bærekraft er sterkt overdrevet og avsporende. Avdøde Julian Simon var den mest kjente eksponenten for denne posisjonen. Teoretisk sett kunne eugenikere også innta en anti-malthusiansk posisjon, men historisk har dette ikke vært tilfelle.

Skuddredde lærde og forskere. Disse omfatter genetikere, demografer, antropologer, arkeologer, sosiologer, psykologer – med ett ord enhver disiplin innrettet på studier av mennesket. Her er man smertelig klar over de uskrevne sensurlover med hensyn til kvalitetsstudier, slik at

medlemmer av forskningsmiljøene ofte søker ly for ideologiske stormer ved å konsentrere seg om ikke-kontroversielle spørsmål. En genetiker kan for eksempel vie seg til studium av en spesiell gensekvens og med omhu unngå diskusjon om sosiale implikasjoner. Det er likt en mekaniker som reparerer en forgasser uten å tenke på hvor bilen skal kjøre. Noen mennesker av denne forskertypen kan være ideologisk orientert i høyere grad enn ikke-medlemmer, og i visse tilfeller kan de tillate seg å la personlige synspunkter spille inn i undersøkelsen. På den annen side er en stor del av denne gruppen rett og slett uvitende om de filosofiske og politiske følgene av deres arbeid.

Jødene

Don't do what I do, do what I tell you.

Ikke gjør som jeg gjør, gjør som jeg sier.

Alle pappaer.

Det eksisterer en utbredt tro på at eugenikken var en rasistisk, antisemittisk ideologi inspirert av angloamerikansk elitetenkning. Til etterretning fikk bevegelsen også avleggere i Argentina, Australia, Østerrike, Belgia, Bolivia, Brasil, Canada, Kina, Kuba, Tsjekkoslovakia, Danmark,

Estland, Finland, Hellas, Ungarn, India, Italia, Japan, Mexico, Norge, New Zealand, Holland, Polen, Portugal, Romania, Russland, Sør-Afrika, Spania, Sverige, Sveits og Tyrkia. 124)

Jøder spilte en beskjeden men aktiv rolle i bevegelsens tidlige faser. I 1916 publiserte Rabbi Max Reichler en artikkel med tittelen "Jødisk eugenikk," hvor han forsøkte å vise at jødisk religiøs skikk var artsforbedrende i sin tendens. Femten år senere kom samme syn fra Ellsworth Huntington i boken *Tomorrow's Children*." Huntington roste jødene for overlegen genetisk konstitusjon og forklarte deres fremgang med at de konsekvent hadde holdt seg til de grunnleggende prinsippene i jødisk religiøs lov, som han også forsto som fundamentalt artsforbedrende. 125)

I Weimar-republikken kjempet mange jødiske sosialister aktivt for eugenikkbevegelsen, for det meste gjennom den sosialistiske avisen *Vorwärts*. 126) Max Levien, leder av det første sovjet i München, og Julius Moses, medlem av det tyske sosialistpartiet, hadde stor tro på eugenikkbevegelsen. En utvalgt liste over tysk-jødiske eugenikktilhengere ville inneholde genetikerne Richard Goldschmidt, Heinrich Poll, Kurt Stern, statistikeren Wilhelm Weinberg (medskaper av Hardy-Weinberg loven), matematikeren Felix Bernstein og medisinerne

Alfred Blaschko, Benno Chajes, Magnus Hirschfeld, Georg Jöwenstein, Max Marcuse, Max Hirsch og Albert Moll. 127) Det tyske selskap for folkeforbedring og arvelighetsforskning ble til og med angrepet av naziforleggeren Julius F. Lehmann for målrettet Berlinerjødisk muldvarparbeid. 128) Löwenstein var med i antinazistisk motstandsarbeid og Chajes, Goldschmidt, Hirschfeld og Moll emigrerte.

I Amerika ble tidsskriftet *American Journal of Eugenics* ved redaktør Moses Harmanns død i 1910 (han var revolusjonær anarkist) overtatt av Emma Goldmanns journal *Mother Earth* som sto for distribusjonen. I 1933 påpekte Samuel Jackson Holmes, professor ved zoologisk institutt, California Universitet, det betydelige antall jøder som var aktive i eugenikkbevegelsen og roste deres intellektuelle bidrag, mens han samtidig beklaget den rasistiske forulemping jøder var utsatt for; noe som fikk mange av dem til å bli skeptiske til ikke-egalitære verdensanskuelser. 129) I det amerikanske selskap for eugenikk satt Rabbi Louis Mann som formann i 1935.

En av de mest fremstående eugenikkmedlemmer var amerikaneren Hermann Muller, som hadde jødisk mor og som mottok Nobelprisen i medisin 1946 for sitt arbeide med genetisk mutasjonsfrekvens. Muller, som var kommunist, var senior genetiker ved Moskva

universitet 1933-37, og skrev et brev til Stalin hvor han foreslo at Sovjetunionen skulle sette eugenikk som offisiell politikk. Dette var rett før de store utrenskningene, og Stalin mislikte ideen. Muller fant det da klokest å dra til Skottland og derfra tilbake til USA. Det var i denne perioden Mullers bok om eugenikk, *Out of the Night*, kom ut i USA. I 1932 tilbrakte Muller ett år i Tyskland og var opprørt over nazistenes ideer og rasepolitikk.

I følge nasjonalbiblioteket i Jerusalem ble om lag 200 foreldrehåndbøker publisert på hebraisk. Disse utgivelsene inneholdt en sammenhengende verdensanskuelse hvor eugenikk utgjorde en organisk del. Jødiske mødre ble underlagt et konstant utdannelses- indoktrinerings- og reguleringsprogram. Under det britiske mandatet gikk leger i Palestina aktivt inn for eugenikk. Dr. Joseph Meir, som hospitalet i Kfar Sava er oppkalt etter, skrev i 1934:

Hvem burde få tillatelse til å sette barn til verden? Ved å søke svar på dette spørsmålet gjør eugenikken seg til den vitenskap som forsøker å videreutvikle menneskeheten og forhindre at den degenererer. Denne vitenskapsgrenen er ennå ung, men den har veldig fordeler.... Er det ikke vår plikt å se til at våre barn blir sunne og friske, både fysisk og mentalt? For oss er eugenikk generelt, og spesielt med henblikk på forhindring

av arvelige sykdommer, av meget større verdi enn blant andre nasjoner. Leger, idrettsfolk og politikere burde spre denne ideen så langt de kan: Sett ikke barn til verden med mindre du er sikker på at de vil bli sunne både mentalt og fysisk. 130)

En forsker som arbeidet med emnet "Sionistisk eugenikk" ved Ben Gurion-universitetet kom til å finne et kortarkiv med notater skrevet av redaktører som lagde en samling av Meirs skrifter, utgitt i Israel på midten av 1950-tallet. Her ble artikkelen fra 1934 omtalt som "problematisk og farlig" med kommentaren "Nå, etter nazi-eugenikerne, er det farlig å publisere denne artikkelen." 131) Faktisk ble viten om jødisk støtte til eugenikkbevegelsen i Palestina før 1948 undertrykket i mange år. 132)

Dr. Max Nordau, sønn av en ortodoks rabbiner, ble omvendt til sionismen av Theodor Herzl og ble et framstående medlem av bevegelsen. Nordaus ideer, som omfattet vidtgående støtte til eugenikkbevegelsen, ble så populære i jødiske miljøer at Nordau-klubber oppsto selv i USA.

Dr. Arthur Ruppin, formann i den sionistiske verdensorganisasjons kontor i Palestina, skrev i boken *The Sociology of the Jews* (1930-31) at "for å kunne bevare vår rases renhet,

må slike jøder [som viser tegn på genetiske defekter] avstå fra å avle barn." 133)

I dagens Israel har mange artsforbedrende teknikker blitt vidt aksepterte. I følge Meira Weiss ved Jerusalems hebraiske universitet,

Ble i Israel sionistisk eugenikk utformet som en selektiv, prenatal foreldrepolitikk støttet av det siste nye på området genetisk teknologi. 134)

Israel har nå flere graviditetstester per capita enn noe annet land i verden (fire ganger så mange som i USA). Abort blir støttet økonomisk hvis det foreligger mistanke om at fosteret er fysisk eller mentalt deformert. 135)

Hvis ektemannens sæd ikke er tilfredsstillende, kan en benytte sædgivere som fyller ut omfattende personlige sunnhetsskjemaer. Staten stiller sæd, sjekket med hensyn til Tay-Sachs, til disposisjon. Kvinner over 35 års alder blir sjekket rutinemessig og abort blir utført hvis en finner genetiske defekter. I denne forstand fører myndighetene aktivt en eugenisk politikk, selv om hovedmotiveringen ser ut til å være minst like kvantitativ som kvalitativ.

Bruk av surrogatmødre ble tillat i 1996, men bare for gifte kvinner. Dette blir også betalt av staten. Jødisk religiøs lov ser ikke barn av ugifte kvinner som uekte, og gjør det slik mulig å

forbinde denne loven med moderne rettspraksis. Noen rabbinere foretrekker kunstig befruktning og fosteroverføring som en form for fruktbarhetsbehandling som ikke går imot halakiske forbud mot utroskap. 137)

Pussig nok vil en del rabbinere ikke fordømme bruk av ikke-jødisk sæd, siden ikke-jødisk masturbasjon ikke ligger direkte innenfor rabbinsk ansvarsområde. Dessuten går jødiskhet utelukkende gjennom moren. Barn av forskjellige jødiske mødre som har benyttet den samme sædgiveren, kan til og med gifte seg med hverandre siden de "ikke deler substans". Andre rabbinere mener imidlertid at bruken av ikke-jødisk sæd er en vederstyggelighet. 138)

Den israelske holdningen til kloning skiller seg på betydelig vis fra andre lands syn. Til tross for at menneskekloning for tiden ikke er tillatt på grunn av at fremgangsmåten ennå sees som usikker, ser ikke den rabbinske ledelsen i Israel et automatisk forbud mot slik praksis som svar på ufruktbarhet, og vurderer den til og med som bedre enn sæd-donasjon som, på grunn av at giverne forblir anonyme, eventuelt kan føre til ekteskap mellom bror og søster. 139)

I 1998, til tross for at mer enn 80 år var gått siden Reichlers artikkel fra 1916, kom Noam J. Zohar, filosofiprofessor ved Bar-Ilan universitetet i Israel, med bemerkninger til artikkelen. Han

påpeker ar Reichlers utvetydige eugeniske syn "deles... av ikke få judeiske (ikke "jødiske", overs. anm) kretser i dag," og fortsetter:

Det ser ut til at et program for individualisert eugenikk... ville være i overensstemmelse med en holdning som, i hvert fall i det stille, ble støttet av tradisjonell judeisk lære. Burde det gjøre noen forskjell dersom fremgangsmåtene til produksjon av godt avkom ikke lenger er betinget av moralsk spekulasjon men i stedet av faktabasert genetisk vitenskap?

For meg ser det ut til, i den grad målet i deg selv er forsvarlig, at teknisk forandring ikke utgjør noen hindring for en slik utvikling. Dette er selvsagt forutsatt at de nye hjelpemidlene ikke er moralsk forkastelige. For å kunne utarbeide et judeisk svar på de nye former for eugenikk vi ser i synsranden vil det være påkrevd å vurderer de forskjellige spesielle innretninger som kunne tjene moderne, individualisert eugenikk. Det er mitt håp at en del av grunnlagsarbeidet her er blitt lagt i og med denne gjennomgangen av tradisjonell judeisk tanke. 140)

Politisk motstand

Democracy demands that all of its citizens begin the race even.

Egalitarianism insists that they all finish even.

Demokrati krever at alle borgere begynner løpet på likt.

Egalitarisme insisterer på at alle avslutter på likt.

Roger Price, "The Great Roob Revolution"

Til tross for at eugenikken var blitt angrepet i siste del av 1920-tallet overlevde den til og med nazistisk misbruk, og i 1963 holdt The Ciba Foundation en konferanse i London med tittelen "Mennesket og dets framtid." Tre framstående biologer og Nobelprisvinnere (Hermann Muller, Joshua Lederberg og Francis Crick) støttet den kraftig. På tross av denne medvinden skulle bevegelsen snart bli utsatt for en tilintetgjørelsesoffensiv.

Opprørt over bilder av politihunder som angrep borgerrettsdemonstranter i Sørstatene ble folk brakt til total avvisning av ideologier basert på forestillinger om genetisk bestemte raseforskjeller. I 1974 besatte en gruppe fargete studenter kontoret til professor Sandra Scarr ved Institutt for barneutvikling, Minnesota universitet:

En hovedfagstudent i pedagogikk sa at han vil drepe oss alle hvis vi fortsatte å forske på fargete barn. En annen marsjerte fram og tilbake foran oss og ropte "honkie, honkie, honkie." (et skjellsord fargete benytter om hvite, i retning av "degos" jf. "bohunk". Overs. anm)

Da Arthur Jensen fra University of California, Berkeley gjestet instituttet i 1976 spyttet radikale studenter på ham og Scarr. Noen av dem angrep fysisk talerne og de som hadde invitert ham. Ikke bare ble Jensens forelesninger systematisk umuliggjort; han mottok også bombetrusler og måtte være under konstant overvåking. 142)

I mars 1977 sponset the National Academy of Sciences et forum i Washington, D.C., med artskryssende DNA som diskusjonsemne. Da det første møtet åpnet, begynte demonstranter å marsjere ned gangene mens de veivet med transparenter og plakater. 143)

Hans Eysenck, som skulle holde en forelesning ved London School of Economics, ble først hindret i dette ved kollektive rop om "ingen ytringsfrihet for fascister!" og derpå angrepet fysisk slik at han måtte reddes ned fra scenen med sønderknuste briller og blodig ansikt. Da hans bok *The IQ Argument* kom ut i USA ble distributører og

butikkpersonale truet med vold og ildspåsettelse, og boken ble nærmest umulig å få tak i. 144)

De ovennevnte hendelsene, og mange liknende, fant sted som reaksjoner på påstander om IQ-forskjeller mellom rasene, spesielt svarte og hvite. Ingen syntes å være oppmerksomme på at temaet i grunnen var irrelevant fra eugenisk synspunkt, i og med at den aldri har basert sitt program på raseskille.

Den andre hovedfaktoren bak undertrykkelsen av eugenikken var lanseringen av "The Holocaust Memorial Movement" etter krigen mellom Israel og araberstatene i 1967. Kampanjen var svært effektiv; meningsmåler viser at flere amerikanere har et følelsesmessig forhold til jødeutryddelsene enn til Pearl Harbor eller Hiroshima og Nagasaki. 145) Man assosierer nå ordet "Eugenics" med "Holocaust" og "racism." Det alminnelige publikum er helt uvitende om at ledelsene i den amerikanske og britiske eugenikkbevegelsen klart forkastet nazitysklands rasistiske læresetninger 16. september 1939 (se appendiks 1), liksom mange tyske eugenikere gjorde. En gigantisk men forståelig sammenblanding fant sted i det jødiske samfunn, og denne misforståelsen teller for jøder selv i dag. I følge *The National Jewish Population Survey* fant det sted en bratt nedgang i antallet amerikanske jøder i tidsrommet 1990-2000, i tråd med det

vanlige mønstret for høintelligente grupper. 146) Femti prosent av jødiske kvinner mellom 30 og 34 er barnløse, og nesten halvparten av alle amerikanske jøder er i alderen 45 og oppover. 147) Dette utvikler seg faktisk til et spørsmål om overlevelse.

Siden begynnelsen av 1980-tallet har det funnet sted et betydelig oppsving i publikasjoner som dreier seg om eugenikken, inkludert internett. Men de fleste tekstene er fiendtlige eller på det beste reserverte. Et eksempel er William H. Tuckers *The Science and Politics of Racial Research* (1994). Til tross for at Tucker sier han støtter frihet for forskningen, avviser han summarisk "den ubetydelige vitenskapelige verdien av arvelighetsundersøkelser med hensyn til hjerneskarphet," framholder at retten til vitenskapelig forskning "kan bli begrenset av andre rettigheter," undrer seg på om visse forskningsemner i det hele tatt burde bli behandlet, støtter instanser som nekter offentlig støtte til raseforskning, mener at lovgivningen fra Nürnberg prosessene bør anvendes mot forskere, påstår at forsøkspersoner i psykologisk forskning "kan bli misbrukt uten at de tar direkte skade av det" og at de bør bli gjort kjent med målet for undersøkelsene i tilfelle de finner resultatene lite flatterende. Han fortsetter med å sitere "de stakkarslige femten IQ-punktene" og "Bruker du

din begavelse for eller mot folket?" 148) Tucker kan på sitt beste sees som et moderat medlem i egalitaristenes leir.

Missa og Susannes bok om overgangen fra statlig til privat eugenikk (1999) er en samling artikler av belgiske og franske forskere. Noen av dem er fiendtlig innstilt til bevegelsen, and positive. Men fortsatt blir eugenikken stemplet som utopisk og urealistisk. Den setter, sier forfatterne, urealistiske mål og består av en samling feilaktige ideer som er selvmotsigende og tilbakevist av forskningen. Bare å nevne dem produserer total fordømmelse av en skammelig praksis. Andre setninger i boken inneholder ord og uttrykk som avsky, klassisk eugenikks reddeomheter, faren for eugeniske utskeielser, amerikanske sjarlataner, en farlig trend, trusselen fra eugenikken, frykt, risiko, plage, fare, listig, vill, ytterliggående, umoralsk, elitær, demonen i eugenikken, eugenikkens fristelse, eugenikkens bekymringsskapende trojanske hest, eugenikkens spøkelse, nazigrusomheter, gasskammere, rasisme, etnisk diskriminering, eugenikkens sleipe nedoverbakke, dens avskyelige rykte, barbarisk, advarsel, fatal, årvåken påpasselighet overfor denne tendensen, genetisk diskriminering, steriliseringer og lobotomier, smygende determinisme, genetisk reduksjonisme, reduserer kultur til natur, kroppstilbedelse, totalitær,

utilitaristisk tendens, umenneskelig, en vanvittig ide, materialistisk reduksjonisme, biologisme, genetisme, eksistensiell og metafysisk reddsomhet, kraftig, kategorisk og utvetydig fordømmelse, absolutt ond, verre enn mord, Du skal ikke klonel, ekstrem ondskap, absolutt stygg; det absolutt motsatte av godhet, perversjon, essensielt ond, essensielt og nødvendigvis negativt med hensyn til andre menneskers selvstendighet, instrumentalisering og objektivisering av andre, det genetiske lavmål kloning utgjør. 149)

Propagandaoffensiven har vært ganske effektiv. I 1969 ble *Eugenics Quarterly*, som fulgte etter *Eugenic News*, omdøpt til *Annals of Human Genetics*. Neste år, kort etter at en hadde lyktes i å isolere et DNA fragment som utgjorde et enkelt, identifiserbart gen, bestemte de unge forskerne seg for at de ikke ville fortsette å arbeide med DNA. Dette begrunnet de med at slikt arbeid i det lange løp ville bli utnyttet i onde sammenhenger av de store konsernene og av regjeringer som kontrollerer forskningen. 150) Egalitarister lånte et uttrykk fra de stalinistiske utrenskningene og forkastet "eugenics" som "pseudo-vitenskap." Dette førte til at en tok i bruk ordet "sosiobiologi" i 1973. I 1990 ble "Scholastic Aptitude Test" forandret til "Scholastic Assessment Test." Så, I 1996, strøk de alle ordene og erklærte at forkortelsen SAT ikke hadde noen videre

betydning. Andre neologismer i bransjen er "befolkningsforskere," "menneskelige genetikere," "antropologer," "demografer," og "genetiske rådgivere."

Mulig misbruk

*I am myself indifferent honest;
But yet I could accuse me of such things
That if it were better my mother had not borne me.*

*Jeg er fullstendig ærlig;
Men likevel kunne jeg anklage meg selv for handlinger
Som vitner om at det ville vært bedre
Om min mor ikke hadde født meg.*

Hamlet

Det alvorligste argumentet mot eugenikk er mulig misbruk. Faren er utvilsomt reell. Det ville ikke være vanskelig å sette opp en liste over tidligere tiders misbruk. Vi mennesker har mangt og meget i vår fortid vi burde skamme oss over. Men barnet kan alltid kastes ut med badevannet.

Vi er nettopp nå i ferd med å dechiffrere vår egen arts konstruksjonstegninger. Vi kunne ta fryktelig feil. Mangfold kunne gå tapt. En annen fare er øket ulikhet dersom bare de allerede privilegerte klassene skulle dra nytte av genteknologi. Og, som den ikke altfor fjerne historien lærer oss, kan eugenikk misbrukes til å rettferdiggjøre at man eliminerer mennesker man ser som laverestående, eller rett og slett misliker

av en eller annen grunn. Og hvem kan, for den saks skyld, spå om hvilke nye ondskaper den menneskelige hjerne vil se seg i stand til en gang i framtiden? Det er i sannhet skremmende.

Flisespikkende egalitarister, som egentlig ikke er egalitære i det hele tatt, men bekymrete grublere som mest av alt fryktet mannen i gata, har ikke desto mindre rett til å uttrykke sin bekymring.

Mulig genetisk misbruk er ikke begrenset til å forvrengte det menneskelige genom. Det er allerede mulig å genmodifisere dyr slik at de får høyere IQ og kan utføre arbeid som nå krever mennesker, eller til og med skape hybrider. 151) Det vil alltid være marked for billig, ufaglært arbeidskraft, derfor er dette en reell fare. En god del folk mener de har rett til å betrakte og behandle sine medfarere her i livet som forbruksgjenstander, og kanskje derfor blir dette skremmende perspektivet overhodet ikke diskutert. Men hvilket moralsk dilemma ville vi ikke stå overfor dersom vi måtte forholde oss til dyr med ferdigheter som overlapper de underste sjiktene i befolkningen!

Dødshjelp

Mellom eugenikken og dødshjelp-bevegelsen er det et nært forhold. Begge livsfilosofiene legger vekt på livskvalitet, ikke liv *per se*.

Inntil 1830-tallet var forventet livslengde i England kortere enn fruktbarhetsperioden, det vil si at kvinner døde før menopausen. 152) Nå strekker den gjennomsnittlige livslengde seg, i de moderne industrisamfunn, flere tiår lengre enn fruktbarhetsperioden. En enkelt visitt til et aldershjem gir tilstrekkelig bevis for at en større del av befolkningen (og den vil øke ytterlige når den første etterkrigsgenerasjonen, "the baby-boomers", står for døren) består av hjelpeløse, desperate eldre som bokstavelig talt er utsatt for tortur dag for dag, måned etter måned, år etter år. Den som benekter dette selvinnløsende faktum kan bare bytte plass med dem – ikke i årevis, bare noen timer – for å forstå den tragiske realiteten mange av dem befinner seg i.

Da vi gikk inn i det tredje årtusen var å skyte seg i hodet den mest brukte måten å komme seg ut av dette på – en løsning mer foretrukket av menn (17.7 av 100.000) enn kvinner (1.9 av 100.000) 153)

Religion

*Take note, theologians, that in your desire to
Make matters of faith out of propositions
Relating to the fixity of Sun and Earth you run
The risk of eventually having to condemn as
Heretics those who would declare the Earth to
Stand still and the Sun to change position.*

*Pass på, teologer, at dere ved deres ønske om
Å forvandle til trossetninger
Våre teser om solens og planetenes konstans
Ikke kommer i fare for å måtte fordømme som kjettere
De som ville påstå at Jorden står stille og
Solen dreier seg om den.*

Galileo, "The Dialogue"

Det finnes både troende og agnostiske tilhengere av eugenikken. Religiøs tro hevder at den har å gjøre med en annen dimensjon enn eugenikken, til tross for at det alltid har vært mennesker som har sett kunnskap som en erstatning for religion.

I en viktig forstand er imidlertid det vitenskapelige studium av menneskepsyken det stikk motsatte av religion. Uansett ideologi og metode er alle innen vitenskapene på jakt etter kausalitetens hellige gral. Spørsmålet om hva

årsaksforholdet egentlig er, bestemmer nemlig også hva vitenskap er.

Befolkningsplanlegging

Det finnes to grunnsyn på menneskeheten: a) vi er skapt i Guds bilde og er derfor så fullendte at enhver videreutvikling er utenkelig. Eller b) siden vår art har både positive og negative trekk er videreføring av vital betydning, og – som et minstemål – forhindring av genetisk sykdom et moralsk imperativ.

På flere måter er eugenikkens resept for menneskearten den samme som for ikke-menneskelige arter, nemlig en sunn bestand av begrenset størrelse slik at en ikke forstyrrer naturens intrikate balanse mellom art og miljø. Ikke desto mindre er de direkte framgangsmåtene innen befolkningsstyringen ikke de samme, verken med hensyn til mål eller middel, som i behandlingen av ikke-menneskelige arter. En "tøm ut og fyll på nytt"-metode er ikke bare moralsk forkastelig med hensyn til mennesker, men også umulig å gjennomføre. Direkte tvang kan virke mot sin hensikt hvis de fører til motstand mot eugeniske reformer. For at den eugeniske bevegelsen ikke skal fortape seg i utopiske perspektiver må den rette seg mot mål det er realistisk å oppnå.

Når en har å gjøre med villdyrbestand dreier det seg bare om gjennomførbarhet. Sunnhet

defineres i det tilfellet som evne til å overleve og formere seg innen et visst område. Menneskelige sunnhetsprogrammer innbefatter også IQ og altruisme. En kan også bare gjøre ganske små endringer, siden det er menneskene selv som må godta dem. Mens naturvoktere tar det for gitt at det sunneste er en utveksling mellom rovdyr og byttedyr, kan ikke en slik Herbert Spencer "den sterkeste overlever"-holdning være utgangspunktet i menneskelig sammenheng. Til tross for den historiske tradisjonen innen eugenikkbevegelsen er dette et punkt hvor den nyere eugenikken skiller seg fra forgjengerne.

Selv om eugenikk allerede bedrives på individuelt plan, drukner initiativene i de store demografiske strømningene som gjør global eugenisk reform til en oppgave for samfunnet som helhet. Styrkeforholdet mellom de styrende og de styrte bestemmer hvilket nivå justeringene kan finne sted på. Her har også NGO-organisasjoner en rolle å spille, da de ofte står friere enn de offisielle myndighetene.

Historien er full av eksempler på tvangsmessige tiltak mot befolkningsgrupper. Den mest kjente formen er folkemord. Men også andre metoder har blitt brukt. For eksempel iverksatte Indira Ghandis regjering mannlig og kvinnelig tvangssterilisering. Og til tross for at denne politikken senere ble skrinlagt i India, er landets

befolkning nå flere millioner mindre enn dersom det ikke hadde blitt gjort. Men Kinas lovfestete ettbarnspolitik har vist seg mer effektiv, og India vil med en total fødselsrate på 3.1 snart gå forbi Kina (TFR: 1.7) som verdens mest folkerike nasjon. En har regnet ut at Kinas befolkning allerede i 2000 var 250 millioner mindre enn den ville ha vært uten ettbarnspolitikken. På den annen side har man her og der tilstander hvor intensiv behandling godt kan være den eneste gjenstående muligheten til å avverge en katastrofe i stort omfang. Bangladesh og Haiti er eksempler. Men det finnes ingen politisk vilje til å sette problemet på dagsordenen. Det globale samfunn lever på en dødbringende løgn.

Hvis vi går fra kvantitative til kvalitative spørsmål viser det seg at diskusjonen om frivillighet versus tvang stort sett har gått over i å gi etter for innfall og nykker i de nålevende generasjoner. Reproduktivt ansvar har blitt byttet ut med "reproduktive rettigheter". Men har mennesker "rett" til å avle barn som med all sannsynlighet vil bli mentalt tilbakestående eller leve av grusomme arvesykdommer? I den ene enden av skalaen kan vi ha et enkelt menneske med så lav IQ at overhodet det å hevde seg i samfunnet er omtrent umulig. Og i den andre enden kan vi sette de mengder av etterkommere denne personen kan bli ansvarlig for, over

generasjoner. *Vår tendens til å avvise framtidige generasjoners rett til helse og mental ferdighetsutrustning er et feigt forræderi mot våre barn.* Det må engang bli sagt. Eller er vi så egoistiske at vi ønsker å avle opp en genetisk underkaste til å gjøre skittarbeidet for oss?

Den demografiske hovedtendensen går mot fødselsrater så lave at totalbefolkningen minsker, og selv om tvangsinngrep synes å være et alternativ er den gode nyheten at besluttsomme tiltak på det individuelle plan vanligvis er tilstrekkelig når det for kvinner dreier seg om å skape mindre familier og sunnere barn. Frivillighet er alltid bedre enn tvang, om enn skillet mellom de to noen ganger kan synes utydelig.

En frivillig metode består i bruk av ultralyd for å finne ut fosterets kjønn. I mange utviklingsland er ønsket om mannlig avkom så kraftig at enkelte foreldrepar bestemmer seg for fosterfordrivelse dersom det er en pike. Men antallet menn i en befolkning er fra reproduksjonssynspunkt uviktig, siden bare kvinner kan føde barn og en ganske liten mannsbestand kan befrukte et meget større antall kvinner. Derfor må befolkningskontroll være kvinneorientert. Av samme grunn burde polygami bli tillatt igjen. Lovfestet monogami er et befolkningsfiendtlig overgrep mot personlig

frihet. Ingen vitenskapelig orientert røkter ville engang tenke over det.

I Kina var kjønnsfordelingen normal på 1960- og 70-tallet (omkring 106 gutter per 100 piker). Men da ettbarnspolitikken ble introdusert in 80-årene favoriserte dette den mannlige siden. Kinas femte nasjonale folketelling i 2002 viste 117 guttebarn per 100 pikebarn. Allerede i 2000 var det over 60 millioner flere menn enn kvinner i landet.

Situasjonen er ganske lik India hvor målingene i 1991 viste et kvinneunderskudd på 35-45 millioner, til tross for at ultralydundersøkelser var mindre utstrakte enn nå. I en 10-års undersøkelse av barn født i New Delhi hospitaler 1993-2003 var antallet pikebarn 542 per 1000 guttebarn, dersom det første barnet var pike. Hvis de første to fødslene var piker, lå forholdstallet på 219 / 1000.

Dessverre er det slik at selv om ønsket om mannlig avkom er størst i urbane miljøer har høyintelligente familier lettere adgang til moderne medisiner inkludert ultralyd, så denne tekniske nyvinningen har til nå virket i strid med den ønskete utviklingen. Men hvis den ble gjort tilgjengelig til lavintelligente familier, kanskje også subsidiert, ville den virke i retning av eugeniske målsettinger, da den på en og samme gang ville være innrettet på både kvantitative og kvalitative problemer. En forandring i stor skala er

allerede på gang. I 2005 tilbød man på klinikker i New Delhi ultralyd for bare 500 Rupees (\$11.50). Dette kan nok fortone seg tragisk for menn som ikke finner en partner, men det er et meget mindre onde enn overbefolkning. Dessuten ville større konkurranse om kvinnene favorisere høyintelligente menn.

En annen frivillig metode er aktivt fremme av prevensjonsmetoder i høyintelligente familier. Utdannelse bremser riktignok ikke seksualdriften hos unge mennesker. Men den kan langt på vei redusere fødselsraten. Midlertidig sterilisering burde framholdes.

Den pågående debatten mellom "for valg" og "for liv" tar overhodet ikke i betraktning følgene av abort og genetisk utvelgelse. Abort burde fremmes aktivt, siden dette i mange tilfeller er siste utvei for mange lavintelligente kvinner som ikke benytter prevensjon.

Sosialpolitikken må revurderes grundig. Heller enn å betale lavintelligente kvinner mer for hvert barn, burde understøttelse gjøres avhengig av samtykke til langsiktig prevensjon eller til og med sterilisering. Samfunnet burde gi skattelette for barnefamilier, barnehager, daghjem og liknende. Dette ville stimulere fødselsraten for høyintelligente kvinner som ellers blir fristet til enten ikke å få barn i det hele tatt, eller å ikke få mange nok. Feministbevegelsens mål er legitime

og rettferdige. Men forbundet med den radikale egalitarismes antivitenskapelige verdensanskuelse vil slike målsettinger bidra til menneskeartens undergang.

Eugenisk familieplanlegging er den største gave de utviklede land kan bringe den tredje verden. Å fiksere oppmerksomheten på enkelte land er en irrasjonell holdning det globale samfunnet ikke lenger har råd til. Her trengs kjærlig men fast behandling. Slik politikk ville fremme enhver etnisk gruppes interesser, da alle disse gruppene lider under at deres lavintelligente medlemmer virker som rugekasse mens høyintelligente medlemmer møter sterk demotivering på spørsmålet om barneavl.

De forskjellige landene må benytte en kombinasjon av initiativer både fra myndighetene og private organisasjoner. Tiltak burde innbefatte utbetaling til lavintelligente kvinner som godtar embryonal overføring. Sædbanker burde oppmuntres til å ta IQ-aspektet nøye i betraktning, og disse institusjonene burde få offentlig støtte. En burde støtte teknisk utvikling i retning av å produsere en kunstig livmor eller, alternativt, å gjøre interpersonelle embryonale transplantasjoner allment tilgjengelige. Dermed ville en raskt øke antallet individer med de mest foretrukne genotypene.

Religiøs tro vil vi alltid ha som del av samfunnet, og eugenikken må ikke presenteres som vitenskapelig i anti-religiøs forstand. Samtidig er det store muligheter for utskielser hvis eugenikken skulle bli en fundamental masseorientering.

Arvelighetsforskning bør støttes for enhver pris. Hvem kan si hvilke enorme muligheter som venter oss i framtiden på grunnlag av stamcelleinnretting?

På innvandringsfronten må importen av lavintelligente grupper til å utføre ufaglært arbeid på minimumslønn sees som en trussel mot vertsbefolkningens langsiktige eksistens. "Panmixia" virker også til at tap av genetisk mangfold. Alle befolkninger utgjør unike enheter, og tapet av slik flerhet er et tap for oss alle. Ikke desto mindre, når en tar realitetene innen transport og kommunikasjon i betraktning, kan innavl bare øke i framtiden.

Gjennomførbarhet

*Nature has packed away this long brain
Like a sword into a scabbard.
She has forgotten those whose grave is green,
Whose breath is red, whose laugh is supple.*

*Naturen har skjedet sin lange hjerne
Som et sverd i en balge.
Den har glemt de hvis grav er grønn,
Hvis ånde er rød, hvis latter danser.*

Osip Mandelstam, "Lamarck"

Når et mål sees som uoppnåelig avskriver en det gjerne som "utopisk." Dersom selvoppofrelse må kreves av de nålevende hvis altruisme bare dreier seg om de neste par generasjoner, og som for det meste er likegyldige til kultur og sivilisasjon, er da ikke eugenikken mer enn en fantasi?

For å kunne vurdere det realistiske i et prosjekt om å gjenreise eugenikkbevegelsen som en virksom sosial kraft, må vi se grundigere på dagens politiske systemer og gå utover den populistiske sjåvinismen som er like evinnelig som den er allestedsnærværende.

I et diktatur er makten sentrert i en person, mens den pyramidale maktstrukturen er mer uklar i demokratier. Vi har følgende nivåer:

A: Lobbyer og stort sett anonyme oligarker.

B: Politikere.

C: Framstående medlemmer av regjeringsadministrasjonen og mediakjendiser ("rikssynsere").

D: Den alminnelige befolkningen.

Det viktige ved dette skjemaet er at forholdet som B og C har til A i høy grad ligner forholdet mellom arbeidstaker og arbeidsgiver, spesielt i USA. Her behøver politikere penger til sine valgkampanjer, mens massemediene (som for en stor del eies av A) undreholder den alminnelige befolkningen med konkurranser hvor forskjellene mellom deltagerne er minimale. Når de er valgt virkeliggjør politikerne de ønskene som deres støttespillere måtte ha, mens taperne blir "parkert" i innbringende seremonielle stillinger hvor de forbereder seg på neste runde. Riktig nok finnes det oppegående mennesker i den alminnelige befolkning som ikke lar seg dupere av systemet, men disse kan bli truet, kjøpt eller til og med få anledning til å ytre mishag. Siden de ikke utgjør noen trussel mot systemet kan deres protester brukes som en demonstrasjon av

ytringsfriheten. Grunntrekket ved det hele er at alle politiske systemer (og kanskje alle menneskelig-sosiale forhold) i bunn og grunn er oligarkiske. Og å gjennomføre en eugenisk politikk ville avhenge av en relativt liten elite.

Eugenikk dreier seg ikke om et enten-eller. Mange av de beslutningene som tas på administrativt hold har allerede genetiske konsekvenser – programmer for familieplanlegging, legalisert og subsidiert abort, innvandringskriterier, skattelette for barnefamilier, betalt foreldrepermisjon, genetisk forskning, fruktbarhetshjelp og så videre. Eugenikere hevder at det bare er sunn fornuft å la eugenikkperspektiver spille inn i regjeringsbeslutninger.

Verden er oppdelt i uavhengige nasjonalstater. Med den nødvendige finansielle understøttelse ville det være mulig å bevege i det minste noen av dem til å begynne med positivt artsforbedrende barnefødselsprogrammer som ikke nødvendigvis ville være avhengige av menneskelige fødselsmødre. Motstanden mot slike forandringer er stor, forståelig nok når en tar i betraktning at selv kunstig befruktning blir fordømt på visse hold.

En faktor som uten tvil vil fremme eugenikkpolitikken er foreldres ønske om å få sunne barn med høyaktiv intelligens. Genetisk

kontroll på det embryonale stadiet vil bli utvidet til å omfatte stadig flere observerbare trekk, og dermed vil terskelen bli hevet fra å ganske enkelt eliminere katastrofale arvelige sykdommer, til å forsøke å produsere barn med genetiske fordeler som i dag bare er tilgjengelige for en liten del av befolkningen. Arvelinjeterapi vil, til forskjell fra tradisjonell positiv og negativ eugenikk, gjøre det mulig selv for mennesker som bærer på flere dårlige arveanlegg å få sunne og friske barn. Denne metoden kan gjøre slutt på den interessekonflikten mellom generasjoner som diskriminerer de hjelpeløse ufødte.

Som nevnt ovenfor er den offentlige mening svært lett å forme. Annonsering og politisk propaganda er spørsmål om penger. Men hvis et enkelt land begynte å aktivt følge en nasjonal eugenikkpolitikk mens det samtidig står svakt militært, eller hvis en etnisk gruppe ville gjøre noe liknende, ville utenforstående land / grupper oppfatte det som en konkurransetrussel mot deres avkom, og ville bli svært fristet til å foreta profylaktiske angrep for å unngå å selv måtte innføre en slik politikk.

Gjennomgripende intervensjon

We know what we are, but not what we may be.

Vi vet hva vi er, men ikke hva vi kan bli.

Hamlet

Til tross for at vi ennå befinner oss på et tidlig stadium i vår forståelse av menneskelig genetikk, er det ganske lett å innse at framtidig kunnskap vil gjøre det mulig for oss å gå lengre enn små modifikasjoner for å kunne nøytralisere et sykdomsfremmende gen eller forbedre et personlighetstrekk. Vi vil være i stand til å forandre selve vår genetiske konstitusjon på grunnleggende vis. Som bio-etikeren og teologen Joseph Fletcher påpekte allerede i 1973, vil det bli mulig å skape mennesker med genomer fra andre arter. 154) I nylig utkomne skrifter diskuteres utvekslingspotensialet DNA har, og de derav følgende muligheter for å forme liv. Det snakkes også om hvor lite fiksert den menneskelige natur er, at menneskegrupperinger en gang i fremtiden kan komme til å følge forskjellige utviklingsbaner gjennom bruk av genteknologi – kanskje like forskjellige som menn og kvinner er nå, oppløsningen av skillelinjer mellom artene, og

muligheten av å ikke bare oppdage gener med skape dem. Burde vi grunnleggende sett forsøke å bevare mennesket i sin nåværende form som biologisk art, eller forandre det? 155)

John H. Campbell, biolog ved California universitet, er blant dem som går inn for gjennomgripende intervensjon. Han skriver:

Genetikere åpner vårt utsyn over arvelighet liksom tavlen over en radios bølgelengder Vi vil bli i stand til å omforme oss som vi vil Det er faktisk vanskelig å tenke seg et arvelighetssystem mer velegnet for forskjellige slags innretning enn vårt. 156)

Campbell er fullt klar over at et flertall ikke vil godta kvalitativ befolkningsforandring. Derfor påpeker han at ethvert forsøk på å heve allmennmenneskelig IQ vil ta svært lang tid. Han understreker også at tidligere eugeniske initiativer dreide seg mer om å unngå forfall enn å forbedre arten.

Campbells eugenikk foreslår derfor at vi burde betrakte *Homo sapiens* som et "relikvium" eller "levende fossil". Vi kommer til å ta i bruk genteknologi for å innvirke på genomet og komponere nye gener fra starten av ved å benytte en DNA syntesizer. Slik eugenikk vil bli utført av elitegrupper, og resultatene ville dra fra vanlig

utvikling i et slikt tempo at en innen 10 generasjoner vil ha fjernet seg fra nåværende mennesker i like stor grad som vi atskiller oss fra apene.

Campbell forventer at nye arter vil dannes på grunnlag av "periodisk balanse" -modellen omtalt ovenfor. De fremtidige artsforbedrere vil se seg som utviklingens mellommennesker heller enn dens sluttprodukter. Frigjort fra å måtte slepe på en avleggs art som allerede er for nedadgående, kan menneskene i framtiden utvikle seg uten grenser, i det uendelige. Ut fra vårt nåværende intellekt vil det i følge Campbell trolig være umulig selv å forstå de mentale egenskaper våre etterkommere vil streve mot å oppnå. På dette punktet går han over til å fremme en gammel ide – eugenikk-orienterte religioner. Det er ikke helt tilfeldig at en av de websidene som presenterer Campbells artikkel bekjenner seg til "prometismen." (ut fra Prometheus som brakte ilden fra gudene tilbake til menneskene, overs. anm.) Til slutt påpeker han at noen former for genteknologi i denne retningen allerede er tilgjengelige:

Individuell selvutvikling er ikke en fjern mulighet eller science fiction. Muligheten er her allerede, om enn i et så tidlig stadium at de fleste ennå ikke er klar over den Den viktigste arv

*fra vår tid vil ikke være atomkraft, datamaskiner, politiske resultater eller en statisk morallære ment for et "bærekraftig" samfunn. Den vil bestå i det faktum at vi rettet oppmerksomheten mot vår egen utvikling. Minnestøttene over det 21. århundre vil feire skaperne av **Homo autocatalyticus** som brakte utviklingen inn under sin egen fornuft. Verden venter på å se hvilke ansikter som vil pryde statuene. 157)*

Campbells forutsigelse av rask, elitestyrte artsutvikling er både oppløftende og deprimerende. En større, faktisk ubegrenset bevissthet er en umåtelig ide. Men hvor trist er ikke perspektivet for de "levende fossiler" som utgjør flertallet av menneskeheten – i det minste menneskeheten slik vi forstår den i dag.

Leseren husker kanskje at eugenikken ikke begrenser seg til den nåværende befolkning, men definerer samfunnet som hele det menneskelige fellesskap over tid. Bevegelsen oppfatter seg som det fjerde bordbenet fellesskapet hviler på. (de tre andre bena er naturressurser, et rent, mangfoldig miljø, og en menneskelig befolkning på størrelse med det kloden kan bære.) Dette vil si at vi har å gjøre med det eugenikere ser som fastlagte, ikke-forhandlingsbare størrelser. Disse størrelsene ser vi som enten av vesentlig betydning for vår overlevelse, eller forbundet med vårt livs mening.

Alle andre vurderinger – politiske partiers, for eksempel, eller ivaretagelsen av den aktuelle befolkningen – oppfattes som avledet og underordnet disse fundamentale nødvendighetene.

I klartekst betyr dette at dersom den eugeniske plattformen skal ha noen som helst sjanse til å få gjennomslag, må den forholde seg upolitisk og avstå fra å forbinde seg til høyre eller venstre. Videre må bevegelsen av strategiske grunner unngå å bli grillet i konflikter mellom forskjellige grupper, og ikke en gang tillate at en gruppe identifiserer seg med den på bekostning av en annen gruppe. Både politologer, sosiologer og humanbiologer kan slå mynt på bevegelsen. Men dens historie viser at slike omfavnelser kan virke negativt. Lærde og forskere som ønsker å fremme eugeniske synspunkter bør søke etter sammenfallende perspektiver med andre tenkere fremfor diskrepanser. Den slags separasjon som er nevnt ovenfor krever en høy grad av selvdisiplin som få mennesker umiddelbart vil støtte. På den annen side kan impulser fra andre disipliner utgjøre verdifulle bidrag.

Den form for selvdisiplin det her er snakk om blir det ikke en gang gjort forsøk på nå for tiden. En post-human eller ikke-human utviklingsbane mot superintellektet – i motsetning til en forbedring i befolkningen som helhet –

virker derfor mer og mer nærliggende. Genetisk betinget IQ vil synke omtrent ett punkt per generasjon blant de brede lag, mens de privilegerte skaper enda mer av et klatresamfunn enn vi allerede har.

En er allerede i ferd med å utvikle lovgivning for å forhindre at eugeniske perspektiver igjen blir utbredt. Men å tro at slike tiltak kan virke effektivt er en håpløs fantasi. Campbells logikk er uomgjengelig. Forkastelsen av tradisjonell AF innen den enkelte art - på tross av protester – vil føre til det scenariet han skisserer.

Oppfinnelsen av skriften skapte en global menneskelig bevissthet hvor viten blir ført videre gjennom generasjoner. I løpet av denne prosessen spesialisierer enkeltmennesker seg på forskjellige områder, og i dag ville få føle seg fristet til å snakke om universalgenier. Det finnes ganske enkelt for meget viten til det.

Menneskehjernen har blitt utviklet over millioner av år. Men datamaskiner, som ikke har eksistert mer enn ett århundre, slår allerede de beste menneskehjerner i sjakkspill. "Hal" (datamaskinen i Stanley Kubricks film "2001" – en rom-odysse," overs. anm) er vel ennå ikke født. Men den ligger allerede og sparker i sin binære livmor.

Karbonbasert teknologi har sine begrensninger. Den enkelte menneskelige hjerne er begrenset av volum, tilgjengelig læringstid og hastigheten den benytter til å frambringe informasjon. En datamaskin kan konstrueres i hvilken som helst størrelse med ubegrenset minnekapasitet og programmering. Hva hastighet angår frambringer den mest moderne teknologien allerede informasjon i løpet av picosekunder (billiondeler av et sekund) mens den menneskelige hjerne bare makter mikrosekunder. 158)

Den menneskelige hjerne er selv en maskin og dens nykker, selvbevissthet og anvendbarhet vil bli forklart, til tross for at vi bare har begynt å åpne dens hemmelige rom. For tiden raser det en debatt over hvorvidt datamaskiner noen gang kan overgå den menneskelige hjerne hva gjelder selvfølelse, emosjonell erfaring og moralsk sans. Men det er heller et spørsmål om når det vil skje enn om det kan skje. De to samfunnene H. G. Wells beskriver i "Tidsmaskinen", hvor det ene produserer materielle goder og det andre på barnslig vis forbruker dem, vil sannsynligvis bli realiteter før vi vet ordet av det. Og de barnslige skapningene vil være oss selv.

Denne umiddelbart forestående virkeligheten plasserer eugenikken i en meget mer beskjeden rolle enn vi ellers kunne forestille oss.

Ethvert forsøk på å forbedre menneskehjernen er dømt til å være av begrenset kapasitet.

Maskinhjernen vil derimot bli noe i retning av Gud.

Gitt bare omtrent ett tusen måneders eksistens, er vi mennesker bare å likne med et støvfnugg i vinden. Men vår tankes, kulturs, vårt livs skjebne er blitt oss overlatt, og vi har valget mellom enten å spille arven fra millioner av generasjoner ved å konsentrere oss om å tilfredsstillе våre individuelle og stammepregete instinkter, eller å skride fram mot fullføring av vår oppgave, ved å ta på oss ansvaret for en framtidig verden og inngå i generasjonenes lange rekke.

Konklusjon

A Father's responsibility

En fars ansvar.

Deuteronomy 6:1-9

Ettersom den kollektive menneskelige hjerne grubler over både sitt utspring og sin framtid, viser eugenikkens plattform seg som tidløs fordi dens emner står over både historisk rettferdiggjøring og enkelte personers forsømmelse.

Den politiske sfære innrammet av venstre- og høyreorientering har oppstått i og med emner som fortøner seg viktige for nålevende folkevalgte og administratorer, hvis interesser stort sett er perifere og til og med funksjonerer til beste for en darwinistisk verdensanskuelse. Sett på bakgrunn av vår utviklingshistoriske fortid og framtid virker den politiske arena gammeldags og barnslig.

Konflikten mellom våre interesser og kommende generasjoners utgjør en moralsk konfrontasjon. Men politikk kan best oppsummeres som inngåelse av allianser ut fra gjensidig fordel. Hvilke folkeforsamlinger vil være villige til å dele med framtidige generasjoner uten

noe *quid pro quo*? Finnes overhodet slike politiske enheter?

Hva du kan gjøre for kommende generasjoner

1. Fortell dine venner om denne boken og gi dem websiden hvor den kan lastes ned gratis: www.whatwemaybe.org
2. Hvis du har et annet morsmål enn engelsk og ønsker å oversette boken på frivillig basis til ditt morsmål, vennligst ta kontakt med Dr. Glad: jglad@umd.edu
3. Hvis du underviser, gjør dine studenter oppmerksomme på boken. Relevante områder er: akademisk frihet, antropologi, bioetikk, biologi, biopolitikk, kloning, kriminologi, demografi, økologi, miljøspørsmål, etikk, eutanasi, evolusjon, familiepolitikk, framtidsforskning, generasjonsspørsmål, genetikk, historie, jødeutryddelsene, menneskerettigheter, innvandring, filosofi, politologi, befolkningsstudier, religion, sosiobiologi, sosiologi, IQ-testing, sosialpolitikk.

Appendiks 1: sosiobiologi og befolkningsforbedring

Den følgende tekstensom ble publisert i "Nature" 16. september 1939, er en fellesærklæring fra Amerikas og Storbritannias mest framstående biologer (noen av dem

Nobelprisvinnere) og ble allment omtalt som "The Eugenics Manifesto". Den andre verdenskrig hadde allerede begynt, og forfatterne gikk spesielt hardt ut mot antagonismer mellom raser og teorier om at spesielle gode eller dårlige gener hører til spesielle folkeslag. Dokumentet følger her uavkortet.

Sosiobiologi og befolkningsforbedring

Som svar på en henvendelse fra Science Service, Washington, D. C., om et svar på spørsmålet "Hvordan kunne verdensbefolkningen bli genetisk forbedret på den mest effektive måten?", adressert til en antall vitenskapsmenn, er nedenforstående felleserklæring blitt forfattet og underskrevet av de personer hvis navn kan finnes på slutten av dokumentet.

Spørsmålet "Hvordan kunne verdensbefolkningen bli genetisk forbedret på den mest effektive måten?" reiser meget mer vidtgående problemer enn de rent biologiske, problemer biologen uavvendelig møter når han søker å få sitt felts prinsipper omsatt i praksis. En effektiv genetisk forbedring av menneskeheten er avhengig av større forandringer av sosiale forhold, og tilsvarende forandringer av menneskelige holdninger. For det første kan man ikke finne noen meningsfull basis for å bedømme og sammenligne menneskers egen verdi uten at det

foreligger økonomiske og sosiale forhold som legger til rette for relativt like muligheter for alle samfunnsmedlemmer i stedet for fra fødselen av å lagdele dem i klasser med vidt forskjellige privilegier.

Den andre store hindringen for genetisk forbedring ligger i de økonomiske og politiske forhold som nærer antagonismer mellom forskjellige folk, nasjoner og "raser". Imidlertid vil det ikke være mulig å fjerne rasefordommer og den uvitenskapelige påstanden om at gode eller dårlige gener i særlig grad tilhører spesielle folkeslag eller individer med spesiell fysiologi før man får eliminert de forhold som skaper krig og økonomisk utbytting. Dette krever en eller annen form for verdensføderasjon basert på alle folkeslags felles interesser.

For det tredje kan man ikke regne med at barnproduksjonen vil bli vesentlig påvirket av hensyn til fremtidige generasjoner før foreldre generelt får betydelig økonomisk sikkerhet og slik adekvat økonomisk, medisinsk, utdannings- og annen støtte med hensyn til fødsel og oppdragelse av hvert barn, at det å ha flere barn ikke innebærer noen stigende byrde for foreldrene. Da kvinnen er den som i største grad får merke anstrengelsene ved fødsel og oppdragelse, må hun få spesielt vern slik at hennes reproduktive plikter ikke kommer for meget i veien for hennes muligheter

til å delta i fellesskapets generelle liv og arbeid. Disse målene kan ikke bli nådd med mindre det finnes organisasjoner innrettet på produksjon primært beregnet på konsumenter og arbeidere, med mindre ansettelsesforholdene blir innrettet på foreldrenes og spesielt mødrenes behov, og med mindre boliger, byer og offentlige tjenester i det hele blir omdannet med barns ve og vel som et av hovedformålene.

En fjerde forutsetning for effektiv genetisk forbedring er mer utviklete metoder for fødselskontroll gjennom lovgivning, allmen tilgjengelighet og videreutvikling ved hjelp av vitenskapelig forskning. Slik regulering av produksjonsprosessen, både negativ og positiv, bør kunne utvikles i alle land - som frivillig sterilisering, midlertid eller permanent, prevensjon, abort (som en tredje forsvarslinje), fruktbarhetskontroll og oppsyn med den seksuelle syklus, kunstig befruktning et cetera. Samtidig er det nødvendig å utvikle sosial bevissthet og ansvarsfølelse i det hele, hva gjelder barneproduksjon. Og en kan ikke forvente at dette skal funksjonere før de ovennevnte økonomiske og sosiale betingelser foreligger, og før en har erstattet den nåværende, dominerende overtroiske holdningen vedrørende kjønn og reproduksjon med en vitenskapelig og samfunnsorientert holdning. Dermed vil man se det som en ære, et

privilegium, og en plikt for en mor, gift ellere ugift, og for et par, å få de best mulige barn både hva angår oppdragelse og genetisk konstitusjon, selv om det sistenvnte ville innebære en kunstig – men alltid frivillig – kontroll over produksjon av avkom og overgang til foreldrestatus.

For det femte må man, før man kan stole på at mennesker generelt, eller staten som skal representere dem, vil utbre fornuftig styringspolitikk med hensyn til reproduksjon, ha en meget mer utbredt opplysningspolitikk vedrørende biologiske prinsipper samt forståelse for den sannhet at miljø såvel som arv er uungåelige og komplementære faktorer i menneskelig velferd, men faktorer som begge ligger under menneskets kontroll og inneholder ubegrensede men resiproke fremskrittsmuligheter. Forbedring av miljøforhold gir større muligheter til genetisk forbedring som skissert ovenfor. Men en må også forstå at forbedring av miljøet ikke automatisk fører til genetisk forbedring, og at Lamarcks teorier, som hevder at ytre forandringer allerede i neste generasjon blir genetisk represenert, og at dette er bakgrunnen for over- og underklasser, er feilaktige. Den nedarvete genetiske konstitusjon innen enhver generasjon kan bare forbedres som et resultat av utvalg. Det vil si at forrige generasjons mennesker med høyere genetisk konstitusjon i det store og hele har

produsert mer avkom enn de andre, enten ved bevisst valg eller som et automatisk resultat av deres levevis. Under moderne siviliserte forhold er det mindre sjanse for at slikt utvalg vil finne sted automatisk enn under primitive forhold. Derfor er former for bevisst veiledning påkrevet for å muliggjøre dette. Men befolkningen må først innse styrken i de ovennevnte prinsippene, og verdien en slik viselig styert utvelgelse ville ha.

For det sjette krever bevisst utvelgelse dessuten en bevisst valgt kurs. Og et slikt valg kan ikke bli sosialt, det vil si funksjonere til det beste for menneskeheten i det store og hele, før sosial motivasjon bringes til å dominere i samfunnet. Dette betyr på sin side sosialisert organisering. De viktigste genetiske mål, fra et sosialt synspunkt, er forbedring av de genetiske karakteristika som produserer a) helse, b) det kompleks av faktorer en kaller intelligens, og c) de temperamentskarakteristika som styrker fellesskapsfølelse og sosial atferd heller enn de som (i dag høyest ansett av mange) styrker personlig vellykkethet, slik dette vanligvis forstås nå for tiden.

En dypere forståelse av genetiske prosesser vil føre til den innsikt at en må se meget lenger enn til forhindring av genetisk forverring, og at det å heve den genetiske konstitusjon - fysisk velvære, intelligens og temperament - i et

gjennomsnitt av befolkningen, til noe i nærheten av det høyeste man nå finner i enkelte individer, er en prestasjon som hva angår de rent genetiske perspektiver vil være fysisk mulig over relativt få generasjoner. Dermed ville enhver komme til å se "genialitet", selvfølgelig i kombinasjon med stabilitet, som en fødselsrett. Som utviklingshistorien viser, ville ikke dette utgjøre et endelig stadium, men bare en plattform for videre utvikling i framtiden.

Effektiviteten i en slik utvikling ville imidlertid kreve stadig mer ekstensiv og intensiv forskning innen menneskelig genetikk og de mange undersøkelsesområdene som er assosiert med den. Dette ville omfatte spesialistsamarbeide innen bransjene medisin, psykologi, kjemi og, ikke minst, sosialvitenskapene med forbedrelse av menneskets indre som sentralt tema.

Menneskekroppen er umåtelig komplekst organisert, og studiet av dens genetikk innehar spesielle vanskeligheter som krever at man på dette feltet må forske i mye større skala og samtidig meget mer nøyaktig og analytisk enn før. Dette kan imidlertid først skje når engang menneskesinnet har vendt seg fra krig og hat og kampen for grunnleggende midler til overlevelse, til høyere målsettinger man arbeider mot i fellesskap.

Den dag økonomisk rekonstruksjon vil nå det stadium hvor slike menneskelige krefter vil bli utløst, er ennå ikke inntruffet. Men det er denne generasjonens oppgave å legge til rette for den. Og hvert trinn på veien vil utgjøre en vinning, ikke bare hva angår muligheten for menneskets endelige genetiske forhøyelse, i en grad en sjelden hittil har forestilt seg, men samtidig, på mer direkte vis, for menneskelig kontroll over de mer presente onder som i så høy grad truer vår moderne sivilisasjon.

Signert: F. A. E. Crew, C. D. Darlington, J. B. S. Haldane, S. C. Harland, L. T. Hogben, J. S. Huxley, H. J. Muller, J. Needham, G. P. Child, P. R. David, G. Dahlberg, Th. Dobzhansky, R. A. Emerson, C. Gordon, J. Hammond, C. L. Huskins, P. C. Koller, W. Landauer, H. H. Plough, B. Price, J. Schulz, A. G. Steinberg, C. H. Waddington. 159)

Appendiks 2

100 Bøker som dreier seg om tysk historie under Weimar-republikken og nasjonalsosialismen

Bøker uten referanse til "Eugenics" I innholdsfortegnelsen

1. Abel, Theodore. 1938, 1966. *The Nazi Movement*. Atherton Press.
2. Abel, Theodore. 1938. *Why Hitler Came into Power*. Prentice-Hall.
3. Arendt, Hannah. 1965. *Eichmann in Jerusalem: A Report on the Banality of Evil*. Viking Press.
4. Baird, Jay W. 1990. *To Die for Germany: Heroes in the Nazi Pantheon*. Indiana University Press.
5. Barnouw, Dag. 1988. *Weimar Intellectuals and the Threat of Modernity*. Indiana University Press.
6. Berg-Schlosser, Dirk; Rytlewski, Ralf (eds). 1993. *Political Culture in Germany*. St. Martin's Press.
7. Brecht, Arnold. 1944. *Prelude to Silence: The End of the German Republic*. Oxford University Press, New York.
8. Bullock, Alan. 1962. *Hitler: A Study in Tyranny*. Harper & Row.
9. Carsten, Francis L. 1965. *Reichswehr und Politik 1918-1933*. Kiepenheuer & Witsch. Reissued in English in 1966 by Oxford at the Clarendon Press.
10. Cecil, Robert. 197. *The Myth of the Master Race: Alfred Rosenberg and Nazi Ideology*. Dodd Mead & Company.
11. Childs, David. 1991. *Germany In the Twentieth Century*. HarperCollins Publishers.
12. Compton, James V. 1967. *The Swastika and the Eagle: Hitler, the United States, and the Origins of World War*

II. Houghton Mifflin Company. **13.** Goldensohn, Leon. 2004. *Nuremburg Interviews: An American Psychiatrist's Conversations with Defendants and Witnesses*, Knopf. **14.** Davidson, Eugene. 1996. *The Unmaking of Adolf Hitler*. University of Missouri Press. **15.** Diehl, James M. 1977. *Paramilitary Politics in Weimar Germany*. Indiana University Press. **16.** Dobkowski, Michael N.; Wallimann, Isidor. 1989. *Radical Perspectives on the Rise of Fascism in Germany 1919-1945*. Monthly Review Press. **17.** Eksteins, Modris. 1975. *The Limits of Reason: The German Democratic Press and the Collapse of Weimar Democracy*. Oxford University Press. **18.** Eschenburg, Theodor; Fraenkel, Ernst; Sontheimer, Kurt; Matthis, Erich; Morsey, Rudolph; Flechtheim, Ossip K.; Bracher, Karl Dietrich; Krausnick, Helmut; Rothfels, Hans; Kogon, Eugen. 1966. *The Path to Dictatorship 1918-1933: Ten Essays*. Frederick A. Praeger. **19.** Eyck, Erich. 196. *A History of the Weimar Republic*. Harvard. **20.** Farago, Ladislav. 1974. *Aftermath: Martin Bormann and the Fourth Reich*. Simon Schuster. **21.** Feuchtwanger, E. J. 1995. *From Weimar to Hitler: Germany 1918-1933*. St. Martin's Press. **22.** Fraser, Lindley. 1945. *Germany Between Two Wars: A Study of Propaganda and War-Guilt*. Oxford University Press. **23.** Frazer, David. 1993. *Knight's Cross: A Life of Field Marshal Erwin Rommel*. HarperCollins. **24.** Fried, Hans Ernest. 1943. *The Guilt of the German Army*. The Macmillan Company. **25.** Fritsche, Peter. 1998.

Germans Into Nazis. Harvard University Press. **26**. Fritzsche, Peter. 1990. *Rehearsals for Fascism: Populism and Political Mobilization in Weimar Germany*. Oxford University Press. **27**. Fulbrook, Mary. 1992. *The Divided Nation: a History of Germany 1918-1990*. Oxford University Press. **28**. Guérin, Daniel. 1994. *The Brown Plague: Travels in late Weimar & Early Nazi Germany*. Duke University Press. **29**. Halperin, S. William. 1965. *Germany Tried Democracy: A Political History of the Reich from 1918 to 1933*. Norton. **30**. Hamann, Brigitte. 1999. *Hitler's Vienna: A Dictator's Apprenticeship*. Oxford University Press. **31**. Hanser, Richard. 1970. *Putsch! How Hitler Made Revolution*. Peter H. Wyden, Inc. **32**. Heiber, Helmut. 1972. *Goebbels*. Hawthorn Books. **33**. Heiber, Helmut. 1974. *Die Republik von Weimar* Deutscher Taschenbuch Verlag. Reissued in English in 1993 by Blackwell. **34**. Heiden, Konrad. 1944. *The Führer*. Carroll & Graf Publishers. **35**. Herzstein, Robert Edwin. 1974. *Adolf Hitler and the German Trauma 1913-1945*. Capricorn Books. **36**. Heydecker, Joe J.; Leeb, Johannes. 1962. *The Nuremberg Trial: A History of Nazi Germany As Revealed Through the Testimony at Nuremberg*. Greenwood Press. **37**. Hiden, J. W. 1974. *The Weimar Republic*. Longman. **38**. Hilger, Gustav; Meyer, Alfred G. Meyer. 1953. *The Incompatible Allies: A Memoir-History of German-Soviet Relations 1918-1941*. Macmillan. **39**. Hitler, Adolf. 1942. *The Speeches of Adolf Hitler April 1922 – August 1939*. Oxford

University Press. **40.** Hitler, Adolf. 1971. *Mein Kampf*, Houghton Mifflin Company. **41.** Homer, F. X. J.; Wilcox, Larry, D. 1986. *Germany and Europe in the Era of the Two World Wars*, University Press of Virginia. **42.** Housden, Martyn. 2000. *Hitler: Study of a Revolutionary?* Routledge. **43.** de Hoyos, Ladislás. 1985. *Klaus Barbie*. W. H. Allen. **44.** Hughes, John Graven. 1987. *Getting Hitler into Heaven*. Corgi Books. **45.** Jablonsky, David. 1989. *The Nazi Party in Dissolution: Hitler and the Verbotzeit 1923-1925*. Frank Cass. **46.** Shirer, William L. 1990. *The Rise and Fall of the Third Reich: A History of Nazi Germany*, Touchstone Books. **47.** Jasper, Gotthard. 1968. *Von Weimar zu Hitler 1930-1933*. Kiepenheuer & Witsch. Jetzinger, Franz. 1958, 1976. *Hitler's Youth*. Greenwood Press. **48.** Jones, J. Sydney. 1983. *Hitler in Vienna 1907-1913*. Stein and Day Publishers. **49.** Jones, Nigel H. 1987. *Hitler's Heralds: The Study of the Freikorps 1918-1923*, John Murray. **50.** Kastning, Alfred. 1970. *Die deutsche Sozialdemokratie zwischen Koalition und Opposition*. Ferdinand Schöningh. **51.** Kersten, Felix (ed.: Herma Briffault). 1947. *The Memoirs of Doctor Felix Kersten*. Doubleday & Co. **52.** Kilzer, Louis. 2000. *Hitler's Traitor: Martin Bormann and the Defeat of the Reich*. Presidio. **53.** Klemperer (von), Klemens. 1957, 1968. *Germany's New Conservatism: Its History and Dilemma in the Twentieth Century*, Princeton University Press. **54.** Kochan, Lionel. 1963. *The Struggle for Germany 1914-1945*.

Edinburgh at the University Press. 55. Koch-Weser, Erich. 1930. *Germany in the Post-War World*. Dorrance & Co. 56. Koenisberg, Richard A. 1975. *Hitler's Ideology: A Study in Psychoanalytic Sociology*. The Library of Social Science. 57. Könneman, Erwin; Krusch, Hans-Joachim. 1972. *Aktionseinheit contra Kapp-Putsch*. Dietz Verlag. 58. Kosok, Paul. 1933. *Modern Germany: A Study of Conflicting Loyalties*. University of Chicago Press. 59. Langer, Walter C. *The Mind of Adolf Hitler: The Secret Wartime Report*. Basic Books. 60. Lee, Marshall M.; Michalka, Wolfgang. 1987. *German Foreign Policy 1917-1933*. Berg. 61. Linklater, Magnus; Hilton, Isabel; Ascherson, Neal. 1985. *The Nazi Legacy: Klaus Barbie and the International Fascist Connection*. Holt, Rinehart and Winston. 62. Ludecke, Kurt G. W. 1937. *I Knew Hitler*. Charles Scribners. 63. Manvell, Roger; Fraenkl, Heinrich. 1969. *The Canaris Conspiracy: The Secret Resistance to Hitler in the German Army*. David McKay Company. 64. McKenzie, John R. P. 1971. *Weimar Germany 1918-1933*. Rowman and Littlefield. 65. Merker, Paul. Vol. 1, 1944, Vol. 2, 1945. *Deutschland: Sein oder nicht sein?* El Libro Libre, Mexico City. 66. Messenger, Charles. 1991. *The Last Prussian: A Biography of Field Marshal Gerd von Rundstedt 1875-1953*. Brassey's. 67. Mitcham, Samuel W. 1996. *Why Hitler? The Genesis of the Nazi Reich*, Praeger. 68. Mommsen, Hans. 1991. *From Weimar to Auschwitz*. Princeton University Press. 69. Morgan, J.

H. 1945. *Assize of Arms: Being the Story of the Disarmament of Germany and Her Rearmament 1919-1939*. Methuen & Co. **70**. Murphy, David Thomas. 1997. *The Heroic Earth: Geopolitical Thought in Weimar Germany 1918-1933*. Kent State University Press. **71**. Nicholls, A. J. 1991. *Weimar and the Rise of Hitler*. St. Martin's Press. **72**. Nicholls, Anthony; Matthias, Erich (eds.). 1971. *German Democracy and the Triumph of Hitler*. George Allen and Unwin. **73**. Pachter, Henry. 1982. *Weimar Studies*. Columbia University Press. **74**. Paris, Erna. 1986. *Unhealed Wounds: France and the Klaus Barbie Affair*. Grove Press. **75**. Patch, William L. 1998. *Heinrich Brüning and the Dissolution of the Weimar Republic*. Cambridge University Press. **76**. Payne, Robert. 1973. *The Life and Death of Adolf Hitler*. Praeger. **77**. Peterson, Edward N. 1969. *The Limits of Hitler's Power*. Princeton University Press. **78**. Pool, James. 1997. *Hitler and His Secret Partners: Contributions, Loot and Rewards 1933-1945*. Pocket Books. **79**. Price, G. Ward. 1938. *I Know These Dictators*. Henry Holt and Company. **80**. Price, Morgan Philips. 1999. *Dispatches from the Weimar Republic: Versailles and German Fascism*. Pluto Press. **81**. Robinson, Jacob. 1965. *And the Crooked Shall Be Made Straight: The Eichmann Trial, the Jewish Catastrophe, and Hannah Arendt's Narrative*. Macmillan. **82**. Roll, Erich. 1933. *Spotlight on Germany: A Survey of Her Economic and Political Problems*. Faber & Faber Limited. **83**. Russell (Lord)

of Liverpool. 1963. *The Record: The Trial of Adolf Eichmann for His Crimes Against the Jewish People and Against Humanity*. Alfred A. Knopf. **84.** Schacht, Hjalmar Horace Greeley. 1974. *Confessions of "The Old Wizard": Autobiography*. Greenwood Press. **85.** Scheele, Godfrey. 1946. *The Weimar Republic: Overture to the Third Reich*. Faber and Faber Limited. **86.** Schellenberg, Walter. 1956. *The Labyrinth: Memoirs*. Harper and Brothers Publishers. **87.** Schultz, Sigrid. 1944. *Germany Will Try It Again*. Reynal & Hitchcock. **88.** Stachura, Peter D. 1983. *The Nazi Machtergreifung*. George Allen & Unwin. **89.** Stachura, Peter D. 1993. *Political Leaders in Weimar Germany: A Biographical Study*. Simon & Schuster. **90.** Taylor, Simon. 1983. *The Rise of Hitler: Revolution and Counter-Revolution in Germany 1918-1933*. Universe Books. **91.** Dederke, Karlheinz. 1984. *Reich und Republik Deutschland 1917-1933*. Klett-Cotta. **92.** Villard, Oswald Garrison. 1933. *The German Phoenix: The Story of the Republic*. Harrison Asmith & Robert Haas. **93.** Waite, Robert G. L. 1952. *Vanguard of Nazism: The Free Corps Movement in Post-War Germany*. Harvard. **94.** Watkins, Frederick Mundell. 1939. *The Failure of constitutional emergency Powers under the German Republic*. Harvard University Press. **95.** Welch, David. 1983. *Nazi Propaganda: The Power and The Limitations*. Croom Helm & Barnes & Noble Books. **96.** Wheeler-Bennett, John W. 1967. *The*

Nemesis of Power: The German Army in Politics 1918-1945. Viking Press.

***Bøker med referanse til "Eugenics" I
innholdsfortegnelsen***

97. Bendersky, Joseph W. 1956. *A History of Nazi Germany.* Burnham Inc. Acc. I følge innholdsfortegnelsen er eugenikk nevnt på 10 sider, men flere av disse refererer egentlig til dødshjelp, og de andre er begrenset til Hitlers tro på "arisk" rasemessig overlegenhet. **98.** Bramwell, Anna. 1985. *Blood and Soil: Richard Walther Darré and Hitler's "Green Party,"* Kensal Press, 7 mentions. **99.** Hiden, John. 1996. *Republican and Fascist Germany: Themes and Variations in the History of Weimar and the Third Reich 1918-1945,* Longman, 2 mentions. **100.** Peukert, Detlev J. K. 1991. *The Weimar Republic: The Crisis of Classical Modernity,* Hill and Wang, 2 mentions.

Sitert litteratur

- American Association for the Advancement of Science (AAAS). 2000. "The Human Genome," *Science*, special issue, Vol. 291, No. 5507.
- Associated Press. 1992. "Study Shows Brains Differ in Gay, Heterosexual Men: Anterior Commissure Area Larger in Homosexuals," *Washington Post*, August 1, A2.
- Associated Press. 2001a. "Population rises halt in developed nations," *Washington Times*, May 22, A6; quoting Population Reference Bureau.
- Associated Press. 2001b. "Scientist says he will clone humans in U.S. or abroad," *Washington Times*, December 15, A2.
- Atkinson, Richard. 2001. "SAT Is to Admissions as Inadequate Is to..." *Washington Post*, March 26, A1.
- Bailey, Michael; Pillard, Richard C. 1991. "A Genetic Study of Male Sexual Orientation," *Arch. Gen. Psychiatry*, 48, 1089-96.
- Bajema, Carl Jay. 1976. *Eugenics Then and Now*. Dowden, Hutchinson & Ross, Stroudsburg, Pennsylvania.
- Balter, Michael. 2001. "Anthropologists Duel Over Modern Human Origins," *Science*, March 2, Vol. 291, 1728-1729.
- Baur, Erwin; Fischer, Eugen; Lenz, Fritz. 1931. *Human Heredity*. The Macmillan Company, New York.

- Bearden, H. Joe; Fuquay, John W. 2000. *Applied Animal Reproduction* (Fifth Edition). Prentice Hall, Upper Saddle River, New Jersey.
- Binding, Karl; Hoche, Alfred. 1920. *Die Freigabe der Vernichtung lebensunwerten Lebens*. F. Meiner, Leipzig.
- Blank, Robert H. 1982. *Torts for Wrongful Life: Individual and Eugenic Implications*. Social Philosophy and Policy Center, Bowling Green, Ohio.
- Bodart, Gaston. 1916. *Losses of Life in Modern Wars*. H. Milford, London/New York.
- Borkenau, Peter; Riemann, Rainer; Agleittner, Alois; Spinath, Frank M. 2001. "Genetic and Environmental Influences on Observed Personality: Evidence from the German Observational Study of Adult Twins," *Journal of Personality and Social Psychology*, Vol. 80, No. 4, 655-668.
- Bowler, Peter J. 1986. *Theories of Human Evolution: A Century of Debate, 1844-1944*. Johns Hopkins University Press, Baltimore/London.
- Bravin, Jess; Regaldo, Antonio. 2003. "U.N. Puts Off Human-Clone Ban Amid Demands by U.S., Vatican," *Wall Street Journal*, November 7, A3.
- Brock, Dan; Buchanan, Allen; Daniels, Norman; Wickler, Daniel. 2000. *From Chance to Choice: Genes And The Just Society*. Cambridge University Press, Cambridge, U.K./New York.

- Broyde, Machael J. Undated, between 1997 and 2002. "Cloning People and Jewish Law: A Preliminary Analysis." WWW, jlaw.com/Articles/Cloning.html.
- Campbell, John H. 1995. Taken from *Evolution and Human Values*. 1995. Campbell, J. H.; Wesson, R.; and Williams, P. (editors) Rodopi Press, Amsterdam, 79-114.
www.home.comcast.net/~neoeugenics/camp.htm.
- Campbell, Joseph. *The Power of Myth*. Interview with Bill Moyers, Public Television.
- Cavalli-Sforza, L. L.; Bodmer, W. F. 1971. *The Genetics of Human Populations*. W. H. Freeman, San Francisco.
- Central Committee of the Communist Party of the Soviet Union. 1936. "On Pedological Distortions in the Commissariats of Education," *Pravda*, July 5.
- Christians for the Cloning of Jesus. "The Shroud of Turin."
www.geocities.com/Athens/Acropolis/8611/page2.html.
- Clark, A. J. 1998. *Animal Breeding: Technology for the 21st Century*, Harwood Academic, multiple publishing sites.
- Cole, Tim. 1999. *Selling the Holocaust: From Auschwitz to Schindler: How History is Bought, Packaged, and Sold*. Routledge, New York.

- Collange, Jean François; Houdebine, Louis-Marie; Huriet, Claude; Lecourt, Dominique; Renard, Jean-Paul; Testart, Jacques. 1999. *Faut-il vraiment cloner l'homme?* Presses universitaires de France, Paris.
- Cooperman, Alan. 2002. "Number of Jews in U.S. Falls 5 Percent: Report Cites Couples' Decision to Delay Having Children as Principal Cause," *Washington Post*, October 9, A3.
- Crew, F. A. E.; Darlington, C. D.; Haldane, J. B. S. Harland, S. C.; Hogben, L. T.; Huxley, J. S. Muller, H. J.; Needham, J.; Child, G. P.; David, P. R.; Dahlberg, G.; Dobzhansky, Th.; Emerson, R. A.; Gordon, C.; Hammond, J.; Huskins, C. L.; Koller, P. C.; Landauer, W.; Plough, H. H.; Price, B.; Schultz, J.; Steinberg, G.; Waddington, C. H. "Social Biology and Population Improvement," *Nature*, Vol. 144, No. 3646, 521-522.
- De Marco, Donna. 2001. "What's in a name?: For direct marketers, a gold mine of data about a consumer's tastes, pocketbook," *Washington Times*, June 17, A1, 6.
- "Disability Rights Advocates," Center for Genetics and Society
www.genetics-and-society.org/constituencies/disability.html.
- "Docs Grow Heart Cells," 2001. DNA Diagnostics Center, August 2,

www.dnacenter.com/geneticnews.html.

- Domhoff, G. William. 1983. *Who Rules America Now? A View for the '80s*. Prentice Hall, Englewood Cliffs, New Jersey.
- Dougherty, Carter. 2001. "Free censorship with purchase? ISP blocks access to sites without consent to curb 'spam,'" *Washington Times*, May 30, B8, 9.
- Drouard, Alain. 1999. *L'eugénisme en questions: L'exemple de l'eugénisme "français."* Ellipses, Paris.
- Duster, Troy. 1990. *Backdoor to Eugenics*. Routledge, New York/London.
- Eisenberg, Daniel. 2002. "The Ethics of Cloning." www.us-israel.org/jsource/Judaism/clone/html.
- Elliman, Wendy. 2001. "Statistical probabilities and probable cures," *Jerusalem Post*, February 27, WWW.
- Encyclopedia Britannica*. 2001. "Genetic disease, human." WWW.
- "Eugenics – Euthenics – Euphenics," www.bioethicsanddisability.org/Eugenics%20Euthenics,%20Euphenics.html.
- Eysenck, H. J. 1982. "The sociology of psychological knowledge, the genetic interpretation of the IQ, and Marxist-Leninist ideology," *Bulletin of the British Psychological Society*, No. 35, 449-451.

- Finkelstein, Norman G. 2000. *The Holocaust Industry: Reflections on the Exploitation of Jewish Suffering*. VERSO, London/New York.
- Fletcher, John C. 1983. "Moral Problems and Ethical Issues in Prospective Human Gene Therapy," *Virginia Law Review*, Vol. 69, No. 3, April, 515-546.
- Fletcher, Joseph. 1974. *The Ethics of Genetic Control: Ending Reproductive Roulette*. Anchor Press, Garden City, New York.
- Flynn, James R. 1984. "The Mean IQ of Americans: Massive Gains 1932 to 1978," *Psychological Bulletin*, Vol. 95, No. 1, 29-51.
- Ford, Gerald. 2002. "Curing, Not Cloning," *Washington Post*, June 5, A23.
- "Fordham team discovers cause of genetic disorder that affects people of Eastern European Jewish descent," 2001. Fordham University, www.neswise.com/p/articles/view/22419.
- Fox, Maggie. 2002. "Genie out of the bottle on cloning, expert says," Reuters, May 15, www.ablewise.com/article/article_026.shtml
- Frazer, Lorraine. 2002. "In-vitro pioneer backs cloning for infertility, but with safeguards," *London Sunday Telegraph*, reprinted in the *Washington Times*, June 9, A7.
- Fuller, John L. "Social Biology: Whence and Whither," *Social Biology*, Vol. 30, No. 1, 112-114.

- Gallup Organization. 1999. "New Poll Gauges Americans' General Knowledge Levels," July 6.
- Gallup Organization. 2000. "One in Five Americans Unaware that Either Bush or Gore Is a Likely Presidential Nominee," March 22.
- Gallup Organization. 2001. "Public Favorable to Creationism," February 14.
- Garber, Robert (United States Holocaust Memorial Museum). 2001. E-mail letter to John Glad, December 19.
- Gershon, Elliot S. 1983. "Should Science Be Stopped? The Case of Recombinant DNA Research," *The Public Interest*, Spring, No. 71, 3-16.
- Gist, John G. 2000. "Wealth Distribution in 1998: Finds from the Survey of Consumer Finances," American Association of Retired Persons, WWW.
- Glad, John. 1998. "A Hypothetical Model of IQ Decline Resulting from Political Murder and Selective Emigration," *The Mankind Quarterly*, Vol. 38, No. 3, 279-298.
- Glad, John. 2001. "The Current Attitude Toward Eugenics in France," *The Mankind Quarterly*, Vol. 42, No. 1, Fall 2001, 77-89.
- Gladue, Brian A.; Green, Richard; Hellman, Ronald E. 1984. "Neuroendocrine Response to Estrogen and Sexual Orientation," *Science*, September 28, Vol. 225, 1496-1499.

- Gould, Stephen Jay. 1981. *The Mismeasure of Man*. Norton, New York.
- Graham, Loren R. "Science and Values: The Eugenics Movement in Germany and Russia in the 1920s," *American Historical Review*, 82:1133-1164.
- Grobstein, Clifford; Flower, Michael. 1984. "Gene Therapy: Proceed with Caution," *The Hastings Center Report*, April, 13-17.
- "Gun deaths decline 26 percent since '93." 2001. *Washington Times*, April 13, A6.
- Guttmacher, Alan F. 1964. "The Tragedy of the Unwanted Child," *Parents' Magazine*, June.
- Haller, Mark H. 1963. *Eugenics: Hereditarian Attitudes in American Thought*. Rutgers University Press, New Brunswick, New Jersey.
- Hardin, Garrett. 1977. *The Limits of Altruism: An Ecologist's View of Survival*. Indiana University Press, Bloomington, Indiana.
- Harper, Jennifer. 2004. "Brits can't find Chicago, Dallas in geography test," *Washington Times*, January 4, A2.
- Henderson, Helen. 1999. "Breaking Down Barriers," *Toronto Star*, October 23,
<http://www.pcs.mb.ca/~ccd/ts231099.html>.
- Henshaw, Stanley K.; O'Reilley, Kevin. 1983. "Characteristics of Abortion Patients in the United States," 1979 and 1980," *Family Planning Perspectives*, Vol. 15, No. 1, 5-16.

- Herrnstein, Richard J.; Murray, Charles. 1994. *The Bell Curve: Intelligence and Class Structure in American Life*. Free Press, New York.
- Hersh, A. H. 1966. "Eugenics," *Encyclopedia Americana: International Edition*, Vol. 10, 567-571.
- Hewlett, Sylvia Ann. 2002. "Household Help," a review of *Joined at the Heart: The Transformation of the American Family* by Al and Tipper Gore, *Washington Post, Bookworld*, December 8, 7.
- Hirschi, Travis; Hindelang, Michael J. 1977. "Intelligence and Delinquency: A Revisionist Review," *American Sociological Review*, Vol. 42, August, 571-587.
- Holden, Constance. 2001. "Study Suggests Pitch Perception Is Inherited," *Science*, March 9, Vol. 291, 1879.
- Holmes, Samuel Jackson. 1933. *The Eugenic Predicament*. Harcourt, Brace and Company, New York.
- Howells, William White. 1997. *Getting Here: The Story of Human Evolution*. Compass Press, Washington, D.C.
- Hunt, Earl. 1995. "The Role of Intelligence in Modern Society," *American Scientist*, July-August, WWW.
- Huntington, Ellsworth. 1935. *Tomorrow's Children: The Goal of Eugenics*. Wiley, London, Chapman and Hall, London.

- "Infertility and Conception" Undated. *Epigee Birth Control Guide*, www.epigee.org/guide.
- Itzkoff, Seymour W. 2000. *The Inevitable Domination by Man: An Evolutionary Detective Story*, Paideia Publishers, Ashfield, Massachusetts.
- Jenkins, Philip. 1982. "The Radicals and the Rehabilitative Ideal, 1890-1930," *Criminology*, Vol. 20, Nos. 3-4, 347-372.
- Jensen, Arthur R. 1980. *Bias in Mental Testing*. Free Press, New York.
- Jordan, David Starr. 1915. *War and The Breed : The Relation of War to the Downfall of Nations*. Clivedon Press, Boston.
- Kahn, Susan Martha. 2000. *Reproducing Jews: A Cultural Account of Assisted Conception in Israel*. Duke University Press, Durham, North Carolina.
- Kaiser, Jochen-Christoph; Nowak, Kurt; Schwartz, Michael. 1992. *Eugenik, Sterilisation, "Euthanasie": Politische Biologie in Deutschland 1895-1945*. Buchverlag Union, Halle.
- "Kansas Board Revives Teaching of Evolution: New Science Standards Undo Religious Conservatives' Controversial 1999 Move," *Washington Post*, February 15, 2001, A10; reprinted from *Los Angeles Times*.
- Kristol, William (chairman, the Bioethics Project); Arkes, Hadley (professor of American Institutions, Amherst College); Bauer, Gary

(president, American Values); Bennett, William J. (Codirector, Empower America); Bottum, J. (books and arts editor, the Weekly Standard); Bradley, Gerard V. (professor of law, University of Notre Dame); Cameron, Nigel (dean, the Wilberforce Forum); Casey, Samuel B. (exec. director and CEO, Christian Legal Society); Colson, Charles W. (Prison Fellowship Ministries Chairman, the Wilberforce Forum); Combs, Roberta (president, Christian Coalition of America); Connor, Ken (president, Family Research Council); Dobson, James (president, Focus on the Family); Forbes, Steves (businessman and former U.S. Presidential candidate); Fadkin, Hillel (president, Ethics and Public Policy Center); Fukuyama, Francis (professor of International Political Economy, Johns Hopkins University), George, Robert P. (professor of jurisprudence, Princeton University); Kilner, John (president, The Center for Bioethics and Human Dignity); Land, Richard D. (president and CEO, Southern Baptist Ethics and Religious Liberty Commission); Mitchell, C. Ben (editor, *Ethics and Medicine: An International Journal of Bioethics*); Murray, William J. (chairman, Religious Freedom Coalition); Neuhaus, Richard John (Institute for Religion and Public

Life); O'Steen, David (exec. director, National Right to Life Committee); Prentice, David (M.D., Do No Harm); Rios, Sandy (president, Concerned Women of America); Ruse, Austin (president, Catholic Family and Human Rights Institute); Smith, Wesley J. (author); Stevens, David (M.D., exec. Director, Christian Medical Association); Weigel, George (Ethics and Public Policy Center); Weyrick, Paul (Free Congress Foundation). 2002. "An assault on human dignity: President Bush shows moral leadership on human cloning," *Washington Times*, January 10, A17.

Kröner, Hans-Peter; Toellner, Richard, Weisemann, Karen. 1990. "Inwieweit Erwin Baur in die geistige Urheberchaft der historischen Verbrechen, die der Nationalsozialismus begangen hat, verstrickt war oder nicht." *Erwin Baur: Naturwissenschaft und Politik*. Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften, Münster, 1991, WWW.

Lamb, James I. 2002. "Cloaked Cloning," Update, Spring, Lutherans for Life.
www.lutheransforlife.org/update/2002/spring/cloaked_cloning.htm.

Laris, Michael. 2002. "Herd Round the World: 2.3 Million Granddaughters and Counting For Bull of the Century from Loudoun," *Washington Post*, June 30, A1, 10-11.

- Lenin, Vladimir. 1914. "A Liberal Professor on Equality," *Put' pravdy*, No. 33, March 11.
- Leonard, Mary. 2002. "Coalition urges a ban on all human cloning," *Boston Globe*, March 22, www.boston.com/dailyglobe2/081/nation.
- Lerner, Barbara. 1980. "The War on Testing: David, Goliath & Gallup," *Public Interest*, No. 60, summer, 119-147.
- Lo Duca, (Giuseppe). 1969. *Histoire de l'érotisme*. La jeune parque, Paris.
- Lunden, Walter. 1964. *Statistics on Delinquents and Delinquency*, C. C. Thomas, Springfield, Illinois.
- Lynn, Richard. 1996. *Dysgenics: Genetic Deterioration in Modern Populations*. Praeger, Westport, Connecticut/London.
- Lynn, Richard. 2001. *Eugenics: A Reassessment*. Praeger, Westport, Connecticut.
- Margolin, C. R. "Attitudes Toward Control and Elimination of Genetic Defects," *Social Biology*, Vol. 25, No. 1, 33-37.
- McConaughy, John. 1933. *Who Rules America? A Century of Invisible Government*. Toronto, Longmans, Green and Co., New York/Toronto.
- McNeill, William H. 1984. "Human Migration in Historical Perspective," *Population and Development Review*, No. 1, March, 1-18.

- Mednick, Sarnoff. 1985. "Crime in the Family Tree," *Psychology Today*, March, 58-61.
- Meisenberg, Gerhard. 2007. Personal correspondence with John Glad.
- Missa, Jean-Noël; Susanne, Charles (eds.). 1999. *De l'eugénisme d'État à l'eugénisme privé*, DeBoeck Université, Brussels.
- Monde (Le)*. 2002. "La naissance annoncée des premiers clones humains," May 24, WWW.
- Mooney, Chris. 2001. "Irrationalist in Chief," *The American Prospect: Online*. September 24.. Quoting Leon Kass in *Toward a More Natural Science*, 1985, and Virginia Postrel in the *Los Angeles Times*.
www.prospect.org/V12/17/mooney-c.html
- Moravec, Hans. 1997. "When will computer hardware match the human brain?" *The Journal of Transhumanism*, Vol. 1, WWW, December.
- National Assessment of Education Progress. National Test Results.
- Neel, James V. 1983. "Some Base Lines for Human Evolution and the Genetic Implications of Recent Cultural Developments," *How Humans Adapt: A Biocultural Odyssey*, Donald J. Ortner (ed.). Smithsonian Institution Press, Washington, D.C.
- New York Times*. 2002. "Dr. Frankenstein on the Hill," May 18, A14.

- Osborne, Frederick. "History of the American Eugenics Society," *Social Biology*, Vol. 21, No. 2, 115-126.
- Paul, Diane B. 1995. *Controlling Human Heredity: 1865 to the Present*, Humanities Press, Atlantic Highlands, New Jersey.
- Paul, Diane B. 1998. *The Politics of Heredity*. State University of New York Press, Albany.
- Pearson, Ian. 2000. November 17. *The Future of Human Evolution: Part One*, WWW.
- Pearson, Roger. 1997. *Race, Intelligence and Bias in Academe*. Washington, D.C.
- Perkins, Joseph. 2002. "Cloning research under wraps," *Washington Times*, June 5, A14.
- Petersilia, Joan; Greenwood, Peter W.; Lavin, Marvin. 1978. *Criminal Careers of Habitual Felons*, National Institute of Law Enforcement and Criminal Justice, July.
- Pichot, André. 1995. *L'eugénisme ou les généticiens saisis par la philanthropie*. Paris.
- Pichot, André. 2000. *La société pure: De Darwin à Hitler*. Paris.
- Pickrell, John. 2001. "Human Cloning: Experts Assail Plan to Help Childless Couples," *Science*, March 16, Vol. 291, 2061, 2063.
- Pistoi, Sergio. 2002. Father of the Impossible Children: Ignoring nearly universal opprobrium, Severino presses ahead with plans to clone a human being, WWW.

- Pomerantz, G. 1973. "Man without an Adjective," *Ethics*, Vol. 83, No. 2, 126-145.
- Population Reference Bureau. 2003 *World Population Data Sheet*. Washington, D.C.
- Population Reference Bureau. Undated. *World Population and the Environment*. Washington, D.C.
- Price, Joyce Howard. 2001. "Australian scientists fertilize mice eggs without using sperm." *The Washington Times*, July 13, A8.
- Rajeswary, L. 1985. "Study Finds Illiteracy Widespread," *Washington Post*, August 3, A8.
- Revel, Michel. 2003? "Human Reproductive Cloning, Embryo Stem Cells, and Germline Gene Intervention: An Israeli Perspective," Weizmann Institute of Science, Rehovot, Israel,
http://www.academy.ac.il/bioethics/english/articles/bioethics_revel.htm.
- Reichler, Max (Rabbi). 1916. *Jewish Eugenics and Other Essays*. New York.
- Richards, W. (United States Holocaust Memorial Museum). 2001. E-mail letter to John Glad, December 20.
- Ridley, Mark. 2001. "Sex, Errors and The Genome," *Natural History*, Vol. 110, No. 5, p43; WWW (EBSCO).
- Roper, Allen G. 1913. *Ancient Eugenics*. Oxford.

- Rothman, Stanley; Lichter, S. Robert. 1982. *Roots of Radicalism: Jews, Christians, and the New Left*. New York/Oxford.
- Rubin, Debra. 2001. "Wiesel Laments anti-Semitism among Jews," *Washington Jewish Week*, March 22, 29.
- Sachedina, Abdulaziz. 1999. "Islamic Perspectives on Cloning," www.people.virginia.edu/~aas/issues/cloning.htm.
- Saetz, Stephen B. 1985. "Eugenics and the Third Reich," *Eugenics Bulletin*, taken here from the *Future Generations* website (eugenics.net).
- Schwartz, Michael. 1995. *Sozialistische Eugenik: Eugenische Sozialtechnologien in Debatten und Politik der deutschen Sozialdemokratie 1890-1933*. Bonn.
- Segal, Nancy. L. 1999. *Entwined Lives: Twins and What They Tell Us About human Behavior*. New York.
- Smith, Alison. 2002. "Measuring Up: Should genetic testing decide who is born?" *The National*, Canadian Broadcasting News, March 11, www.cbc/national/news/measuringup.
- Singer, Peter. 1999. *A Darwinian Left: Politics, Evolution and Cooperation*. New Haven/London.

- Snyderman, Mark; Rothman, Stanley. 1986. "Science, Politics, and the IQ Controversy," *The Public Interest*, No. 83, spring, 79-97.
- "Speaking in Fewer Tongues." 2001. *Washington Post*, June 9, A13.
- Special Correspondant, 2002. "La naissance annoncée des premiers clones humains," *Le Monde*, May 24, WWW.
- Sprow, Marla. 2002. "Bill could criminalize cloning for scientists," *The Michigan Daily Online*, June 10, www.michigandaily.com/vnews/display/2002/06/10.
- Squires, Sally. 1985. "Pinpointing the Killer," *Washington Post*, May 29.
- Statistical Abstract of the United States 1982-83*. Washington, D.C.
- Stein, Rob. "Wider Human-Chimp Gap," *Science Notebook, Washington Post*, September 9, A7.
- Stolberg, Sheryl Gay. 2002. Total Ban on Cloning Research Appears Dead," *New York Times*, June 14, A18.
- Stoler-Lis, Sachlav. 2003. "'Mothers Birth the Nation': The Social Construction of Zionist Motherhood in Wartime in Israeli Parents' Manuals," *Nashim*, No. 6, fall, 104-118, Indiana University Press, Bloomington, Indiana, The Schechter Institute of Jewish

Studies, Jerusalem, The Hadassah-Brandeis Institute, Jerusalem.

Stone, Naomi. 2000. *Erasing Tay-Sachs Disease*, WWW.

"Study rejects bacterial genes claim." 2001. *Washington Times*, May 18, A10.

Sutherland, Edwin H. 1914. *Criminology*. J. B. Lippincott, Philadelphia.

Thomas, Jean-Paul. 1995. *Les fondements de l'eugénisme*. Paris.

Timberg, Craig. 2003. "Williams Aims To Be Mayor of A Bigger D.C.: Attracting Residents Is Goal As 2nd Term Begins Today," *Washington Post*, January 2, A1, A11.

Traub, James. 2002. "Common Talk: In Enron-sized America, why is populism such a dirty word?" *New York Times*, Magazine Section (No. 6), October 16, 23-24.

Traubmann, Tamara. 2004. "Do not have children if they won't be healthy," *Haaretz*, July 3, 5764, www.

Tucker, William H. 1994. *The Science and Politics of Racial Research*, Urbana/Chicago.

Vedantam, Shankar. 2001. "Tracing the Synapses of Our Spirituality: Researchers Examine Relationship Between Brain and Religion," *Washington Post*, June 17, A1, A9.

Vedantam, Shankar. 2004. "Dementia and the Voter: Research Raises Ethical, Constitutional

Questions," *Washington, Post*, September 14, A1, A9.

Velle, Weiert. 1984. "Sex Differences in Intelligence: Implications for Educational Policy," *Journal of Human Evolution*, No. 13, 109-115.

Verschuer, Otmar von. 1938. "The Racial Biology of Jews," *Forschungen zur Judenfrage*, Vol. III, Hamburg, Translated by Charles E. Weber, WWW.

Verschuer, Otmar von. 1943. *Manuel d'eugénique et hérédité humaine*. Translated by Dr. George Montandon (shown as Professor of Ethnology and Anthropology). Paris.

Vining, Daniel. 1982. "Dysgenic Fertility and Welfare: An Elementary Test," *Person. Individ. Diff.* Vol. 4, No. 5, 513-518.

Vining, Daniel. 1983. "Illegitimacy and Public Policy," *Population and Development Review*, Vol. 9., No. 1, March, 105-110.

Wade, Nicholas. 2002. "Stem Cell Mixing May Form A Human-Mouse Hybrid: Mice With Human Cells Would be Likely," *New York Times*, November 27, A17.

Wade, Nicholas. 2004. "Human Gene Total Falls Again, to 20,000+", *New York Times*, October 21, A23.

Weingart, Peter. 2000. "Eugenics and Race-Hygiene in the German Context: A Legacy of Science Turned Bad?" 202-223, *Humanity at the Limit:*

The Impact of the Holocaust Experience on Jews and Christians. Bloomington/Indianapolis.

- Weingart, Peter; Kroll, Jürgen; Bayertz, Kurt. 1988. *Rasse, Blut und Gene: Geschichte der Eugenik und Rassenhygiene in Deutschland.* Frankfurt am Main.
- Weinrich, James D. 1978. "Nonreproduction, Homosexuality, Transsexualism, and Intelligence: A Systematic Literature Search," *Journal of Homosexuality*, Vol. 3 (3), Spring, 275-289.
- Weiss, Meira. 2002. *The Chosen Body: The Politics of the Body in Israel Society.* Stanford University Press.
- Weiss, Rick. 2002. "Free to Be Me: Would-Be Cloners Pushing the Debate," *Washington Post*, May 12, A1, A10.
- Wetzstein, Cheryl. 2001. "Unwed mothers set a record for births: 33% of infants born out of wedlock," *Washington Times*, April 18, A1.
- Weyl, Nathaniel & Possony, Stefan. 1963. *The Geography of the Intellect.* Chicago.
- Weyl, Nathaniel. 1967. "Aristocide as a Force in History," *Intercollegiate Review*, June 1967, 237-245.
- Willing, Richard. 2001. "Human Cloning Banned by House," *USA Today*, August 1, www.dnacenter.com/geneticnews.html.

- Wright, Lawrence. 1997. *Twins and What They Tell Us About Who We Are*. New York.
- Wright, William. 1998. *Born That Way: Genes, Behavior, Personality*. New York.
- Yax, Laura K. 2000. "Statistical Brief: Mothers Who Receive AFDC Payments," U.S. Census Bureau, September 13, WWW.
- Zohar, Noam J. 1998. "From Lineage to Sexual Mores: Examining 'Jewish Eugenics,'" *Science in Context*, 11, 3-4, 575-585.
- Zoll, Rachel. 2002. "Jewish population in U.S. declining: Median age up 4 years, survey finds," *Washington Times*, October 9, A2.

Endnotes

- ^a 1) Francis Galton, "Eugenics, Its Definition, Scope, and Aims," *Sociological Papers*, 1905, I, 45-50, 45; sitert i Weingart, Kroll, and Bayertz, 1988, 33.
- ^a 2) Pichot, 2000, 12-13.
- ^a 3) Balter, 2001.
- ^a 4) Itzkoff, 2000, 265.
- ^a 5) Campbell.
- ^a 6) Neel, 1983.
- ^a 7) Examination Alpha, Test 8, Forms 8 and 9, sitert av Paul, 1995, pg. 66, fra Robert M. Yerkes, ed. *Psychological Examining in the United States Army*, Vol. 15 of *Memoirs of the National Academy of Sciences*, Washington, D.C., 1921.
- ^a 8) Herrnstein/Murray, 1994, 345.
- ^a 9) Flynn, 1984.
- ^a 10) Herrnstein/Murray, 1994, 401.
- ^a 11) Lerner, 1980, 121.
- ^a 12) Snyderman/Rothman, 1986, 83.
- ^a 13) Finkelstein, 2000, 36-37.
- ^a 14) Tucker, 1994, 219; Cited by B. S. Bloom, "Testing Cognitive Ability and Achievement," *Handbook of Research on Testing*, ed. N.c. Gage, 1963, 384.
- ^a 15) Hewlett, 2002.
- ^a 16) Herrnstein/Murray, 1994, 351.
- ^a 17) Weyl and Possona, 1963; Weyl, 1967.
- ^a 18) Glad, 1998.
- ^a 19) Trafford, 2002, F8.
- ^a 20) *Encyclopedia Britannica*, "Genetic disease, human."
- ^a 21) Ridley, 2001.
- ^a 22) Hersh, 1966, 568.
- ^a 23) Mann, Fritz, "Eugénique et éthique commune dans la société pluraliste," *Missa/Susanne*, 1999, 140.
- ^a 24) Lévinas, E., *Totalité et infini: Essai sur l'extériorité*, Coll. *Biblio Essais*, No. 4120, 1971, pg. 310; sitert i *Missa/Susanne*, 97.
- ^a 25) Pembre, M., "Prenatal diagnosis and its ethical implication," *A Report to the European Commission Group of Advisors on the Ethical Implication of Biotechnology*, October 1994, 3-4; sitert i *Missa/Susanne*, 38-39.

- ^a 26) Brock *et al.* Prosessen er: Zepeda v. Zepeda, 41 Ill. App. 2d 240 190 N.E. 2d 849 (1963) (noted in 1964) 77 Harv. L.R. 1349; (1964) 112 Univ. of Pnnsylvania L.R. 780).
- ^a 27) Traubmann, 2004.
- ^a 28) Elliman, 2001.
- ^a 29) Elliman, 2001.
- ^a 30) Stone, 2000.
- ^a 31) "Disability Rights Advocates."
- ^a 32) Smith, 2002.
- ^a 33) Henderson, 1999.
- ^a 34) Eugenics – Euthenics – Euphenics.
<http://www.bioethicsanddisability.org/eugenicseuphenics.html>
- ^a 35) Meisenberg, 2007.
- ^a 36) Lo Duca, 1969.
- ^a 37) Bearden/Fuquay, 2000, 2.
- ^a 38) Wright, 1997, 25.
- ^a 39) Wright, 1997, 147-148.
- ^a 40) Borkenau *et al*, 2001.
- ^a 41) Wright, 1997, 61.
- ^a 42) Wright, 1997, 61.
- ^a 43) Wright, 1997, 63.
- ^a 44) Bearden/Fuquay, 2000, 151.
- ^a 45) Laris, 2002.
- ^a 46) Weiss, Rick, 2002, A10.
- ^a 47) Mooney, 2001.
- ^a 48) Kristol, 2002.
- ^a 49) Stolberg.
- ^a 50) Bravin/Regalado.
- ^a 51) Wade, 2004.
- ^a 52) Paul, 1998, 12-13.
- ^a 53) Population Reference Bureau, *2003 World Population Data Sheet*.
- ^a 54) Hardin, 1977.
- ^a 55) Singer, 1999, 42.
- ^a 56) Gallup Organization, February 14, 2001.
- ^a 57) Fletcher, 1983, 519.
- ^a 58) McConaughy, 1933, 1, 7.
- ^a 59) Timberg, 2003.

- ^a 60) Traub, 2002.
- ^a 61) Gallup, March 22, 2000.
- ^a 62) National Assessment of Education Progress.
- ^a 63) Gallup, July 6, 1999.
- ^a 64) Rajeswary, 1985.
- ^a 65) Harper, 2004.
- ^a 66) Vedantam, 2004.
- ^a 67) Se: Pomerantz, 1973, for en diskusjon.
- ^a 68) Bajema, 1976, 257.
- ^a 69) Herrnstein/Murray, 1994, 197.
- ^a 70) David Lykken, sitert i Wright, 1997, 131. Se også Herrnstein/Murray, 1994, 191-201.
- ^a 71) Guttmacher, 1964.
- ^a 72) Vining, 1983.
- ^a 73) Yax, 2000.
- ^a 74) Price, 2001.
- ^a 75) Wright, 1997, 64.
- ^a 76) Wright, 1997, 60.
- ^a 77) Holden, 2001.
- ^a 78) Haller, 1963, 17.
- ^a 79) Wright, 1997, 123.
- ^a 80) Lunden, 1964, 86.
- ^a 81) Hirschi/Hindelang, 1977, 573-574.
- ^a 82) Hirschi/Hindelang, 1977, 573-574.
- ^a 83) Hirschi/Hindelang, 1977, 581.
- ^a 84) Herrnstein/Murray, 1994, 235, 242, 735.
- ^a 85) Se: McNeill, 1984, for en diskusjon.
- ^a 86) Herrnstein/Murray, 1994, 359.
- ^a 87) "Speaking in Fewer Tongues."
- ^a 88) Haller, 1963, 4.
- ^a 89) Haller, 1963, 19.
- ^a 90) Haller, 1963, 129.
- ^a 91) Haller, 1963, 132.
- ^a 92) Haller, 1963, 137, 141.
- ^a 93) Ascencion Cambron, "Approche juridique de la stérilisation des handicapés mentaux en Espagne," article in Missa/Susanne, 1999, 121.
- ^a 94) Drouard, 1999, 7.

- ^a 95) Alexander Tille, *Das aristokratische Prinzip der Natur*, 1893; sitert i Kaiser *et al*, 1992, 1.
- ^a 96) Otto Ammon, *Natürliche Auslese und Ständbildung*, 1893; sitert i Kaiser *et al*, 1992, 2-3.
- ^a 97) Leitsätze der "Deutschen Gesellschaft für Rassenhygiene," zur Geburtenfrage angenommen in der Delegiertenversammlung zu Jena am 6. und 7. June 1914; sitert i Kaiser *et al*, 1992, 14-15.
- ^a 98) Leitsätze der "Deutschen Gesellschaft für Rassenhygiene (Eugenik)," 1931/32; sitert i Kaiser *et al*, 1992, 62-64.
- ^a 99) Statistisches Bundesamt Wiesbaden, *Bevölkerung und Wirtschaft 1872-1972*, Stuttgart/Mainz, 1972, 102; sitert i: Weingart/Kroll/Bayertz, 1988, 130-131.
- ^a 100) Weingart/Kroll/Bayertz, 1988, 141-142, 382, 536-537, 539, 542, 597-601.
- ^a 101) Missa/Susanne, 19.
- ^a 102) Adolf Hitler, *Völkisches Menschenrecht und sogenannte humane Gründe* (1925/27), Munich, 1932, 444r, 444, *Mein Kampf*; sitert i Kaiser *et al*, 1992, 119-120.
- ^a 103) Verschuer, 1943, 1.
- ^a 104) Verschuer, 1943, 3.
- ^a 105) Weingart/Kroll/Bayertz, 1988, 1998, 298.
- ^a 106) Das "Gesetz zur Verhütung erbkranken Nachwuchses" vom 14. Juli 1933; sitert i Kaiser *et al*, 1992, 126.
- ^a 107) Missa/Susanne, 1999, 18-19 ;Weingart/Kroll/Bayertz, 1988, 470.
- ^a 108) Weingart/Kroll/Bayertz, 1988, 469.
- ^a 109) Weingart/Kroll/Bayertz, 1988, 22, 174, 263-265, 283, 294.
- ^a 110) Weingart/Kroll/Bayertz, 1988, 300.
- ^a 111) Karl H. Bauer, *Rassenhygiene: Ihre biologischen Grundlagen*, Leipzig, 1926, 207; Hans Luxenburger, „Möglichkeiten und Notwendigkeiten für die psychiatrischeugenische Praxis," *Münchener Medizinische Wochenschrift*, 1931, 78: 753-758, 753; Lothar Loeffler, "Ist die gesetzliche Freigabe der eugenischen Indikation zur Schwangerschaftsunterbrechung rassenhygienisch notwendig?" *Deutsches Ärzteblatt*, 1933, 63: 368-369, 369. All sitert i Weingart/Kroll/Bayertz, 1988, 524, 526.
- ^a 112) Aktion "T4" / "Wilde Euthanasie" (1939-1945); Aussage des "T4"-Leiters Viktor Brack: "Nutzlose Esser" 1946); Aus: DOC-NO426, in GSTA, Rep. 335, Fall 1, Nr. 202, Bl. 11; sitert i Kaiser *et al*, 1992, 250.

- ^a 113) David Irving, *Hitler's War*, Viking Press, 1977; sitert i Saetz, 1985.
- ^a 114) English Translation: "Human Heredity, NY, 1931.
- ^a 115) Lenin, 1914.
- ^a 116) Schwartz, 1995.
- ^a 117) Max Levien, "Stimmen aus dem teutschen Urwalde," *Under dem Banner des Marxismus*, 1928, 4:150-195, 162; sitert i Weingart/Kroll/Bayertz, 1988, 112.
- ^a 118) Paul, 1994, 20; quoting H.J. Muller's "Out of the Night," 114-115.
- ^a 119) J. B. S., Haldane, *Daily Worker*, November 14, 1949; sitert i Paul, 1998, 13.
- ^a 120) Sitert i Paul, 1998, 13.
- ^a 121) Singer, 1999, 9, 23. Income figures from Barnett, R. J. & Cavanagh. J. *Global Dreams: Imperial Corporations and the New World Order*, 1994; World Bank Development Indicators, 1997.
- ^a 122) Paul, 1998, 29.
- ^a 123) Wright, 1997, 10.
- ^a 124) M.-T. Nisot's 1927-29 *La Question eugénique dans les divers pays*, two volumes, Brussels; sitert i Drouard, 1999, 19.
- ^a 125) Huntington, 31.
- ^a 126) Schwartz, 1995, 16, 33.
- ^a 127) Information provided by Benoit Massin to Peter Weingart; sitert i Weingart, 2000, 208-209. Also from WWW site of Kröner/Toellner/Weisemann, 1990.
- ^a 128) Weingart/Kroll/Bayertz, 1988, 251.
- ^a 129) Holmes, 1933, 122-123.
- ^a 130) Y. Meir and A. Rivkai, *The Mother and the Child*, 1934, Tel Aviv: Kupat Holim, 63-64, sitert i Stohler-Lis, 2003, 110.
- ^a 131) Traubmann, 2004.
- ^a 132) Traubmann, 2004.
- ^a 133) Weiss, Meira, 2002, 2.
- ^a 134) Weiss, Meira, 2002, 32.
- ^a 135) Kahn, 197.
- ^a 136) Kahn, 140.
- ^a 137) Kahn, 74.
- ^a 138) Kahn, 106.
- ^a 139) Revel, 2003.
- ^a 140) Zohar, 1998, 584-585.

- ^a 141) Graham, 1977.
- ^a 142) Pearson, 1997, 10-11; siterer Sandra Scarrs tale ved årsmøtet I the Behavior Genetics Association, *Behavior Genetics*, 12;3, 1987.
- ^a 143) Grobstein/Flower, 1984, 13.
- ^a 144) Pearson, 1997, 38; quoting Philippe Rushton: 52, "Science and Racism," 52.
- ^a 145) Finkelstein, 2000, 11.
- ^a 146) Cooperman, 2002.
- ^a 147) Zoll, 2002.
- ^a 148) Tucker, 1994, 279-295.
- ^a 149) Glad, 2001.
- ^a 150) Gershon, Elliot S. 1983, 3.
- ^a 151) Wade, 2002.
- ^a 152) Lynn, 1996, 35; siterer Coleman & Salt, 1992.
- ^a 153) "Gun Deaths..." 2001.
- ^a 154) Fletcher, 1974.
- ^a 155) Brock, *et al*, 2000.
- ^a 156) Campbell, John, 1995.
- ^a 157) Campbell, John, 1995.
- ^a 158) Pearson, 2000.
- ^a 159) Gjentrykk med tillatelse fra *Nature*, Vol. 144, No. 3646, 521-522, copyright, 1939, Macmillian Publishers Ltd.